

Technická univerzita v Liberci

FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Katedra: Sociálních studií a speciální pedagogiky

Studijní program: Sociální práce

Studijní obor: Penitenciární péče

DOMÁCÍ NÁSILÍ PÁCHANÉ NA ŽENÁCH

DOMESTIC VIOLENCE AGAINST WOMEN

Bakalářská práce: 09-FP-KSS-4051

Autor:

Markéta Karglová

Podpis: _____

Vedoucí práce: doc. PaedDr. PhDr. Ilona Pešatová, Ph.D.

Konzultant:

Počet

stran	grafů	obrázků	tabulek	pramenů	příloh
75	14	0	14	18	2 + CD

V Liberci dne:

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Katedra sociálních studií a speciální pedagogiky

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(pro bakalářský studijní program)

pro (kandidát): Markéta Karglová
adresa: 17. listopadu 1201, 293 01 Mladá Boleslav
studijní obor (kombinace): Penitenciární péče
Název BP: **Domácí násilí páchané na ženách**
Název BP v angličtině: **Domestic Violence against Women**
Vedoucí práce: doc. PaedDr. PhDr. Ilona Pešatová, Ph.D.
Konzultant:
Termín odevzdání: 15. 4. 2010

Poznámka: Podmínky pro zadání práce jsou k nahlédnutí na katedrách. Katedry rovněž formulují podrobnosti zadání. Zásady pro zpracování BP jsou k dispozici ve dvou verzích (stručné, resp. metodické pokyny) na katedrách a na Děkanátě Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické TU v Liberci.

V Liberci dne 20. 3. 2009

děkan

vedoucí katedry

Převzal (kandidát): _____

Datum: _____

Podpis: _____

DOMÁCÍ NÁSILÍ PÁCHANÉ NA ŽENÁCH

Název BP:

Vedoucí práce: doc. PaedDr. PhDr. Ilona Pešatová, Ph.D. Podpis:.....

Cíl: Charakterizovat problematiku domácího násilí, zmapovat druhy pomoci, které lze obětem domácího násilí poskytnout a zjistit, zda existuje významná souvislost mezi domácím násilím a trestní minulostí pachatele.

Požadavky: Znalost problematiky domácího násilí

Metody: Analýza spisové dokumentace

Literatura: VÁGNEROVÁ, Marie. *Psychopatologie pro pomáhající profese*. 1. vyd. Praha: Portál, 1999. ISBN 80-7178-214-9.
ŠPATENKOVÁ, Naděžda a kol. *Krizová intervence pro praxi*. 1. vyd. Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-0586-9.
MATOUŠEK, Oldřich a kol. *Metody a řízení sociální práce*. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-548-2.
ŠEDIVÁ, Marie a kol. *Interdisciplinární přístup k řešení případů domácího násilí na komunitní úrovni*. Praha: Bílý kruh bezpečí, 2005. ISBN 80-239-5441-5.
ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2207-8.
ČÍRTKOVÁ, Ludmila a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. Grada, 2007. ISBN 978-80-247-2014-2.

Čestné prohlášení

Název práce: Domácí násilí páchané na ženách

Jméno a příjmení autora: Markéta Karglová

Osobní číslo: P07000387

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména § 60 – školní dílo.

Prohlašuji, že má bakalářská práce je ve smyslu autorského zákona výhradně mým autorským dílem.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Prohlašuji, že jsem do informačního systému STAG vložila elektronickou verzi mé bakalářské práce, která je identická s tištěnou verzí předkládanou k obhajobě a uvedla jsem všechny systémem požadované informace pravdivě.

V Liberci dne:

Markéta Karglová _____

Poděkování:

Tímto bych chtěla poděkovat doc. PaedDr. PhDr. Iloně Pešatové, Ph.D. za cenné rady a odborné vedení bakalářské práce. Rovněž děkuji své rodinně a kolegům ze zaměstnání za podporu po celou dobu studia. Práci věnuji Olině, která by z ní měla jistě radost.

Název bakalářské práce: Domácí násilí páchané na ženách

Název bakalářské práce: Domestic violence against women

Jméno a příjmení autora: Markéta Karglová

Akademický rok odevzdání bakalářské práce: 2010/2011

Vedoucí bakalářské práce: doc. PaedDr. PhDr. Ilona Pešatová, Ph.D.

Resumé:

Bakalářská práce se zabývala tématem domácího násilí páchaného na ženách. Cílem práce bylo charakterizovat pojem domácí násilí, zmapovat druhy pomoci, které lze obětem domácího násilí poskytnout a zjistit, zda existuje významná souvislost mezi domácím násilím a trestní minulostí pachatele.

Bakalářská práce byla rozdělena do dvou částí, teoretické a praktické. V teoretické části byly na základě odborné literatury a dalších informačních zdrojů charakterizovány základní pojmy týkající se problematiky domácího násilí, dále se práce zabývala právní úpravou, podobami domácího násilí a zejména zde bylo popsáno domácí násilí páchané na ženách. Do této teoretické části byly vloženy i úryvky z trestních spisů, které měly souvislost s daným tématem. Rovněž zde byly zmíněny určité možnosti pomoci, které lze obětem domácího násilí poskytnout. V praktické části byly uvedeny konkrétní případy z praxe. Základní metodou a technikou byla analýza spisové dokumentace, která byla zpracována Policií ČR v letech 2006-2008. Tato analýza dat byla tabulkově a graficky znázorněna včetně příslušných komentářů.

Přínos této práce lze spatřovat především v přiblížení problematiky domácího násilí, kdy bylo čerpáno z odborné literatury známých autorů jako jsou například Ludmila Čírtková, Marie Vágnerová, Oldřich Matoušek a další. V praktické části bylo přínosné ověřit si určitá teoretická fakta.

Klíčová slova: domácí násilí, agresivní chování, oběť, viktimizace, posttraumatická stresová porucha, krizová intervence.

Summary:

This bachelor's thesis dealt with the topics of domestic violence against women. The aim was to characterise the phenomenon of domestic violence, to monitor the kinds of support which are possible to provide to the victims of domestic violence and to ascertain, if there is a significant connection between the domestic violence and criminal past of the culprit.

The work was split up into two parts, a theoretical part and a practical one. There were characterised the basic items related to the problems of domestic violence on the basis of the literature and other information sources in the theoretical part. The theoretical part of the work further dealt with the law, forms of domestic violence and above all there was described the domestic violence against women in this part. The excerpts from criminal records which had the connection with the given topic were put there, too. There were mentioned certain possibility of support which is possible to give to victims of the domestic violence in this work as well. The specific examples from practice were mentioned in the practical part. The basic method and technique were the analysis of the record documentation which was compiled by The Police of Czech Republic between the years 2006 – 2008. This analysis of the data was graphic represented in tables and represented together with the relevant comments.

The contribution of this thesis can be considered above all in the sketching of the problem of domestic violence, when I took the information from the literature of well-known authors, e.g. Ludmila Čírtková, Marie Vágnerová, Oldřich Matoušek and others. It was contributing to verify certain theoretical facts in the practical part.

Keywords: domestic violence, aggressive behaviour, victim, victimisation, posttraumatic stress disorder, crisis intervention.

Obsah

1 Úvod	9
2 Teoretická část	10
2.1 Vymezení pojmů k domácímu násilí	10
2.2 Právní úprava	14
2.3 Podoby domácího násilí	16
2.4 Možné objekty domácího násilí	18
2.5 Domácí násilí páchané na ženách	20
2.5.1 Mýty a předsudky týkající se domácího násilí	21
2.5.2 Syndrom týrané ženy	22
2.5.3 Psychologické charakteristiky násilných osob	24
2.5.4 Příčiny domácího násilí	27
2.6 Pomoc obětem domácího násilí	29
3 Praktická část	33
3.1 Region mladoboleslavsko	33
3.2 Cíl praktické části	34
3.3 Stanovení předpokladů	34
3.4 Použité metody	35
3.5 Popis zkoumaného vzorku	35
3.6 Interpretace získaných dat	35
4 Shrnutí výsledků	65
5 Závěr	68
6 Navrhovaná opatření	69
7 Seznam použitých informačních zdrojů	72
8 Seznam použitých tabulek a grafů	74
9 Příloha	75

1 Úvod

Bakalářská práce se zabývá tématem domácího násilí páchaného na ženách, neboť toto téma je aktuální a často diskutované nejen v odborných kruzích, ale i médiích a u široké veřejnosti, stejně tak výrazně stoupl počet případů, které jsou řešeny u Policie České republiky.

K násilí mezi blízkými osobami docházelo od nepaměti. Po mnoho let však byl tento problém přehlížen. Až v roce 1971 založila Erin Pizzey ve Velké Británii první útočiště pro týrané ženy. Tato událost napomohla k tomu, že se rozpoutala kampaň, jejímž cílem bylo šíření informací o domácím násilí a jeho nepřijatelnosti. V dnešní době existují desítky organizací, které se zabývají problematikou domácího násilí a pomocí obětem tohoto sociálně patologického jevu. V České republice se jedná například o Bílý kruh bezpečí, občanské sdružení na pomoc obětem trestných činů; Acorus, sdružení na pomoc obětem domácího násilí; Život 90, sdružení poskytující služby seniorům a mnoho intervenčních center po celé České republice.

Základní metodou a technikou bakalářské práce je analýza spisové dokumentace, která byla zpracována u Policie ČR, dále pak studium odborné literatury a analýza dokumentů a statistik, které se váží k danému tématu a jsou dostupné veřejnosti.

Bakalářská práce se sestává ze dvou částí, teoretické a praktické. V teoretické části jsou charakterizovány základní pojmy. Dále se práce zabývá právní úpravou, podobami domácího násilí a zejména je zde popsáno domácí násilí páchané na ženách. V neposlední řadě je zmíněna možnost pomoci, kterou obětem domácího násilí lze poskytnout. V praktické části jsou uvedeny konkrétní případy domácího násilí šetřené u Policie České republiky Mladá Boleslav v letech 2006-2008, analýza dat a grafická znázornění případů. V závěru pak shrnutí výsledků a navrhovaná opatření.

Cílem bakalářské práce je tedy charakterizovat pojem domácí násilí, zmapovat druhy pomoci, které lze obětem domácího násilí poskytnout a zjistit, zda existuje významná souvislost mezi domácím násilím a trestní minulostí pachatele.

2 Teoretická část

Teoretická část je zaměřena na výklad základních pojmů, zabývá se právní úpravou, podobami domácího násilí, možnými objekty domácího násilí a zejména se zabývá konkrétně domácím násilím páchaném na ženách. Jsou zde popsány mýty a předsudky týkající se domácího násilí, co znamená termín „syndrom týrané ženy“, práce se dále zabývá psychologickými charakteristikami násilných osob, příčinami domácího násilí a pomocí, kterou lze obětem domácího násilí poskytnout.

2.1 Vymezení pojmů k domácímu násilí

V této kapitole jsou definovány klíčové pojmy „domácí násilí, agresivní chování, oběť, viktimizace, posttraumatická stresová porucha a krizová intervence“.

Definice domácího násilí

Termín domácí násilí nelze jednoduše definovat, neboť se v něm skrývá násilí mezi blízkými osobami; manželi, druhem a družkou, sourozenci, násilí vůči seniorům, kdy k násilí dochází opakovaně, se vzrůstající intenzitou a v soukromí. Tato trestná činnost se liší od mnoha jiných trestných činů tím, že dochází ke trýznění oběti dlouhodobě a to právě ze strany blízké osoby.

Čírtková¹ ve své knize definuje domácí násilí jako „opakované, dlouhodobé a zpravidla eskalující násilí fyzického, psychického, sexuálního, sociálního a ekonomického rázu, které vytváří jednoznačně asymetrický vztah a vede ke stabilnímu rozdělení rolí na násilnou a ohroženou osobu.“

Podle Vitoušové² je domácí násilí definováno jako „fyzické, psychické anebo sexuální týrání mezi blízkými osobami, ke kterému dochází opakovaně v soukromí a tím skrytě mimo kontrolu veřejnosti. Intenzita násilných incidentů se stupňuje a u obětí domácího násilí vede ke ztrátě schopnosti zastavit násilné incidenty a efektivně vyřešit narušený vztah.“

Z těchto definic vyplývá, že domácí násilí je formou agresivního chování.

¹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 9.

² ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 108.

Vymezení agresivního chování

Podle Vágnerové³ lze agresivní chování definovat jako „porušení sociálních norem, omezující práva a narušující integritu živých bytostí i neživých objektů. Jde o symbolické nebo reálné omezování, poškozování a ničení. Agresivitu lze chápat jako sklon k takovému chování. Agrese označuje aktuální projev takového chování.“

Každý člověk se rodí s určitými dispozicemi k agresivnímu chování, avšak tyto dispozice nejsou u každého stejné. Sklon chovat se agresivně není podmíněn jen dědičností, ale významný vliv na člověka má i prostředí, ve kterém vyrůstá.

Fischer⁴ konstatuje, že „Pro agresivní chování je typické destruktivní zaměření. Z hlediska společenské nebezpečnosti je důležité rozlišovat jeho různé druhy. To pochopitelně souvisí s motivací a aktuálními podněty a potřebami. Jiným způsobem bude hodnocena agresivita související s obranou a agresivita spojená s nenávistí a touhou po ublížení a vzniku bolesti.“

Oběť a její členění

Podle Čírtkové⁵ se v širším slova smyslu oběť dělí na oběti trestných činů, přírodních katastrof, velkých neštěstí a teroristických akcí, kdy v souvislosti s kriminalitou se dále rozděluje na přímé, nebo-li primární, a nepřímé, tedy sekundární oběti. Přímou obětí trestného činu je osoba, o které se v trestním řádu hovoří jako o poškozeném, a dále pozůstalí po zemřelém. Nepřímou, sekundární, obětí jsou pak blízké osoby poškozeného.

Sochůrek⁶ uvádí několik definic oběti, například, že oběť je „osoba nebo organizace, jež je deliktem ohrožena, poškozena nebo zničena“, dle jiné definice je oběť „fyzickou osobou, která trestným činem utrpěla újmu na životě, zdraví, majetku, cti nebo jiných právech“, v neposlední řadě uvádí definici kongresu OSN, kdy oběť je „osobou, které byla individuálně nebo kolektivně způsobena škoda, tj. újma tělesná a psychická i emocionálního strádání, materiální škoda nebo značná újma na jejich

³ VÁGNEROVÁ, Marie. *Psychopatologie pro pomáhající profese*. 1. vydání, Portál, Praha: 1999. ISBN 80-7178-214-9. s. 266.

⁴ FISCHER, Slavomil, ŠKODA, Jiří. *Sociální patologie, analýza příčin a možnosti ovlivňování závažných sociálně patologických jevů*. 1. vydání, Grada, Praha: 2009. ISBN 978-80-247-2781-3. s. 47.

⁵ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 11.

⁶ SOCHŮREK, Jan. *Nástin vybraných problémů viktimologie*. 1. vydání, TU Liberec: 2003. ISBN 80-7083-745-4. s. 32.

základních právech jednáním nebo opominutím, které je v rozporu s příslušnými trestními zákony, včetně zákonů zakazujících zneužití moci“. Dále člení oběti na oběti přímé, nepřímé, anonymní oběti a oběti s „povinností odpustit“. Přímou a nepřímou oběť jsme již objasnili; anonymní oběť není individuálně určitelná, jedná se například o finanční úniky konkrétní instituce, kdy klienti jsou poškozenými, tedy anonymními oběťmi, kteří nebyli přímo cílem pachatele. Další možnou obětí je tzv. oběť s povinností odpustit. Jedná se o oběť, která je v silném emotivním vztahu s pachatelem, nebo je to oběť z řad pomáhajících profesí.

Trestní řád⁷ zná pojem poškozený, kde se přímo uvádí: „ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková, morální nebo jiná újma.“

Definice viktimizace

Čírtková⁸ definuje viktimizaci jako „proces zraňování a poškozování jedince“, současně však dodává, že u obětí trestné činnosti je tento proces mnohem složitější, což vyplynulo ze zkoumání obětí zločinů. Z tohoto pak lze konstatovat, že „trestný čin je pro oběť pouze počátkem, úvodním dějstvím. Startuje automaticky následující nutné pochody. Jde o celý proces, který nazýváme „viktimizací“. „

S viktimizací úzce souvisí viktimnost, což jsou předpoklady k tomu, že se člověk stane obětí trestného činu. Trestná činnost se může určitým způsobem dotknout každého z nás. Kdo z nás již nezažil minimálně újmu na majetku, ať už vloupáním do bytu, chaty, vozidla či krádeží peněženky, dokladů a podobně. Ovšem u některých lidí je vyšší předpoklad toho, že se stanou obětí, než u jiných. Je to převážně dáno životním stylem, zaměstnáním i sociálním prostředím.

Podle Čírtkové⁹ se běžně rozlišují dvě fáze viktimizace:

- primární viktimizace, která je bezprostředně spojená s trestným činem a jednáním pachatele; této fázi v podstatě nelze předejít

⁷ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

⁸ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 12.

⁹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 12.

- sekundární viktimizace, nebo-li druhotné zraňování oběti, způsobené zacházením ze strany orgánů a institucí nebo reakcí blízkých osob, médií a podobně; této fázi viktimizace se může předejít, záleží na vhodné komunikaci s obětí trestného činu a na pomoci vyrovnat se s traumatickým zážitkem.

Posttraumatická stresová porucha

Posttraumatická stresová porucha je reakcí na traumatickou událost, kdy jedinec opakovaně tuto událost prožívá a projevuje se v psychických a tělesných obtížích.

Sochůrek¹⁰ definuje posttraumatickou stresovou poruchu jako „prodlouženou nebo zpožděnou odezvu na traumatizující událost, která přesahuje běžnou lidskou zkušenost a projevuje se jako soubor psychických a tělesných obtíží“.

Traumatickou událostí může být válka, ozbrojené přepadení, únos, znásilnění, mučení, živelné pohromy, úmrtí více blízkých osob, ale v některých případech stačí, aby takovým to událostem byl člověk pouze svědkem.

Kratochvíl¹¹ ve své knize uvádí, že „posttraumatická stresová porucha vzniká jako opožděná nebo protahovaná odezva na popsané situace, která může vzniknout s latencí několika týdnů i měsíců. K typickým příznakům patří neodbytné znovuvybavování a prožívání událostí ve vzpomínkách, živých denních představách a snech, a to obvykle na pozadí pocitu emočního otupění, anhedonie, stranění se lidí a vyhýbání se situacím, které postiženému připomínají prožité trauma. Vzácněji může docházet k akutním výbuchům strachu, paniky nebo agrese. Přidružuje se zvýšená dráždivost, nespavost, úzkost a deprese.“

V případech živelných pohrom, v České republice je to hlavně otázka povodní, nemusí u jedinců ani k posttraumatické stresové poruše dojít, neboť tato traumatická událost postihuje více lidí najednou a je mezi nimi určitá citová sounáležitost a vzájemná pomoc, oproti obětem trestných činů, kteří jsou na tento problém víceméně sami.

¹⁰ SOCHŮREK, Jan. *Nástin vybraných problémů viktimologie*. 1. vydání, TU Liberec: 2003. ISBN 80-7083-745-4. s. 50.

¹¹ KRATOCHVÍL, Stanislav. *Klinická hypnóza*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2009. ISBN 978-80-247-2549-9. s. 150.

Vymezení krizové intervence

Krizová intervence je komplexní, intenzivní a specializovaná pomoc osobám, které se nachází v krizi. Jedná se především o pomoc psychologickou, lékařskou, sociální a právní. Formy krizové intervence můžeme rozdělit na prezenční formu, kdy se jedná o ambulantní pomoc, hospitalizaci, terénní a mobilní služby, a dále na distanční formu, což je telefonická a internetová pomoc.

Dle Matouška¹² je krizová intervence „zásah v době krize, který se snaží minimalizovat ohrožení klienta, objevit a posílit jeho schopnost vyrovnat se se zátěží tak, aby jeho adaptace posílila jeho růst a integritu a aby se pokud možno předešlo negativním, destruktivním způsobům řešení situace.“

Špatenková¹³ uvádí, že „krizová intervence nepředstavuje stav, nýbrž proces interakce pracovníka v krizové intervenci s klientem. Tento proces směřuje z výchozího (navázání kontaktu) do cílového bodu (ukončení a zhodnocení intervence).

Krizovou intervenci poskytují profesionálové v pomáhajících profesích, lidé vyškolení, ale mohou ji poskytovat i laici z řad příbuzných, přátel, známých, sousedů.

2.2 Právní úprava

V minulých letech neexistoval v České republice žádný konkrétní zákon na ochranu obětí domácího násilí nebo na ochranu před násilím v rodině.

Zákon číslo 140/1961 Sbírky, Trestní zákon, pamatoval na ochranu lidských práv v oblasti lidské svobody a důstojnosti především v ustanovení **§ 197a** - Násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, **§ 231** – Omezování osobní svobody, **§ 235** – Vydírání, **§ 241** – Znásilnění.

Dne 1.6.2004 vstoupila v platnost novela trestního zákona, která již umožnila trestní postih domácího násilí a to vložением nové skutkové podstaty:

§ 215a – Týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě

- (1) Kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společně obývaném bytě nebo domě, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

¹² MATOUŠEK, Oldřich a kolektiv. *Metody a řízení sociální práce*. 1. vydání, Portál, Praha: 2003. ISBN 80-7178-548-2. s. 130.

¹³ ŠPATENKOVÁ, Naděžda a kolektiv. *Krizová intervence pro praxi*. 1. vydání, Grada, Praha: 2004. ISBN 80-247-0586-9. s. 19.

- (2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,
- a) spáchá-li čin uveden v odstavci 1 zvlášť surovým způsobem nebo na více osobách, nebo
 - b) pokračuje-li v páčání takového činu po delší dobu.¹⁴

Kazuistika č. 1

Jedním ze sledovaných případů této práce je případ 46letého muže a jeho 35leté družky. Muž byl vyšetřovatelem obviněn ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona, neboť týral svou družku tím, že ji před dcerami verbálně i fyzicky napadal, častoval ji urážkami, uhodil kuchyňskou židlí přes tělo, uhodil pěstí do obličeje, zvedl čtyřletou dceru za krk ze země a držel ji takto ve vzduchu, jindy zase družku uhodil pěstí do spánku a obličeje, třináctiletou dceru nutil přihlížet své údajné sebevraždě, kdy se v koupelně ve vaně řezal do levé ruky a přitom nutil dceru, aby mu donesla nůž, aby se s ním údajně mohl bodnout do srdce. Poškozená musela po posledním fyzickém napadení vyhledat lékařské ošetření, kdy utrpěla otoky a hematomy v oblasti obličeje a krku.

Dne 1.1.2007 vstoupil v účinnost **zákon číslo 135/2006 Sbírky**, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím. Zákon upravuje oprávnění policistů rozhodnout o vykázaní ze společného obydlí a zákazu vstupu do něj. Cílem tohoto zákona je převážně poskytnout účinnou ochranu obětem domácího násilí. Z tohoto vyplývá, že zákon klade důraz na preventivní řešení domácího násilí.

Dále je třeba zmínit **zákon číslo 108/2006 Sbírky**, o sociálních službách, který upravuje zařízení sociálních služeb, v § 60a již zmiňovaná intervenční centra. Zákon o sociálních službách byl novelizován zákonem číslo 206/2009 Sbírky a to s účinností ode dne 1.8.2009.

Závěrem je také třeba uvést **zákon číslo 273/2008 Sbírky**, o Policii České republiky, který vstoupil v platnost dne 1.1.2009, který obsahuje institut vykázaní jako jeden z hlavních pilířů.

Stejně tak došlo k novelizaci trestního zákona a dnem 1.1.2010 nabyl účinnosti **zákon číslo 40/2009 Sbírky**, Trestní zákoník, který právní úpravu domácího násilí posunul dále. Je zde zakotveno ustanovení **§ 199** trestního zákoníku – týrání osoby žijící ve společném obydlí. Mimo jiné se podařilo legislativně ošetřit jednu z forem násilí a to pronásledování, označované rovněž jako stalking.

¹⁴ Zákon č. 140/1961 Sb., Trestní zákon ve znění pozdějších předpisů.

2.3 Podoby domácího násilí

Násilí podle Čírtkové¹⁵ rozlišujeme do několika forem:

- fyzické (zanechává stopy ve formě tělesných zranění)
- psychické (neviditelné násilí)
- sexuální (omezování osobní svobody až po znásilnění)
- sociální (kontrola a omezování sociálních kontaktů, sociální izolace)
- ekonomické (odmítání finančních prostředků oběti)

Fyzické násilí představuje velkou škálu jednání ze strany trýznitele. Od pohlavků, facek, ran pěstí, strkání ze schodů, třesení a podobně, po pálení, škracení, bodání. Může docházet i k dalším způsobům fyzického týrání, kdy oběť musí sedět nehybně a snášet příkoří ze strany agresora, strpět svázání nebo míření zbraní na svou osobu. Nejčastější formou násilí je fyzické spojené s psychickým násilím.

Psychické násilí je pravděpodobně to nejvíce zničující, neboť vede ke snížení sebevědomí a podlomení vůle poškozené osoby. Může být projevováno několika způsoby, jedná se o nadávky – hanlivé výrazy vedoucí k ponižování, neustálé zesměšňování a kritizování ze strany násilnické osoby s tím, že oběť není dost inteligentní, šikovná, pracovitá, rychlá a podobně. Agresor zachází s obětí jako se sluhou, nařizuje práci, dělá všechna rozhodnutí i za oběť. Rovněž zpochybňování duševního zdraví oběti je nedílnou součástí psychického týrání. Výsledkem tohoto je, že oběť časem uvěří v tato tvrzení násilníka. Psychické týrání zanechá mnohem větší následky a rány, než-li fyzické útoky.

Další zmíněnou formou domácího násilí je násilí sexuální. Nejčastěji bývá týraná osoba přinucena k pohlavnímu styku, není ale ani výjimkou donucení k použití pomůcek při pohlavním styku či jiným praktikám. Jedná s obětí pouze jako se sexuálním objektem.

Násilí sociální je zaměřené na prostředí oběti a její společenské postavení. Spočívá v izolování oběti od ostatních lidí, trýznitel zakazuje své oběti vycházet ven, docházet na návštěvy, přijímat návštěvy, nakupovat či jinak společensky žít, v mnoha případech i zablokuje telefon, kontroluje čas a podobně.

¹⁵ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 10.

Ekonomické týrání má rovněž velký dopad na psychiku oběti. Pokud agresor oběť udržuje ve finanční tísní, tak jí oslabuje. Jsou i případy, kdy agresor svou oběť donutí zůstat doma a nechodit do zaměstnání. Oběť pak nemá peníze na telefon, dopravní prostředky, je vyloučena ze společenského života, zcela izolována. Agresor poskytuje minimální finanční částku na chod domácnosti, ale vyžaduje po oběti nemožné. Svým chováním nutí oběť, aby si musela říkat o peníze, vysvětlovat na co peníze použije a agresor toho využívá k výčítkám a neschopnosti hospodařit se svěřenými financemi. Agresor naopak sám utrácí ve velké míře, mnohdy za zbytečnosti nebo naopak luxusní předměty, aby ukázal, že on si to může dovolit a tím více oběť snižoval.

„Pro pomáhající profesionály je prvním úkolem rozlišit, zda se v daném případě jedná o skutečné domácí násilí, k jehož řešení se v současné době používají specifické přístupy a nástroje. Odlišit domácí násilí od permanentních sporů, hádek a tzv. italských domácností pomohou čtyři znaky.“¹⁶

Těmito klíčovými znaky domácího násilí jsou:

- opakování a dlouhodobost
- eskalace
- jasné a nezpochybnitelné rozdělení rolí
- neveřejnost

Jeden incident neznamena, že se jedná o domácí násilí, může být však jeho počátkem. Jedním z klíčových znaků domácího násilí je právě opakování a dlouhodobost. Opakovaně dochází k násilí v určitém časovém intervalu, který se postupně zkracuje. Střídá se období klidu a usmířování s obdobím násilí. K násilí ve vztahu dochází po delší časové období, není výjimkou i desítky let.

Dalším klíčovým znakem je eskalace, tedy stupňování násilí vůči oběti. Zprvu to mohou být nadávky, kritizování, ponižování, kdy toto psychické týrání přechází ve fyzické a může docházet k velmi závažným, až život ohrožujícím, zraněním týrané osoby. Zpočátku jsou útoky vedené proti lidské důstojnosti a svobodě, poté přecházejí proti zdraví a mohou vyústit v útoky proti životu.

¹⁶ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 108.

Jasně a nezpochybnitelné rozdělení rolí znamená, že k násilí dochází jednostranně mezi blízkými osobami, násilná a ohrožená osoba si role nemění, vzájemné postavení je nerovné.

Neveřejnost; místem pro páčání domácího násilí je převážně soukromí zúčastněných, mimo oči veřejnosti, jedná se o společné obydlí, ale může to být i vozidlo, hotel, chata. Díky tomu dochází k násilí beze svědků, což bývá problematické v důkazním řízení.

2.4 Možné objekty domácího násilí

Objektem domácího násilí mohou být děti, ženy, muži, senioři. I když je předmětem této práce domácí násilí páchané na ženách, nelze v krátkosti nezmínit násilí páchané na dětech a seniorech.

- Násilí páchané na dětech se obecně označuje jako syndrom CAN, z anglického Child Abuse and Neglect, což v překladu znamená syndrom týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte. Týrání je fyzického a psychického rázu. Dítě je fyzicky trestáno za cokoli, školní výkony, sportovní a jiné. Psychické týrání spočívá v odpírání kontaktu s vrstevníky, dítě je izolováno, ponižováno a odmítáno. Následkem takového jednání jsou změny v chování a prožívání dítěte. Z důvodu nedostatku lásky a podnětů trpí dítě úzkostnými a depresivními poruchami, posttraumatickou stresovou poruchou, nízkým sebehodnocením, nedůvěrou, ztrátou bezpečí a jistoty, poruchami chování. Děti se pak často jeví jako nepřiměřeně uzavřené a nebo naopak nepřiměřeně agresivní.

Pomáhajících institucí, které jsou zaměřeny na děti, mládež a rodinu je v celé České republice více. Můžeme například zmínit Nadaci naše dítě, jejíž posláním a cílem je pomoc týraným, zneužívaným, handicapovaným, ohroženým a opuštěným dětem. Nadace se snaží pomáhat dětem z problémových rodin, dětských domovů, z diagnostických, výchovných a kojeneckých ústavů a to formou přímé finanční podpory, osvětovou činností a prosazováním legislativních změn.

Další známou pomáhající institucí je Sdružení linka bezpečí, která byla založena za účelem pomoci dětem a mladým lidem v jejich obtížných životních situacích. Pomoc může být poskytnuta formou telefonické krizové intervence, kdy děti a mládež mohou zavolat na bezplatnou linku a zde se svěřit se svým problémem. Další formou pomoci je Linka vzkaz domů, kdy děti a mládež na útěku mohou zavolat a nechat vzkaz pro své rodiče či blízké osoby. Další možnou pomocí může být zprostředkování komunikace mezi rodiči a dítětem, které je na útěku z domova a chce se vrátit domů, ale má strach. V neposlední řadě je zavedena i pomoc pro rodiče, kteří mohou zavolat na Rodičovskou linku, kde jim je poskytnuta pomoc v podobě výchovného, rodinného a sociálně-právního poradenství.

- Násilí páchané na seniorech má rovněž několik forem, jedná se o psychické, fyzické a ekonomické násilí. Ve většině případů jsou pachatelé rodinní příslušníci, manželé, partneři nebo pečovatelé, nejčastěji děti seniorů. Příčiny týrání jsou různé, může to být neúměrná zátěž pro pečovatele, která vyústí v násilí či zanedbávání péče, ovšem je zde i ekonomický prospěch.

S přibývajícím věkem ubývá fyzických sil, přátel a sociálních kontaktů, člověk přechází z pozice soběstačného do pozice závislého na pomoci druhých. Tato nerovnováha ve vzájemném postavení vlivem sociální izolace a nerespektování lidské důstojnosti může přejít až v týrání. Mnozí senioři se zdráhají obrátit se o pomoc, neboť je pro ně velkou ostudou a ponížením svěřit se s tím, že je blízcí příbuzní týrají, zanedbávají či finančně zneužívají. V případě dětí vidí svou vinu ve výchově.

Institucí pomáhající seniorům je např. Život 90, která poskytuje sociální služby včetně telefonické krizové pomoci. Senioři se dále mohou obrátit na Bílý kruh bezpečí, linky důvěry – konkrétně na Linku seniorů, Policii ČR, sociálního pracovníka, svého ošetřujícího lékaře a další.

2.5 Domácí násilí páchané na ženách

Ze statistik jasně vyplývá, že nejčastější obětí domácího násilí jsou právě ženy, je uváděno více než 90%.

„Reprezentativní výzkum násilí na ženách proběhl v roce 2003 v rámci Mezinárodního výzkumu násilí na ženách. Tento výzkum provedl Sociologický ústav AV ČR a Filozofická fakulta UK v Praze. Podle výsledků výzkumu, jehož vzorek tvořilo 1980 respondentek starších 18 let, bylo zjištěno, že 38% žen v České republice zažilo během svého života alespoň některou z forem násilí ze strany svého partnera (současného nebo bývalého manžela/přítele).“¹⁷

Jednoduchá definice domácího násilí není, ovšem již z pojmu „domácí“ je zřejmé, že se jedná o násilí, ke kterému dochází v osobním vztahu v soukromí. Nejčastěji se domácí násilí vyskytuje mezi manželi, případně druhem a družkou. Násilí mezi partnery může začít kdykoliv, v novém vztahu nebo po několika letech soužití. Domácí násilí zahrnuje velkou škálu fyzického násilí, ovšem to není vše, co agresor vůči oběti využívá, mnohem hlubší rány lze oběti způsobit psychickým týráním. Oběť může být dohnána k sebevraždě, aniž by na ní násilník vztáhl ruku. Není výjimkou násilí se sexuálním charakterem, násilí sociální a ekonomické.

Kazuistika č. 9 - úryvek z trestního oznámení týrané ženy:

Žiji sama v rodinném domku, zde bydlím po rozvodu manželství sama se šestiletou dcerou a to již asi pět let. Zhruba před dvěma lety jsem se seznámila s J.L., začali jsme spolu chodit. Nejprve u mne nebydlel, občas se samozřejmě zdržel přes noc, později jsem mu nabídla, ať se ke mě nastěhuje. Náš vztah jsme několikrát končili, ale vždy jsme to znovu dali dohromady. Zhruba před deseti dny jsme náš vztah ukončili nadobro. K důvodům rozchodu uvádím, že to bylo kvůli jeho agresivitě. Často se u něj projevovaly výbuchy vzteku, fyzicky mne napadal, bála jsem se ho. Nedalo se s ním vydržet. Již ho nepovažuji a není mi osobou blízkou. K události dnešního dne uvádím, že bývalý přítel J.L. mě kolem 09.00 hodin navštívil. Nabídla jsem mu kávu. Ani již přesně nevím proč, ale najednou vybuchl, začal kopat do plynových kamen, ty prokopl, rozbil skleničky a roztrhal si věci, co měl oblečené na sobě. Snažila jsem se ho uklidnit. Začal mi vyčítat, že za všechny jeho problémy mohu já, že jsem mu byla nevěrná, že se nechtěl rozejít, nemá kam jít a podobně. Poté mi dal „hlavičku“ do čela, chytil mě za vlasy, strhnul na zem, kopl do mne a začal mne rukama škrtit. Zanechal toho až po okřiknutí sousedů, kteří mi přiběhli na pomoc, neboť slyšeli mé volání. Poté byla zavolána Policie ČR a když J.L. odváželi služebním vozidlem, tak ještě na mne křičel, že mě zabije. Opravdu mám důvodnou obavu o svůj život.

¹⁷ <http://www.stopnasili.cz/verejnost/dn-statistiky-zpravy-studie.html> [cit. 11.10.2010]

2.5.1 Mýty a předsudky týkající se domácího násilí

Čírtková¹⁸ ve své knize uvádí mýtus o domácím násilí, který zní: „Domácí násilí je soukromá věc, do které se nemají cizí lidi ani stát plést“. Takové jednání nelze v žádném případě tolerovat, i když se děje v soukromí, za zavřenými dveřmi. Domácí násilí je trestné a z toho důvodu nemůže být soukromou záležitostí, neboť každý z nás má právo na ochranu své důstojnosti, zdraví a života. Dalším z mýtů je, že domácí násilí se týká pouze sociálně slabých rodin a ve středních a vyšších sociálních vrstvách se nevyskytuje. Násilné i ohrožené osoby najdeme mezi dělníky, živnostníky, ale i vysokoškolsky vzdělanými. Dalším z mýtů je osoba pachatele, předpokladem je primitivní, nevzdělaná a vzteklá osoba, ovšem násilník může mít dvě tváře, násilnou osobou je ve vztahu k partnerovi, vůči svému sociálnímu okolí vystupuje jako seriózní osoba. Rovněž ve společnosti koluje mýtus o typické oběti. Oběti rozhodně nemusí být nesamostatná, pasivní osoba, která si nechá vše líbit. Oběti domácího násilí se může stát kdokoli bez ohledu na vzdělání, materiální zajištění, pracovní úspěchy. I veřejně známé osoby se stávají oběťmi domácího násilí, jednou z nich je Eva Hurychová, zpěvačka. Jedním z neposledních mýtů je vina oběti při domácím násilí. To, že dochází k násilí, nemusí mít jasnou příčinu. Ba naopak, k násilí dochází většinou bez zjevné příčiny, trýznitel si vždy najde důvod, proč oběť trestat. Není tedy na místě se ptát oběti, proč k násilí došlo, je třeba řešit problém, že k násilí vůbec dochází, neboť k tomu nemá nikdo právo.

¹⁸ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 43.

2.5.2 Syndrom týrané ženy

Syndrom se týká domácího násilí a projevuje se mnoha symptomy, jako nejčastější uvádí Čírtková¹⁹ následující:

- setrvávání v blízkosti agresora, útky a opakované návraty k němu, podání a vzetí zpět trestního oznámení,
- strach z reakcí násilné osoby,
- rozsáhlé oslabení oběti ve fyzickém, psychickém, emocionálním a morálním ohledu,
- iluze přetrvávajícího vztahu,
- nejasnost ohledně přisouvání zodpovědnosti za násilí,
- stud ze zveřejnění,
- obavy o ztrátu dětí,
- sociální izolace,
- obavy ze ztráty sociálně ekonomické úrovně.

Kazuistika č. 5

Je na místě uvést jeden z případů z praxe. Vyšetřovatelem bylo sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odstavce 1 trestního zákona 53letému muži, který měl v období od prosince roku 2006 do května roku 2008 úmyslně týrat fyzickým a psychickým způsobem svou družku (54 let) a to tak, že ji v několika případech surovým způsobem bil a to opakovanými útoky pěstmi rukou do obličeje a hlavy, elektrickým kabelem ji mlátil přes hlavu a obličej, při jednom incidentu ji přiložil sekyrku ke krku a vyhrožoval, že ji uřízne hlavu a jejím synům také. V posledním případě vzal pachatel kapesní nůž, se kterým poškozené vyhrožoval, že ji propíchne hlavu a následně ji kapesním nožem bodl nad koleno levé nohy. Následně vzal rýč, kterým poškozenou opakovaně uhodil do levého kolene a hlavy, dupal jí na palec pravé nohy a opakovaně jí udeřil pěstí do obličeje. Při všech fyzických napadeních poškozené vulgárně nadával a vyhrožoval zabitím, jednalo se o opakované útoky, které se svou intenzitou stupňovaly. Po posledním útoku musela být poškozená ošetřena na úrazové ambulanci místní nemocnice.

Ve svém trestním oznámení poškozená uvedla, že se s druhem seznámila přes inzerát. Nejprve si dopisovali a po nějaké době došlo k osobní návštěvě, jmenovaný byl v době seznámení ve výkonu trestu odnětí svobody. Poškozené uvedl, že je ve vězení za žhářství a za napadení policisty, ale že to není pravda, že je celý případ smyšlený. Po

¹⁹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 38.

propuštění jmenovaného z výkonu trestu si jej poškozená nastěhovala do svého bydliště. Poškozená uvedla, že zpočátku vztahu bylo vše v pořádku, občas došlo mezi nimi k hádce, ale fyzicky napadena nebyla. Zhruba po půl roce soužití ve společné domácnosti docházelo v jejich vztahu k hádkám, které skončily fyzickým napadením poškozené. Obviněný se jí po napadení omluvil a ona odpustila. V několika případech poškozená utekla z bytu před obviněným a to ze strachu o svůj život, uchýlila se k sousedce či příbuzným, vždy se ale druhý den vrátila zpět, aniž by vyhledala odbornou pomoc, případně lékařské ošetření. Vše vyvrcholilo posledním útokem, kdy jí obviněný bodl kapesním nožem a útočil na ní rýčem.

Po oznámení na Policii ČR byly zajištěny všechny možné stopy útoku, lékařské zprávy a vytěžení osob. Pachatel byl na návrh policie a státního zástupce poté okresním soudem vzat do vazby.

V průběhu dalšího vyšetřování byly na Policii ČR, okresní státní zastupitelství a okresní soud doručeny dopisy obviněného i poškozené. Obviněný ve svých dopisech žádá o propuštění z vazby, vyjadřuje svou lítost. Poškozená, jak v dopisech, tak i v pozdějším výslechu svědka uvedla, že vše uvedené v protokolu o trestním oznámení je pravda. Rovněž uvedla, že jí obviněný napsal přibližně 15-20 dopisů z vazby, ve kterých se jí omlouval a žádal návštěvu. Poškozená svého druha navštívila ve vazební věznici, obviněný jí prosil, aby stáhla obvinění a současně ji požádal o ruku, s čímž poškozená souhlasila, neboť věří, že se násilnosti ze strany jejího druha vůči ní už nebudou opakovat. Poškozená poté doma v písemnostech svého druha našla rozsudek, ze kterého zjistila, že její druh v minulosti takto fyzicky napadal jinou ženu a za toto jednání byl odsouzen, proto se rozhodla svůj vztah s ním ukončit. /Poznámka: pachatel byl 14x soudně trestán, převážně pro násilnou trestnou činnost./

Domácí násilí svými znaky je odlišné od jiných trestných činů a to především tím, že dochází k trýznění po delší dobu a ze strany nejbližší osoby. Pod vlivem násilné osoby oběť zpretrhá sociální vazby a ostatní vztahy se rozpadnou v důsledku změn v chování ohrožené osoby. Oběť se nemá komu svěřit se svým problémem nebo se natolik stydí za to, co se v jejím vztahu s partnerem děje, že tento problém tají a cítí se tak ještě více osamělejší. Některé z obětí mohou mít již z minula špatnou zkušenost například s postupem policie, kdy domácí násilí ohlásili, nebyla jim ovšem poskytnuta taková pomoc, jakou si představovali, případně se ještě násilí ve vztahu vystupňovalo. Jelikož se domácí násilí vyvíjí dlouhodobě a útoky se stupňují intenzitou a četností, oběť si postupně na násilí přivyká a ztrácí schopnost bránit se, přichází o sebedůvěru a svou samostatnost. Zejména žena, která je v domácnosti a stará se o malé děti, je zcela závislá na partnerovi a ekonomicky nesoběstačná.

Jak dále Čírtková²⁰ uvádí, vlivem domácího násilí dochází u oběti ke změnám v emocionálních reakcích. Oběť pociťuje stud, vinu, strach, ztrácí schopnost se chovat přirozeně. Ve vyhrocených situacích, kdy by měla oběť spontánně ventilovat emoce

²⁰ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 29.

vzteku a zlosti, tak má tendenci před konflikty utíkat. U týraných žen se spíše setkáváme s extrémní laskavostí, při kontaktu s autoritou se chovají vstřícně, neprůbojně, chtějí vyhovět. Další změnou je změna v postojích a hodnocení vlastní osoby, ostatních lidí a světa. U oběti domácího násilí se setkáváme se sebeobviňováním, nedůvěrou v možné řešení problému, s názorem, že méně nebezpečné je v takovém vztahu zůstat, než-li ho opustit. U oběti se může projevit deprese, úzkostnost, porucha spánku a další z možných diagnóz.

2.5.3 Psychologické charakteristiky násilných osob

Většina násilných osob se prezentuje vysokým sebevědomým, jsou přesvědčeni o svém právu, své chování vidí jako přiměřené a odůvodnitelné. Pachatele násilí lze rozdělit do čtyř hlavních typů.

- sociálně problémoví jedinci
- osoby „dvoji tváře“
- osoby se závislostí
- násilníci s psychickou zátěží

Prvním typem jsou sociálně problémové osoby, které se chovají agresivně zcela běžně vůči svému okolí, mají často zkušenosti s policií, používají fyzické násilí, není výjimkou užívání drog nebo alkoholu. Druhým typem pachatele je osoba „dvoji tváře“. Takový pachatel budí dojem sociálně adaptovaného člověka, okolí je znám jako bezproblémový a slušný člověk, nemá žádnou zkušenost s policií, chová se laskavě a přátelsky, své násilné chování projevuje v soukromí. Třetí typ násilníka je závislý na alkoholu, drogách či hracích automatech, což je úzce spojeno právě s domácím násilím. Posledním typem je násilník s psychickou zátěží, tedy s významnými symptomy poruch osobnosti.

Helen L. Conwayová²¹ ve své knize uvádí, že „osobnost a charakter agresora může jeho chování poněkud objasnit. Násilníci nesou plnou zodpovědnost za své chování bez ohledu na tlaky a vlivy, kterým byli vystaveni. Je proto důležité pohlížet na agresora spíše jako na jednotlivce, než jako člena skupiny násilných mužů.

²¹ CONWAYOVÁ, Helen L. *Domácí násilí*. 1. vydání, Albatros, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-00-01550-7, s. 52.

Výzkumy ukazují, že mnoho agresorů má tyto vlastnosti:

- nízké sebevědomí
- pocit neschopnosti a nedocenění
- víru ve stereotypní rozdělení rolí mužů a žen
- sklon vinit ze svých činů jiné
- žárlivost
- neschopnost vyrovnat se se stresovou situací
- nepřipravenost nést důsledky za své násilné chování

Tyto vlastnosti samy o sobě nevysvětlují, proč se muž chová násilně. Muž může mít některé nebo i všechny tyto vlastnosti, přesto se však násilně nechová. Pokud jsou však tyto vlastnosti spojeny s jinými faktory, mohou nám osvětlit, proč se konkrétní muž chová násilně. Zdá se, že násilné chování se opravdu může předávat po celé generace. Chování dětí se formuje podle vzoru jejich rodičů.“ Je pravděpodobné, že děti, které vyrůstaly v prostředí násilí, budou agresivní chování opakovat i ve svých vztazích v dospělosti. Ovšem, zda to tak bude, to záleží na každém jednotlivci. „Agresor může být ve svém chování ještě více utvrzen, když zjistí, že pomocí násilí dosáhne toho, co chce – alespoň krátkodobě. Když to zapůsobí, udělá to znovu. Agresor si je vcelku jistý, že jeho oběť proti němu nic nepodnikne, ať už proto, že ho miluje, bojí se ho nebo neví, že se může bránit. Oběť mívá z mnoha důvodů pocit, že není v její moci zajistit, aby agresor za své chování nesl odpovědnost. Pro agresora je tudíž prospěch z násilí větší než cena za něj, a je pravděpodobné, že v něm bude pokračovat.“

Kazuistika č. 5

Z praxe můžeme zmínit závěr znaleckého posudku o duševním stavu, který byl vypracován na pachatele domácího násilí.

Při vlastním znaleckém vyšetření posuzovaný zprvu jen formálně a později ochotněji spolupracoval, byl všemi směry správně orientovaný, jasněho vědomí, odpovídal přiléhavě, v anamnestických datech sdělil jen to, co považoval pro sebe jako výhodné, jejich věrohodnost lze proto považovat za jen relativní. Psychotické poruchy myšlení, vnímání a nálady (bludy, halucinace, deprese, mánie) nebyly zjištěny. Intelekt je v pásmu běžné populační normy, znalec nezjistil žádné známky organického postižení CNS. V oblasti závislostí lze konstatovat jen nikotinismus, posuzovaný nemá a neměl problémy s alkoholem nebo jinými návykovými látkami (ve smyslu závislosti na nich). V popředí psychopatologického nálezu zcela dominuje zjištěná smíšená porucha osobnosti s rysy a projevy nezdrženlivosti, emoční nestability a se sklony k protispolečenskému jednání. Objektivně je třeba uznat, že posuzovaný je vážně tělesně nemocný a projevy jeho chorob (zejména cukrovky a nálezu na páteři) mu významně ztěžují dříve běžný způsob života (jak bolestmi, tak i zhoršenou pohyblivostí).

V důsledku zjištěné povahové poruchy (smíšená porucha osobnosti) ale posuzovaný ne vždy správně dodržuje předepsaný léčebný režim (jak aplikací inzulínu, tak užíváním dalších předepsaných léků). Nepříznivý průběh tělesných onemocnění může obecně u jedince přinést stavy, klinicky odpovídající depresivní dekompenzaci až k hloubce úvahám o dalším smyslu života. Tyto depresivní stavy či bilanční úvahy ale nebyly přítomny při jednání posuzovaného, pro které je nyní stíhán. Ty vycházely především z jeho emočně nestabilních rysů poruchy osobnosti (impulsivita, agresivita). Sám posuzovaný popřel, že by družku týral, připustil, že jí ublížil na zdraví.

Diagnosticky tedy své vyšetření znalec uzavřel v tom smyslu, že obvinění netrpí ani v minulosti netrpěl duševní chorobou v pravém smyslu. Zjistil u něj duševní poruchu, tzv. smíšenou poruchu osobnosti s rysy a projevy nezdrženlivosti, emoční nestability a dále i dissociální poruchu se sklony k protispolečenskému jednání. Ve vztahu ke spáchané trestné činnosti hodnotí znalec rozpoznávací schopnosti posuzovaného jako plně zachované a stejně tak k této konkrétní trestné činnosti hodnotí znalec i ovládací schopnosti obviněného jako plně zachované. Je plně schopen chápat smysl trestního řízení. Z hlediska čistě psychiatrického není pobyt obviněného na svobodě nebezpečný a znalec nenavrhuje žádná léčebná opatření. Zjištěná porucha osobnosti není léčebně ovlivnitelná.

Jedním ze středisek pomoci je například SOS Centrum²², které se mimo jiné zaměřuje na zvládání agrese ve vztazích, vše je pod vedením terapeutů. Cílem projektu je pomoc pachatelům domácího násilí ke změně jejich chování, zlepšení partnerské a rodinné komunikace a osvojení si řešení konfliktů nenásilnou formou. Program pomoci obsahuje několik zásadních prvků:

- tematika moci a kontroly, často související s rolemi muže a ženy ve společnosti,
- porozumění svým agresivním projevům,
- změna postojů v partnerských vztazích,
- rozpoznání zátěžových situací a jejich nenásilné řešení,
- učení se kontrole vlastního chování a používání nenásilných strategií při řešení vztahových problémů,
- přijetí odpovědnosti za vlastní násilné chování bez obviňování druhých nebo bagatelizování či zlehčování tohoto chování,
- porozumění a pochopení následků agresivního chování na partnerovi a dětech.

²²http://www.soscentrum.cz/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=6&Itemid=19/ [cit. 1.12.2010]

2.5.4 Příčiny domácího násilí

Jistě není snadné nalézt příčinu domácího násilí. Mnoho obětí má za to, že si za násilí mohou sami. Tento názor je vyvolán snahou agresora svalit vinu za své činy na oběť a ta tomu časem sama uvěří.

Jak uvádí Gjuričová²³ „Můžeme odlišit dva přístupy, které zkoumají podstatu násilí a jeho kořeny. První přístup se zaměřuje na společenské a kulturní normy a postoje, druhý přístup se soustřeďuje jednak na vzájemné chování členů rodiny, kde se násilí vyskytuje, a jednak na psychologické procesy členů rodiny, kde dochází k násilí.“

I příčiny domácího násilí mají své mýty, jak uvádí Čírtková²⁴. Jedním z mýtů je, že oběť špatně reagovala na počátky násilí, tedy, že domácí násilí existuje, neboť si to oběť nechá líbit. Dalším z mýtů příčin domácího násilí je tolerance společnosti k tomuto jevu, tímto názorem je odpovědnost za domácí násilí přenášena na společnost a nikoli na osobu tyрана. Třetím mýtem je „kopírování agresivních vzorců z původní rodiny“. V některých případech tak i může být, že dítě vyrůstající v rodině zatížené domácím násilím projevuje agresivní chování v dospělosti, ale není to pravidlem. Vše záleží na každém jednotlivci.

Sochůrek²⁵ ve své publikaci příčiny domácího násilí shrnuje následovně:

- **Důvody tradiční a celospolečenské** – „domácí násilí má ve společnosti široký toleranční limit a tradičně vychází z dominance muže v rodině jako „hlavy rodiny“.“ Výjimečně je tolerováno fyzické násilí vůči ženám, avšak více tolerance dostává použití násilí při nucení ženy k sexu – tzv. „manželské povinnosti“.
- **Důvody sociální** – „nezaměstnanost, nízké příjmy, nízká vzdělanost, nízký sociální status komplikující dané osobě přístup k síti sociálních institucí, zneužívání alkoholu, drog, patologické hráčství, kriminální chování atd.“

²³ GJURIČOVÁ, Šárka a kolektiv. *Podoby násilí v rodině*. 1. vydání, Vyšehrad, s.r.o., Praha: 2000. ISBN 80-7021-416-3, s. 12.

²⁴ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8, s. 40.

²⁵ SOCHŮREK, Jan. *Úvod do sociální patologie*. 1. vydání, TU Liberec: 2009. ISBN 978-80-7372-448-1, s. 132-133.

- **Důvody rodinné** – „pachatelé domácího násilí jsou často lidé, kteří sami pocházejí z dysfunkčního nebo afunkčního rodinného prostředí. Příčinami dále jsou:
 - nedotknutelnost obydlí a soukromí rodiny znesnadňuje uplatnění mechanismů sociální kontroly,
 - přesvědčení pachatele, že to je on, kdo má jako jediný právo ovlivňovat život ve své rodině, a ostatní to musí respektovat,
 - předepsané role členů rodiny, podřízenost atd.“
- **Důvody osobnostní** – „vycházejí z charakteristik osobnosti pachatele a oběti i jejich vzájemné interakce. Pachatelé se pravděpodobně naučili díky mechanismům sociálního učení řešit stresující a omezující situace agresivním chováním, což často souvisí právě s jejich zkušenostmi z orientační rodiny. Za rizikové faktory u pachatele – muže se obvykle považují:
 - agresivita jako rys osobnosti (chová se agresivně obecně)
 - přítomnost poruchy osobnosti s agresivními projevy, ale např. i pedanti
 - požívání alkoholu nebo drog
 - negativní zkušenosti z dětství (např. agresivní pojetí mužské autority ze strany otce atd.)
 - násilí je „ventilem“ pocitu ztroskotance nebo neúspěšného člověka.“

Na počátku každého partnerského vztahu je pro ženu velmi obtížné rozpoznat, zda její partner se bude v budoucnu projevovat násilně, zda je tak zvaný. „rizikový partner“. Přesto je možné si všimnout určitých znaků a způsobů chování, které mohou signalizovat, že není něco v pořádku. Takovými varovnými signály může být například, že partner hned po seznámení usilovně naléhá na ženu s tím, že s ní chce „chodit“ a žena nakonec podlehně, poté naléhá na partnerku ohledně svatby a založení rodiny. Dalším varovným signálem je velká dominance muže ve vztahu. Muž rozhoduje ve věcech, které se týkají obou partnerů. Rozhoduje, jak budou trávit volný čas, koho pozvou na návštěvu, jak by se měla žena oblékat, s kým stýkat a odůvodňuje to tím, že to myslí dobře. Partner neuznává ženy jako rovnoprávné partnerky, nebere vážně, co žena říká, mluví o ženách pohrdavě, vyvyšuje se na ně. Muž svou partnerku nadměrně kontroluje, chce vědět vše o její minulosti i současnosti, chce znát každý její krok, často

jí kontroluje telefonicky a maskuje to zpočátku nějakým dotazem, předáním informace či vyznáním lásky. Dalším ze signálů je snaha o pozvolnou izolaci partnerky od sociálních kontaktů, nelíbí se mu, že žena udržuje kontakty se svojí rodinou, má své koníčky, na kterých se partner nemůže podílet, kritizuje partnerčiny přátele a spolupracovníky, že jsou špatní a že by se s nimi žena neměla stýkat. Mimo těchto signálů, které se mohou ve vztahu v určité míře objevit, je třeba věnovat zvýšenou pozornost i dalším, které se mohou, ale nemusí v násilném vztahu vyskytnout. Je to zejména nadměrné požívání alkoholu, užívání drog či experimentování s nimi, špatná pověst partnera nebo jeho přátel, manipulativní chování a podobně.

2.6 Pomoc obětem domácího násilí

Je nesmírně obtížné a možná i nemožné, aby se s domácím násilím oběť vypořádala sama bez pomoci. Řešení domácího násilí není v žádném případě jednoduchá a rychlá záležitost, naopak může dojít i ke zhoršení situace. Pokud se ale oběť domácího násilí rozhodne změnit svůj dosavadní život a žít již bez násilí, je nesmírně důležité své rozhodnutí dotáhnout až do konce. Z toho důvodu potřebuje oběť podporu a pomoc zvenčí. Zásadní roli mohou sehrát blízcí lidé, přátelé. Domácí násilí je velký problém a zasahuje do mnoha oblastí života oběti, proto pro úspěšné řešení problému je nezbytná spolupráce s různými organizacemi a institucemi. Oběti domácího násilí se samozřejmě mohou obrátit na Policii ČR, sociální pracovnice oddělení sociálně právní ochrany dětí, specializované poradny pro oběti domácího násilí, intervenční centra, soud, státní zastupitelství.

Policisté musí reagovat na zjištěné násilí, zejména zajistit ochranu oběti a zabránit pachateli, aby v násilí pokračoval. Policie je povinna přijmout a zadokumentovat oznámení, všechny dostupné informace od oběti, pachatele a svědků. Zdokumentovat fotograficky vzniklá zranění oběti, poškození zařízení bytu a podobně. Posoudit riziko hrozby opakování násilí po odjezdu policie. Poskytnout informace oběti, kam se může obrátit o následnou pomoc. Policie by měla informovat orgán sociálně právní ochrany dětí v případě, že se v prostředí domácího násilí vyrůstají děti. Pokud

dochází k opakovanému násilí a hrozí riziko pokračování, mohou policisté rozhodnout o vykazání pachatele ze společně obývaného bytu.

Pokud se v rodině zatížené domácím násilím vyskytují děti, měl by být informován orgán sociálně právní ochrany dětí. Sociální pracovníci je možno požádat o pomoc při sepsání žádosti o svěření nezletilých dětí do výchovy, při hledání azylového nebo krizového ubytování a při zajištění následného bydlení. Rovněž sociální pracovníci může poskytnout kontakty na nejbližší specializovaná centra pro oběti násilí, případně pro děti, které byly svědky násilí.

Specializované poradny pro oběti domácího násilí poskytují obvykle psychologickou, sociální a právní pomoc. Nejprve je třeba zjistit přesný rozsah služeb konkrétní poradny, neboť náplň a činnost poraden se liší. Některá specializovaná centra poskytují i azylové ubytování. Tyto specializované poradny mohou obětem násilí pomoci v pochopení problematiky domácího násilí, získání náhledu, vypracování bezpečnostního plánu, při překonání emočních obtíží.

Účelem intervenčních center je poskytování pomoci osobám ohroženým domácím násilím. V každém kraji naší republiky se nachází minimálně jedno intervenční centrum. Tato centra poskytují bezprostřední psychologickou a sociální pomoc a zprostředkovávají poskytnutí následné pomoci právní, psychologické, lékařské a sociální. V případě vykazání pachatele ze společného obydlí, intervenční centrum kontaktuje oběť a nabídne veškerou možnou pomoc, která spočívá v poskytnutí základních informací o tom, jaké kroky může oběť ve své situaci učinit. Pracovníci centra poskytnou kontakty na poradny, které se zabývají dlouhodobým poradenstvím, pomůžou při hledání azylového bydlení a poskytnou oběti základní právní informace.

Soudy mohou v případě dlouhodobého násilí na základě podané žádosti vydat tzv. předběžné opatření dle § 76b občanského soudního řádu a pachateli přikázat dočasně opustit společné obydlí, zdržet se kontaktu s obětí i dětmi, zdržet se vstupu do obydlí a jeho bezprostředního okolí a to na dobu jednoho měsíce. V případě žádosti o prodloužení předběžného opatření až na dobu 1 roku.

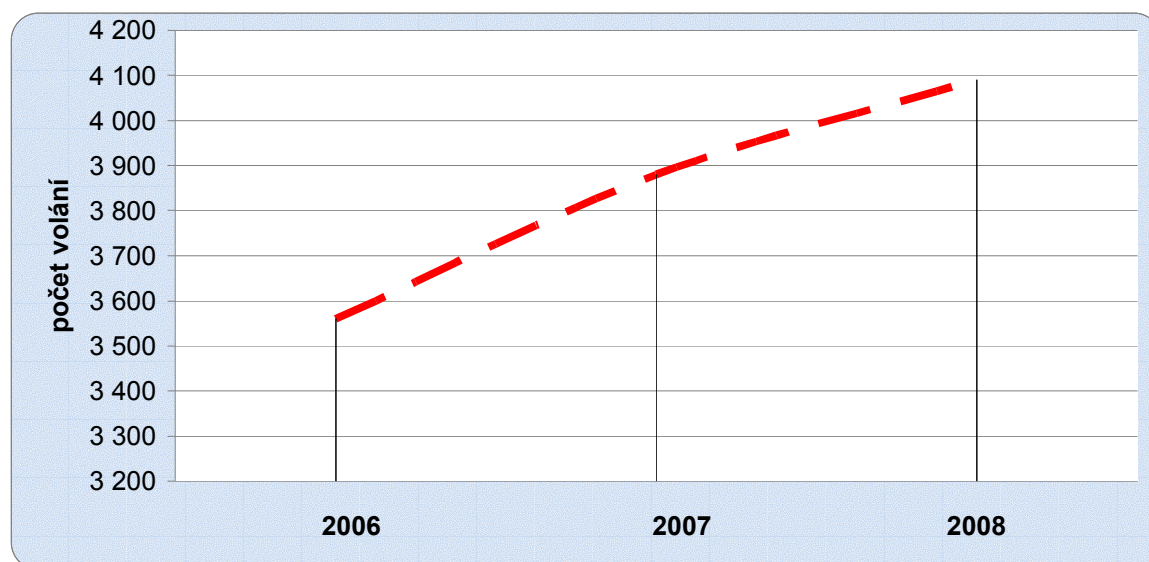
Státní zastupitelství jsou povinna přijmout trestní oznámení a mohou dát podnět policii k dalšímu šetření ve věci.

Předmětem praktické části bakalářské práce je analýza trestních spisů týkajících se domácího násilí vedených u Policie ČR Mladá Boleslav v letech 2006 až 2008. Můžeme zde tedy zmínit statistiku Dona linky – specializované celostátní služby telefonické krizové pomoci pro osoby ohrožené domácím násilím. Statistika se týká počtu volání v letech 2006-2008 na zmíněnou krizovou linku – viz. tabulka č. 1 a graf č. 1 (souhrn statistických údajů z Dona linky²⁶).

Tabulka č. 1 – počet telefonických hovorů na Dona linku

	<i>I.</i>	<i>II.</i>	<i>III.</i>	<i>IV.</i>	<i>V.</i>	<i>VI.</i>	<i>VII.</i>	<i>VIII.</i>	<i>IX.</i>	<i>X.</i>	<i>XI.</i>	<i>XII.</i>	<i>celkem</i>
2006	270	279	339	310	270	251	315	313	308	275	319	311	3560
2007	387	305	292	303	288	258	332	361	298	382	362	312	3880
2008	366	340	313	342	325	347	307	353	312	398	377	310	4090

Graf č. 1 – počet telefonických hovorů na Dona linku

²⁶

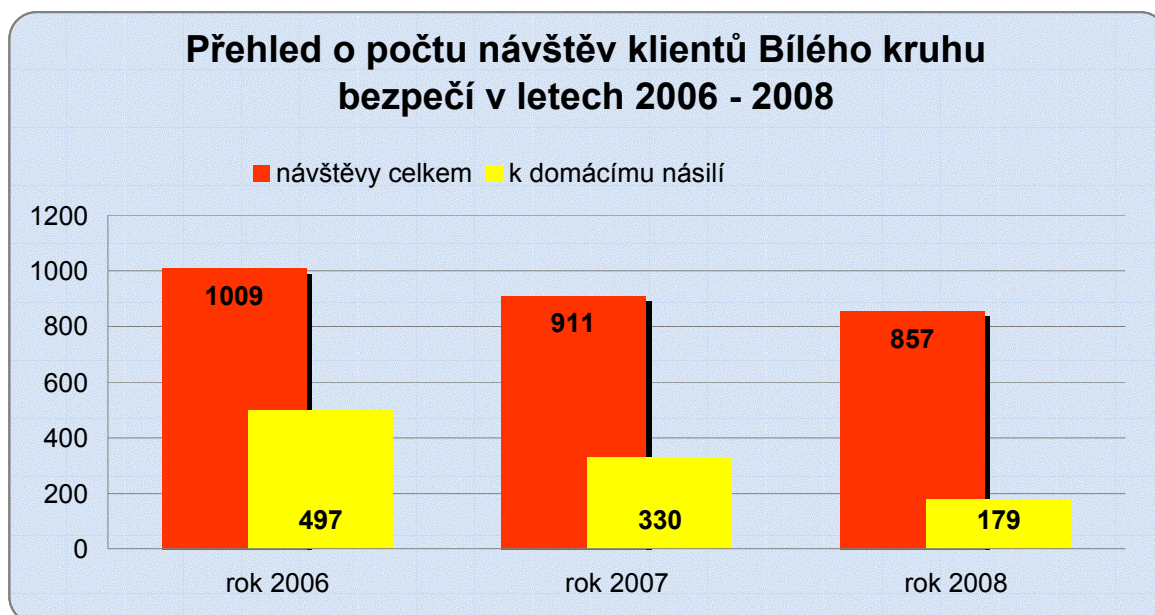
http://www.donalinka.cz/files/uploaded/UserFiles/File/2008_reka_volani_DONA_linka_od_roku_2001.pdf [cit. 10.12.2010]

Za stejné období můžeme uvést statistické údaje občanského sdružení Bílý kruh bezpečí, jehož posláním je pomoc obětem trestné činnosti. Statistika uvádí počet osobních návštěv klientů celkem za období roků 2006-2008 a z toho počet návštěv týkajících se právě domácího násilí – viz. tabulka č. 2 a graf č. 2 (počet návštěv týkajících se domácího násilí²⁷).

Tabulka č. 2 – počet návštěv sdružení Bílý kruh

<i>rok</i>	<i>návštěvy celkem</i>	<i>návštěvy k domácímu násilí</i>
<i>rok 2006</i>	1009	497
<i>rok 2007</i>	911	330
<i>rok 2008</i>	857	179

Graf č. 2 – počet návštěv sdružení Bílý kruh

²⁷ http://www.bkb.cz/redaction.php?action=showRedaction&id_categoryNode=246 [cit. 10.12.2010]

3 Praktická část

V praktické části bakalářské práce si nejprve přiblížíme region Mladá Boleslav, neboť analyzované trestní spisy pochází právě z tohoto regionu.

3.1 Region mladoboleslavsko

Město Mladá Boleslav má bohatou historii, která sahá přibližně do poloviny 10. století. Od konce 15. století do počátku 17. století bylo město významným centrem Jednoty bratrské, což se příznivě projevilo v architektuře, školství a celkové úrovni společenského života. K významným událostem pro rozvoj regionu patří v 19. století stavba železnice, silnice a výstavba továrny Laurin & Klement, ve které se vyráběla nejprve jízdní kola a motocykly a v roce 1905 byl vyroben i první automobil. V roce 1925 se firma stala součástí Škodových závodů a dnes je Škoda Auto a.s. významnou částí koncernu Volkswagen, kdy právě historie a současnost závodu významně přispívají k proslulosti města až za hranicemi České republiky.

Město Mladá Boleslav čítá přibližně 40 tisíc obyvatel, kdy celý okres se v počtu obyvatel pohybuje na hranici 125 tisíc obyvatel. Mladá Boleslav je na jedné straně městem s vysokou životní úrovní a nízkou mírou nezaměstnanosti, ovšem na druhé straně také městem s vysokým počtem uživatelů drog, lidí závislých na alkoholu, lidí bez domova. Ze statistických údajů Integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí²⁸ je zřejmé, že míra nezaměstnanosti se v celé České republice v období od ledna 2006 do prosince 2008 pohybovala v rozmezí 5% – 9,2%, okres Mladá Boleslav vykazoval míru nezaměstnanosti v rozmezí 2% - 3,8%.

²⁸ Integrovaný portál Ministerstva práce a sociálních věcí. <http://portal.mpsv.cz/> [31.10.2010]

3.2 Cíl praktické části

Cílem praktické části bakalářské práce je zjistit, zda-li existuje významná souvislost mezi domácím násilím a trestní minulostí pachatele, a to pomocí analýzy spisové dokumentace – trestních spisů vedených v letech 2006 – 2008 u Policie ČR Mladá Boleslav pro trestné činy související s domácím násilím.

3.3 Stanovení předpokladů

Pro praktickou část bakalářské práce byly stanoveny čtyři předpoklady, které byly ověřovány na 15 případech vedených u Policie ČR Mladá Boleslav pro trestné činy související s domácím násilím v letech 2006 – 2008.

Předpoklad č. 1: Předpokládá se, že v převážné většině případů domácího násilí se jedná o násilí fyzické.

Předpoklad č. 2: Předpokládá se, že intenzita fyzického násilí se vůči oběti stupňuje.

Předpoklad č. 3: Předpokládá se, že oběti domácího násilí lze poskytnout více možností pomoci.

Předpoklad č. 4: Předpokládá se, že pachatelé domácího násilí byli již v minulosti trestně stíháni.

3.4 Použité metody

Základní metodou a použitou technikou je analýza spisové dokumentace týkající se problematiky domácího násilí vedené u Policie ČR Mladá Boleslav.

Dále byly podrobně studovány předmětné trestní spisy, z nichž byly získávány potřebné statistické údaje týkající se obětí, pachatelů trestných činů, jejich vzdělání, trestní minulosti, charakteru násilného jednání a rozhodnutí v trestních případech.

Analytickou výzkumnou metodou byly zkoumány zjištěné skutečnosti a vyhodnocena data, která byla získána převážně z výsledků obviněných, poškozených a svědků předmětné trestné činnosti, s cílem zjistit určité jevy, tyto poté vyčíslit, znázornit graficky a následně analyzovat. Kritéria analýzy jsou trestní minulost pachatele, zda byl či nebyl v minulosti trestán, případně pro jakou trestnou činnost, dále jaký podíl na trestné činnosti týkající se domácího násilí nese zneužívání alkoholu či jiných omamných a psychotropních látek a v neposlední řadě charakter násilného jednání ze strany pachatele.

3.5 Popis zkoumaného vzorku

Zkoumaným vzorkem je spisová dokumentace v počtu 15 trestních spisů týkajících se problematiky domácího násilí, vedených v letech 2006 – 2008 u Policie ČR Mladá Boleslav pro trestné činy týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odstavce 1, § 215a odstavce 1,2 písmene b) trestního zákona, poškozování cizí věci podle § 257 odstavce 1 trestního zákona, pokus trestného činu znásilnění podle § 8 odstavce 1 k § 241 odstavce 1 trestního zákona, nedovolené ozbrojování § 185 odstavce 1, 2 písmene a) trestního zákona, vydírání § 235 odstavce 1, 2 písmene c) trestního zákona, omezování osobní svobody § 231 odstavce 1 trestního zákona a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci § 197a odstavce 1 trestního zákona.

3.6 Interpretace získaných dat

Data získaná analýzou trestních spisů jsou prezentována jak v tabulkách, tak i znázorněna graficky, vše barevně rozlišené pro lepší orientaci. Výsledky jsou uvedeny v absolutních číslech i procentuálně včetně slovního popisu výsledků.

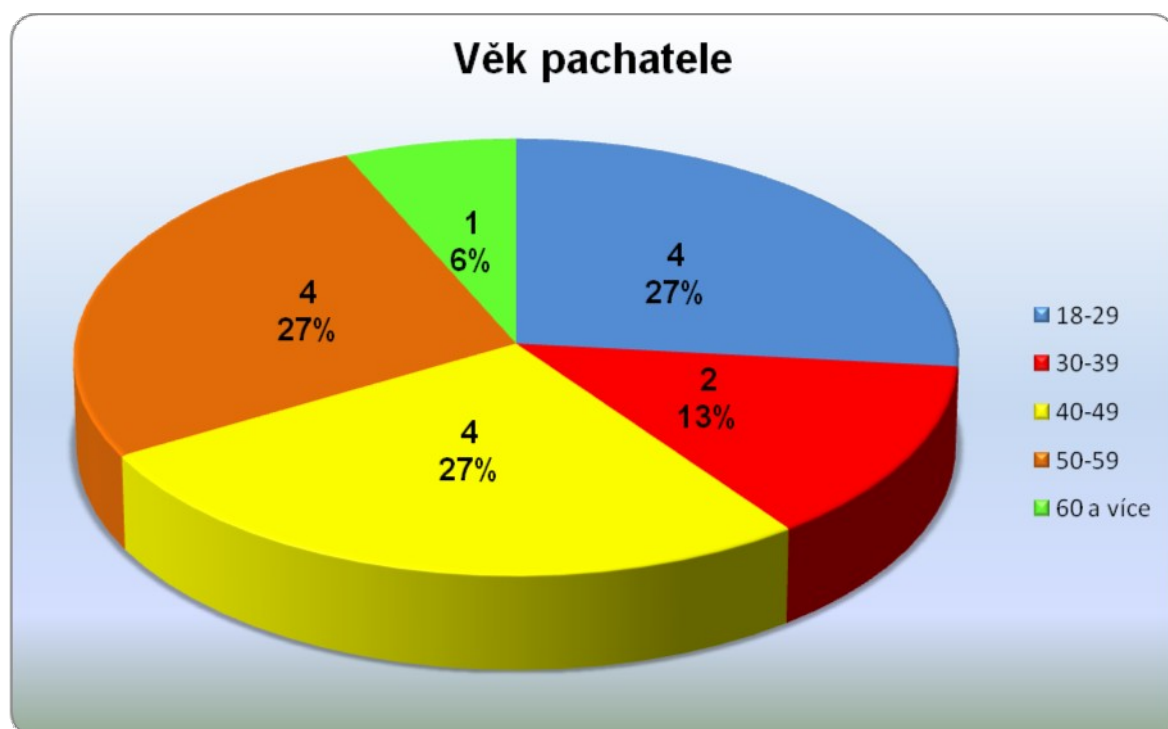
Věk pachatele domácího násilí

Z výše popsaného vzorku patnácti trestních spisů byl vyhodnocen věk pachatelů domácího násilí. Jak je možno vidět v níže uvedené tabulce a grafu, tak není žádná z věkových skupin zastoupena ve větší míře než ty ostatní. Ani žádný z odborných zdrojů, které byly využity v této práci, neuvádí, že by věk agresora byl rozhodným faktorem násilného chování.

Tabulka č. 3 – Věk pachatele

Věk pachatele	
18-29 let	4
30-39 let	2
40-49 let	4
50-59 let	4
60 let a více	1

Graf č. 3 – Věk pachatele

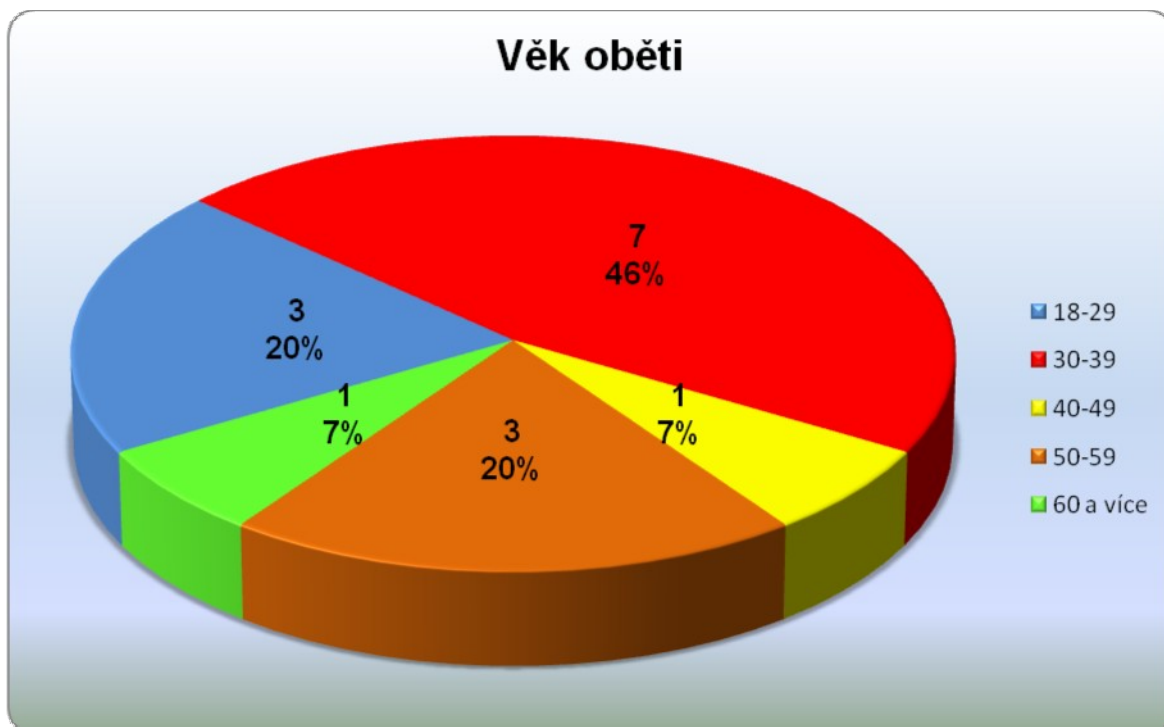
Věk oběti domácího násilí

Z trestních spisů byl dále zjišťován věk žen - obětí domácího násilí. V tabulce a grafu č. 4 můžeme sledovat, že největší zastoupení má věková skupina 30-39 let, kdy do této spadá sedm obětí domácího násilí z celkového počtu patnácti. Rovněž v tomto případě žádný z odborných zdrojů, které byly využity v této práci, neuvádí, že by věk oběti byl rozhodným faktorem násilného chování pachatele. Z tohoto důvodu nelze konfrontovat zjištěná data s odbornou literaturou.

Tabulka č. 4 – Věk oběti

Věk oběti	
18-29	3
30-39	7
40-49	1
50-59	3
60 a více	1

Graf č. 4 – Věk oběti

Díky své práci jsem měla možnost být přítomna přímo u výsledků poškozených žen. Musím říci, že ženám jsem tipovala vyšší věk, než jaký měly zapsány v občanském průkazu, převážně u těch, které v domácím násilí žily léta. Psychické útoky ze strany trýznitele mohou být stejně bolestivé nebo i více, než-li útoky fyzického rázu, ale rozhodně jsou psychicky nebezpečnější. Týraná osoba může být dohnána až k sebepoškození či sebevraždě. Nejvíce jsem mohla posoudit změnu u jedné z poškozených žen, kterou jsem znala z minulosti jako velmi krásnou, vždy upravenou ženu. Pravidelně docházela ke kadeřnici, na kosmetiku, oblékala se podle nejposlednější módy a vypadala o dost mladší, než-li byla. Po letech jsem ji viděla právě u výsledku na policii, kdy podala trestní oznámení na svého manžela pro domácí násilí. Nemohla jsem uvěřit, že je to ona. Roky trápení byly na ní znát ve všech ohledech. Už to nebyla tak usměvavá a pohodová žena, oblečená byla do starších oděvů, nenalíčená, neupravená, ale hlavně ve tváři to byla unavená, smutná žena. I po psychické stránce jsem u ní pozorovala změnu k horšímu, nízké sebevědomí, strach z budoucnosti, z toho co bude dál, jestli se dokáže postarat sama o sebe.

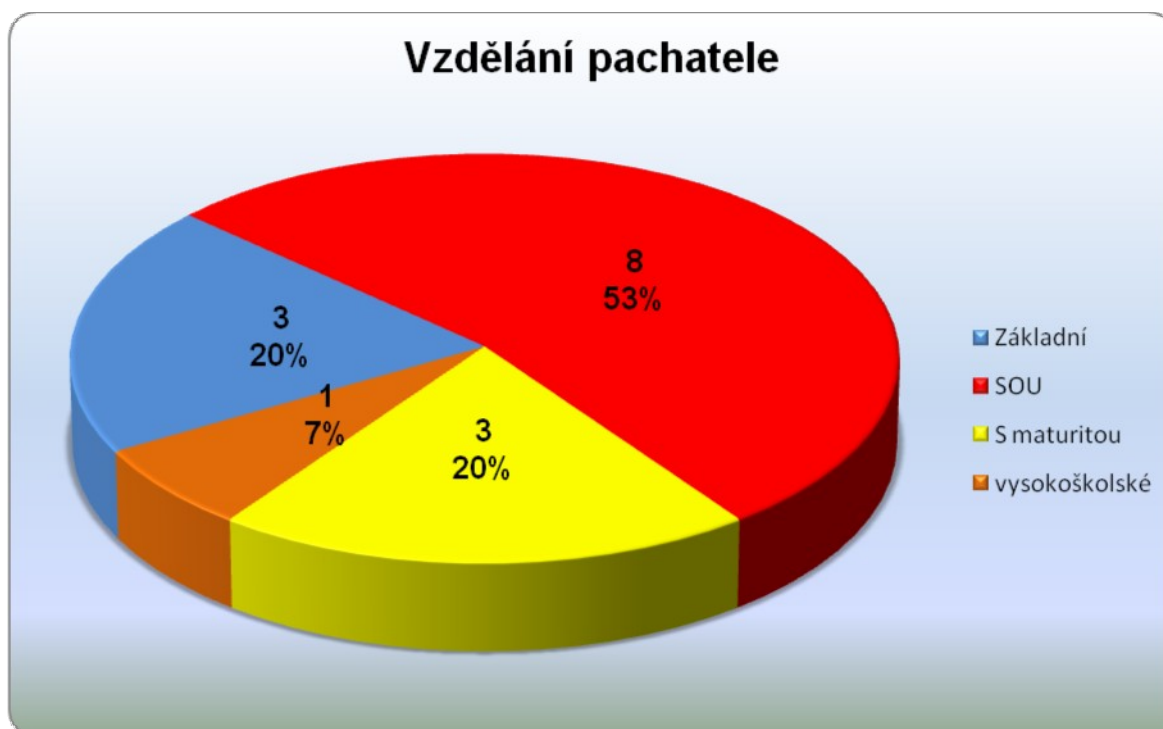
Vzdělání pachatele domácího násilí

V následující tabulce a grafu č. 5 je vyjádřeno čísla, kolik předmětných pachatelů domácího násilí dosáhlo daného vzdělání. Jak je vidět, pouze tři pachatelé z patnácti mají „pouze“ základní vzdělání. Největší zastoupení mají pachatelé, kteří se vyučili v určitém oboru.

Tabulka č. 5 – Vzdělání pachatele

Vzdělání pachatele	
Základní	3
střední odborné učiliště	8
středoškolské s maturitou	3
Vysokoškolské	1

Graf č. 5 – Vzdělání pachatele

Sama Čírtková²⁹ uvádí jeden z mýtů společnosti o tom, že domácí násilí se nevyskytuje ve středních a vyšších vrstvách, ale že se týká pouze sociálně slabých rodin, které žijí na okraji společnosti. Naopak pravdou je, že domácí násilí není odvislé od finančního zabezpečení rodiny ani dosažného vzdělání pachatele či oběti.

V této souvislosti mohu zmínit opět případ mé známé, která se stala obětí domácího násilí. Ona sama má středoškolské vzdělání a její, teď již bývalý manžel, má vzdělání vysokoškolské. Z jejího vyprávění vím, že jí manžel po dobu mnoha let vnucoval názor, že ona je hloupá, má pouze maturitu, kdežto on je inženýr a bez jeho osoby je nesoběstačná. On sám v práci vystupoval jako velmi slušný, nekonfliktní a inteligentní muž a dle výpovědi jeho kolegů svou ženu prezentoval jako hloupou, závislou, hysterickou ženskou, která nic neumí. Největším jeho argumentem vůči své ženě bylo to, že on „vydělává“ více než ona.

²⁹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 43.

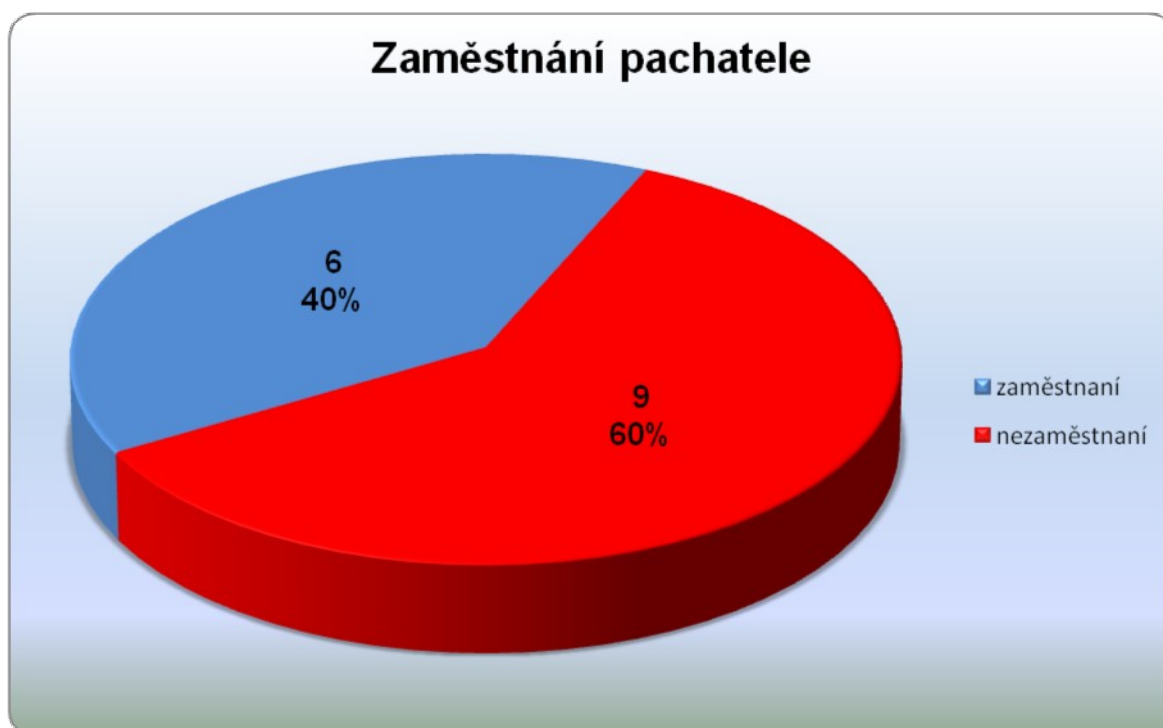
Zaměstnání pachatele domácího násilí

V následujícím tabulkovém a grafovém znázornění je vyjádřeno, kolik pachatelů domácího násilí ze sledovaných patnácti je zaměstnaných a kolik nezaměstnaných. Převážná část pachatelů, devět z patnácti, je nezaměstnaná, přičemž se jedná o pachatele, kteří by měli být vzhledem ke svému věku pracovně činní.

Tabulka č. 6 – Zaměstnání pachatele

Zaměstnání pachatele	
zaměstnaní	6
nezaměstnaní	9

Graf č. 6 – Zaměstnání pachatele

Dle mého názoru je 60% nezaměstnaných pachatelů domácího násilí vysoké číslo a to především s ohledem na skutečnost, že okres Mladá Boleslav po mnoho let patřil a patří mezi okresy s nejnižší mírou nezaměstnanosti a to převážně díky automobilovému průmyslu. Jak již je zmíněno v kapitole „region mladoboleslavsko“, míra nezaměstnanosti se v celé České republice v období od ledna 2006 do prosince 2008 pohybovala v rozmezí 5% – 9,2%, okres Mladá Boleslav vykazoval míru nezaměstnanosti v rozmezí 2% - 3,8%. Z tohoto tedy lze konstatovat, že kdo má zájem pracovat, tak v našem regionu může práci získat.

Sochůrek³⁰ uvádí, že jednou z příčin domácího násilí jsou důvody sociální, mezi které řadíme „nezaměstnanost, nízké příjmy, nízká vzdělanost, nízký sociální status komplikující dané osobě přístup k síti sociálních institucí, zneužívání alkoholu, drog, patologické hráčství, kriminální chování atd.“.

Více autorů se ve svých publikacích shoduje v tom, že jednou z příčin domácího násilí je to, že muž se cítí méněcenný a to z důvodu nižšího vzdělání nebo lepšího postavení jeho partnerky v zaměstnání než má on sám. Svou agresivitou si pak toto kompenzuje na své partnerce.

Podle mého názoru by samotný fakt, že je člověk nezaměstnaný, neměl mít žádný příčinný vliv k páchání domácího násilí. Ale skutečnost, že většina posuzovaných pachatelů domácího násilí v této bakalářské práci je nezaměstnaná, mne nutí pochybovat o jejich charakteru a osobnosti jako takové. Nezaměstnaný chlap pro mě není chlap, pokud to samozřejmě není zapříčiněno zdravotními problémy. Umím si představit to, že pokud je člověk dlouhodobě nezaměstnaný, může to mít vliv na jeho chování a prožívání, případně na jeho osobnostní charakterové vlastnosti. Pocit neschopnosti nebo žárlivosti na druhé může vyvolávat agresivitu, která je již o krůček blíže k domácímu týrání.

³⁰ SOCHŮREK, Jan. *Úvod do sociální patologie*. 1. vydání, TU Liberec: 2009. ISBN 978-80-7372-448-1. s. 133.

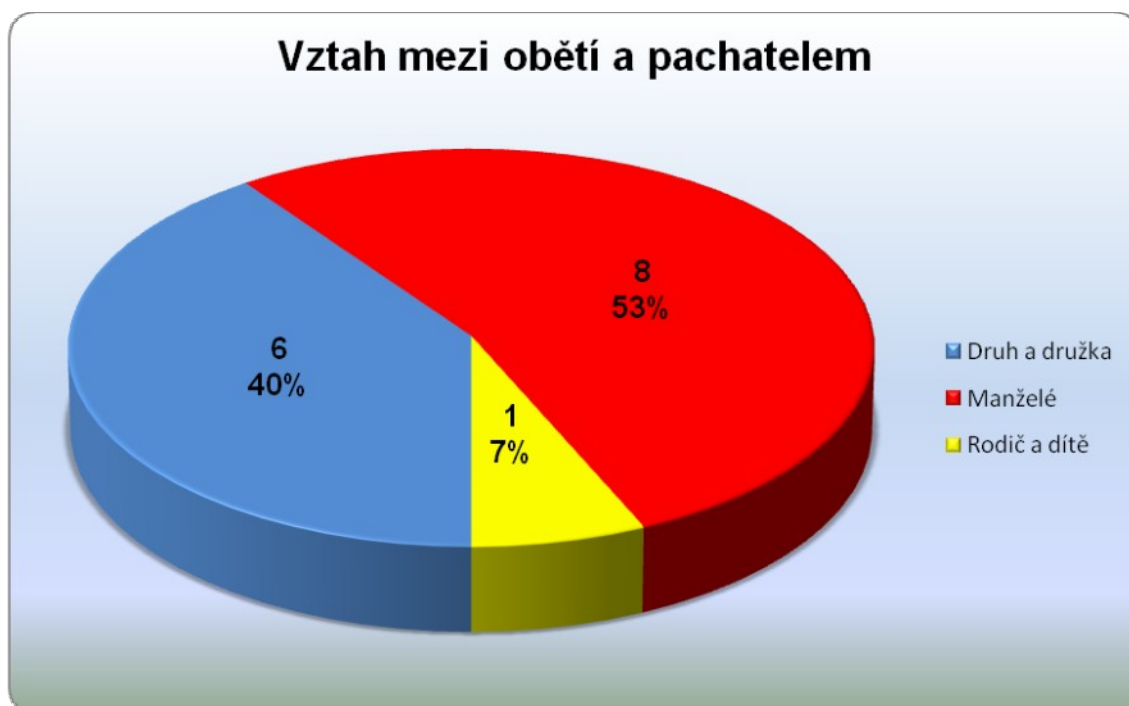
Vztah mezi obětí a pachatelem

Nyní se zaměříme na vztah mezi obětí a pachatelem domácího násilí. V níže uvedené tabulce a grafu č. 7 je znázorněno, že ve vztahu druh a družka žije 6 párů ze sledovaných případů, v soužití manželském se jedná o 8 párů a v jednom ze sledovaných případů jde o vztah syn versus matka.

Tabulka č. 7 – Vztah mezi obětí a pachatelem

Vztah mezi obětí a pachatelem	
Druh a družka	6
Manželé	8
Rodič a dítě	1

Graf č. 7 – Vztah mezi obětí a pachatelem

Vitoušová³¹ uvádí: „k domácímu násilí dochází nejčastěji ve vztahu manžel/manželka, druh/družka, mezi partnery, rozvedenými manželi, ale také v rámci transgeneračních vztahů, např. v relaci vnuk/babička, děti/rodiče.“

Ze sledovaných případů domácího násilí se polovina z nich odehrává v manželském svazku, zbylé případy násilí jsou mezi druhem a družkou a v jednom případě jde o vztah syna s matkou. Ani v odborných publikacích týkajících se domácího násilí mezi partnery jsem nenašla žádnou zmínku o tom, že by druh svazku mezi partnery hrál důležitou roli při domácím násilí. V každém případě zde nějaký rozdíl vidím a to alespoň z hlediska ukončení takového vztahu. Rozhodně je po právní stránce jednodušší ukončit vztah druh x družka, než-li vztah manželský. Z mého pohledu, jako nezúčastněné osoby, to tak sice může být, ovšem z pohledu oběti to určitě tak jednoduché nebude.

Kazuistika č. 13 - úryvek z výpovědi poškozené manželky:

Manželství jsme uzavřeli před 25 lety. Před tím jsme spolu chodili velice krátce, ani ne rok. Před sňatkem jsem si žádných problémů nevšimla. Manžel byl zábavný, společenský člověk. Krátce po svatbě jsem si všimla, že se manžel chová agresivně, více než bylo běžné. Rozčílily ho úplné maličkosti a on reagoval například tak, že v ruce rozmáchl skleničku. Vybavuji si, že mu například nechutnalo, co jsem uvařila, nebo měl výhrady k úklidu domácnosti, a tak prostě ve vzteku něco rozbil, házel věci o zed'. I když mi toto chování nepřípadalo v pořádku, jeho agrese nesměřovala vůči mé osobě, jen proti věcem, a tak jsem to brala a nijak neřešila. Dva roky po svatbě se nám narodil syn a u nás bylo vše v pořádku. Manžel byl sice takový vzteklejší, ale já už jsem si zvykla, stýkali jsme se s přáteli, žili jsme společenským životem, brala jsem to jako normální soužití. Pak se manžel zaměřil na budování své pracovní kariéry, přestali jsme spolu chodit do společnosti, stala jsem se ženou v domácnosti a plnila jsem všechna jeho přání, věřila jsem, že časem se vše vrátí do starých kolejí. Zhruba po deseti letech našeho manželství došlo v našem vztahu ke zlomu. Přestali jsme spolu komunikovat, neslavili jsme svátky ani narozeniny, nechodili do společnosti, manžel byl agresivnější mnohem více a začal mne fyzicky napadat.

Kazuistika č. 11 - úryvek z výpovědi poškozené družky:

Žiji ve společné domácnosti se svým druhem pět let, zhruba po jednom roce našeho soužití mne druh začal slovně napadat. Urážel mě sprostými výrazy, kdy nejčastěji mi nadával do kurev a to i před naší dcerou. Poté mne začal napadat i fyzicky, především údery dlaní do hlavy. Při slovních a fyzických útocích byl můj druh opilý. Nikdy jsem nevyhledala lékařské ošetření ani jsem to nenahlásila na policii, měla jsem strach, protože mi druh vyhrožoval, že pokud bych někdy něco nahlásila, okamžitě by mě zabil. K fyzickému napadání docházelo a dochází pravidelně tak dvakrát týdně. K uvedenému jednání nemá můj druh žádný důvod, při napadání je vždy velmi opilý. Tuto opilost si přivozuje v restauracích, kde je každý den. Druh občas pracuje, ale vždy jen brigádně, většinu peněz, které vydělá, tak propije v hospodě. Již kolikrát jsem zjistila, že mne sleduje, když jdu ze zaměstnání, prý mi nevěří, určitě mám jiného, velmi

³¹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 108.

na mě žárlí a já mu nemůžu vysvětlit, že to tak není. Pak se opije a doma vyvolá hádku. Je to pořád dokola. Po napadení jsem mnohokrát chtěla odjet i s dcerou k rodičům, ale druh mi v tom zabránil, vzal mi klíče i mobilní telefon a já nikam nemohla. Ve většině případů tomu byla přítomna dcera, které jsou čtyři roky.

Kazuistika č. 2 - úryvek z výpovědi poškozené matky:

Jsem z jedné třetiny majitelkou rodinného domku, zbylé třetiny vlastní můj syn a dcera. Syn se mnou žije ve společné domácnosti od doby, kdy se rozvedl, což je zhruba 15 let. Co se týče uspořádání v domě, tak já mám k dispozici jeden pokoj jako ložnici a poté ještě jednu místnost, syn má také jednu vlastní místnost, koupelna, WC, kuchyň a chodba jsou společné. K předmětu mého trestního oznámení uvádím, že syn mi již velice dlouho ubližuje. Tím myslím, že mi sprostě nadává, vyhrožuje a když se nestačím včas „uklidit“, tak mě praští. Toto trvá již zhruba 9-10 let. Syn se chová velice nezdrženlivě a agresivně. Stále nadává, mě například slovy kurvo a podobně, nebo mi vyhrožuje „počkej, já tě jednou stejně zabím“ a tak podobně. Svou agresi směřuje i na sousedy, oni si ho nevšímají, snaží se ho nevšímat. Syn je částečný důchodce, takže je pořád doma. Z jakého důvodu má invalidní důchod po pravdě vůbec nevím. K žádnému psychologovi či psychiatrovi určitě nedochází, on si myslí, že je v pořádku, je rozvedený a má dospělou dceru.

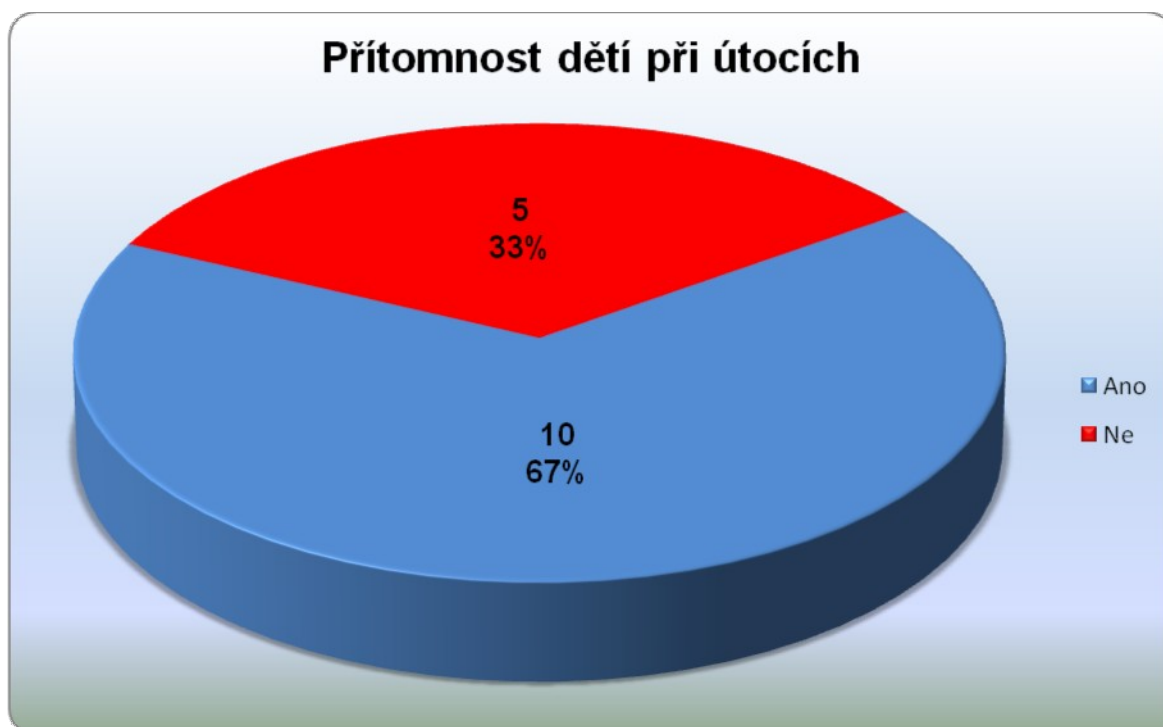
Přítomnost dětí při útocích

V této kapitole si přiblížíme problematiku přítomnosti dětí při útocích a to ve sledovaných patnácti případech domácího násilí. V převážné většině případů děti byly přítomny napadání matky a to přesněji v deseti případech. Ve zbylých případech děti přítomny nebyly, ale to jen z důvodu toho, že v jednom případě týral svou matku přímo její syn, v dalších třech případech děti ve svazcích nejsou a v jednom z případů jsou děti již dospělé a nežijí ve společné domácnosti.

Tabulka č. 8 – přítomnost dětí při útocích

Přítomnost dětí při útocích	
Ano	10
Ne	5

Graf č. 8 – přítomnost dětí při útocích

Vágnerová³² se ve své publikaci zmiňuje i o problematice dětí, které žijí v prostředí, kde dochází k domácímu násilí. Uvádí, že k odhalení domácího násilí „obvykle přispívá náhoda nebo neochota dospívajících dětí snášet chování otce. Jeho agresivita se obvykle nevybízí jen na matce, ale i na nich. Děti se snaží matku chránit, i za cenu výprasku.“ Dále uvádí, že samozřejmě v takovém prostředí trpí nejen týraná matka, ale i děti. Podle některých studií tyto děti pak jsou častěji vývojově opožděné a ve větší míře se u nich objevují poruchy chování.

Další z autorů Conwayová³³ se zabývá problematikou dětí, které vyrůstají v rodině postižené domácím násilím. Děti mohou být prostředkem využívání ze strany pachatele, který pak vydírá týranou ženu. Domácí násilí děti velmi negativně poznamenává. Projeví se to mimo jiné tím, že jsou úzkostlivé nebo naopak agresivní, jsou uzavřené do sebe, objevují se u nich problémy s nočním pomočováním, chybí jim

³² VÁGNEROVÁ, Marie. *Psychopatologie pro pomáhající profese*. 1. vydání, Portál, Praha: 1999. ISBN 80-7178-214-9. s. 352.

³³ CONWAYOVÁ, Helen L. *Domácí násilí*. 1. vydání, Albatros, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-00-01550-7. s. 96-97.

sebedůvěra, mohou trpět poruchami spánku, mít potíže ve škole či si špatně hledají kamarády, nedůvěřují lidem. „Domácí násilí ničí bezpečné prostředí rodiny, ve kterém děti nalézají klid a svou identitu. Získávají pokřivenou představu o tom, jak se k sobě mají dospělí chovat. Mohou se cítit rozpolceně mezi matkou a otcem – mohou svého otce milovat, ale zároveň nenávidět za to, že matce ubližuje. Mohou cítit, že nechtějí ztratit kontakt s otcem, ale že vztah, který chtějí udržet, je velmi neuspokojivý.

Kazuistika č. 6 – úryvek z výpovědi dcery týrané ženy:

Pamatuji si již od malička, že táta se zlobil na každého a to nejen doma, vadili mu i lidi venku, co dělají a podobně. Když mi bylo patnáct let, tak mu vadilo, že jsem začala chodit na diskotéky. Když mě máma pustila ven, tak se pak táta celou dobu, co jsem byla pryč, hádal s mámou. Pokud se týká fyzických útoků na mou mámu, tak těm jsem většinou přítomna nebyla. Většinou si táta počkal, až když jsem šla ven, třeba se psem, a když jsem se vrátila domů, tak mi máma řekla, že jí táta dal facku nebo jindy, že jí dal pěstí do hrudníku. Jednou jsem otci řekla, že vše řeší násilím, to se hrozně rozčílil a řekl mi, že je to jenom mezi ním a mámou, že mi do toho nic není a že mám mít klapky na uších. Jednou jsem přišla ze školy a máma měla na obličeji tři krvavé rýhy. Ptala jsem se jí, co se jí stalo a řekla mi, že jí otec držel silou za bradu. Hádky se stupňovaly, táta nadával i mě, ale nikdy mě neuhodil. Pak, když mi bylo přesně osmnáct let, tak jsem napsala dopis na rozloučenou a odešla jsem z domu. Otec mi pak neustále telefonoval, chtěl po mě peníze, abych jim pomohla s nájmem, musela jsem nakonec změnit číslo. Mámu jsem se snažila mnohokrát přemluvit k tomu, aby od táty odešla, ale měla strach, bála se, co by on na to, pak i mluvila o sebevraždě.

V případech, ve kterých to bylo možné, byly vyslechnuty i děti za přítomnosti sociální pracovnice, které vypovídaly k domácímu násilí. Většinou spontánně hovořily o tom, co se doma děje, jak se chová tatínek k mamince, křičí a nadává. V jednom případě plnoletý syn odmítl výpověď, neboť nechtěl uškodit otci a uvedl, že tento problém se týká otce a matky a on se nehodlá nijak angažovat. V každém případě i laikovi musí být jasné, že takové prostředí není vhodné pro výchovu dětí a ony samy si tato traumata ponesou po celý život a ovlivní je to ve vztazích partnerských či jiných.

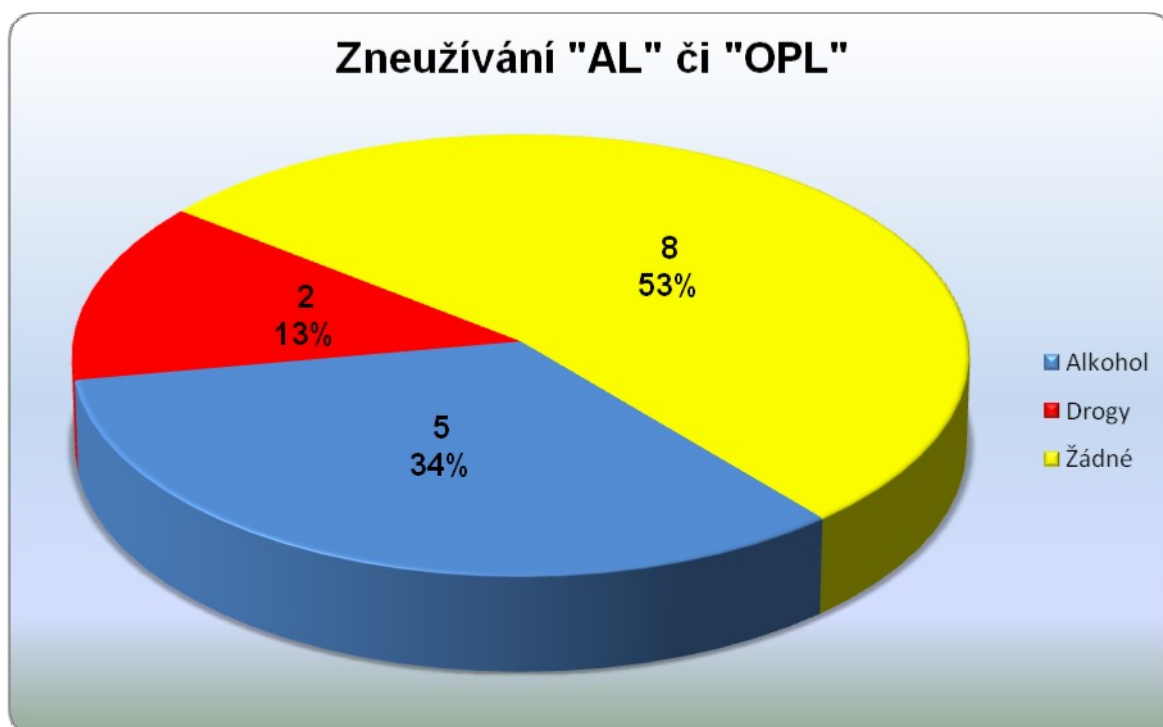
Zneužívání alkoholu či omamných a psychotropních látek

Studiem předmětných trestních spisů zjišťujeme, že v osmi případech nebylo domácí násilí zapříčiněné užíváním alkoholu nebo jiných omamných a psychotropních látek. V pěti případech užíval pachatel v nadměrné míře alkohol a ve dvou případech se jednalo o pachatele užívající omamné a psychotropní látky – viz. tabulka a graf č. 9.

Tabulka č. 9 – zneužívání AL či OPL

Zneužívání „AL“ či „OPL“	
Alkohol	5
Drogy	2
Žádné	8

Graf č. 9 – zneužívání AL či OPL

Je všeobecně známo, že omamné a psychotropní látky ovlivňují psychiku člověka. Těchto látek existuje celá řada a každá z nich ovlivňuje psychiku jiným způsobem. V našem studiu případů domácího násilí se závislost na alkoholu a drogách objevila u sedmi pachatelů a u zbylých osmi pachatelů žádná závislost zjištěna nebyla.

Na téma trestné činnosti páchané pod přímým vlivem drog Sochůrek³⁴ uvádí, že „trestný čin spáchaný pod vlivem drogy, s výjimkou alkoholu, není rozhodně pravidlem. Alkohol se podílí (zatím s výjimkou trestných činů v dopravě) na více trestných činech, než nealkoholové drogy. Skutečností je, že drogu najdeme často v anamnéze kriminálního pachatele. Otázkou je spíše nutné tedy stavět tak, zda by se jedinec trestné činnosti dopouštěl i v případě, že by drogu nebral.“

Conwayová³⁵ uvádí: „muž, který má problémy s alkoholem, může bít svou ženu i tehdy, když není pod jeho vlivem. Díky skleničce agresor spíše ztrácí zábrany a dává snadněji průchod skrytým násilným sklonům. Je možné, že často mívá chuť ženu uhodit, ale drží se zpátky, protože se třeba bojí, aby to neviděly děti. Když se napije, jeho úsudek je zamlžen a už mu to jako důvod, proč se držet zpátky, nepřipadá. Nebo mu pití dodá odvahy k činu, které se mu normálně nedostává.“

Sama ze svého okolí znám spoustu lidí, o kterých vím, jak na ně požitý alkohol působí. Mnoho z nich má veselou uvolněnou náladu, ale znám i případy, kdy po požití alkoholu je člověk agresivní a je jedno, jestli je to muž a nebo žena. Vlastní zkušenost s drogami nemám, ale vím, jak požitý alkohol může umocnit danou náladu člověka. Ve sledovaných případech, kdy je pachatel závislý na alkoholu, ženy shodně uvádějí, že je partner napadal vždy pod vlivem alkoholu, ovšem pod tímto vlivem byl každodenně. Bylo by tedy jednoduché říci, že za vše může alkohol a pachatel jednal pouze pod jeho vlivem. Pak si opravdu musíme položit otázku, kterou uvádí Sochůrek, tedy zda by se pachatel domácího násilí takto choval i v případě, kdyby alkohol neužíval. Dále máme dva případy, kdy pachatel jednal pod vlivem omamné látky, v obou případech pachatelé přiznávají užívání pervitinu a marihuany.

³⁴ SOCHŮREK, Jan. *Úvod do sociální patologie*. 1. vydání, TU Liberec: 2009. ISBN 978-80-7372-448-1. s. 123.

³⁵ CONWAYOVÁ, Helen L. *Domácí násilí*. 1. vydání, Albatros, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-00-01550-7. s. 48.

Alkohol je „společenská droga“, lidé ji tolerují mnohem více, než-li jiné drogy. Alkohol uvolňuje psychické napětí, zlepšuje náladu, dodává větší sebejistotu, ale to pouze v případě požití menších dávek, v opačném případě alkohol působí tlumícím účinkem. Závislost na alkoholu se rozvíjí po delší dobu, zpravidla několik let, u každého jedince je to velmi individuální záležitost. Dlouholeté nadměrné užívání alkoholu vede k somatickým poškozením, psychickým poruchám a nese sebou i sociální důsledky jako je rozpad rodiny, ztráta zaměstnání a podobně.

Mezi stimulační drogy se řadí pervitin, který je v ČR oblíbenou drogou pro své účinky, neboť zvyšuje psychomotorické tempo a bdělost, zkracuje spánek, zahání únavu, vyvolává euforii a velmi příjemný pocit síly a energie, snižuje chuť k jídlu. Dlouhodobým užíváním dochází ke vzniku závislosti a to závislosti psychické, což je v zásadě vážnější následek, než je závislost fyzická. Dlouhodobým užíváním mimo jiné dochází k rozvoji psychózy, která se projevuje paranoidními domněnkami, že uživateli chce někdo ublížit, postihuje náladu, objevují se zrakové a sluchové halucinace.

Marihuana se řadí mezi konopné drogy, nejčastěji se užívá kouřením, ale může být i součástí pokrmů a nápojů. Typickými účinky této drogy je sucho v ústech a pocit hladu. Dalším typickým účinkem drogy je deformace ve vnímání času a prostoru, objevují se i sluchové, hmatové a nejvíce zrakové iluze. Ve většině případů jsou tyto stavy doprovázeny pocitem euforie, příjemné nálady. Intoxikace se ale může projevit i zvracením či úzkostnými stavy. Při častém a dlouhodobém užívání může dojít ke zhoršení krátkodobé paměti a schopnosti soustředit se.

Kazuistika č. 8 - úryvek z rozsudku okresního soudu:

V rámci řízení byl vyšetřen duševní stav obžalovaného znalcem z oboru zdravotnictví, oboru psychiatrie, s výsledkem, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti s převahou rysů a projevů nezdrženlivosti, explosivity a agresivity, a dále u něho bylo zjištěno tzv. symptomatické pijáctví až k hranici návyku na alkohol (nikoliv závislosti jako choroby). V době spáchání činu mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost, a to i pokud se ho dopustil pod vlivem alkoholu – faktu, že právě po jeho požití má sklon k páchání trestné činnosti, si byl vědom. V případech, kdy se trestné činnosti dopustil ve stavu opilosti, pak jeho ovládací schopnosti byly podstatně sníženy – patickou opilost však lze vyloučit. Protože byla předmětná trestná činnost spáchána v přímé souvislosti s pitím, navrhl znalec uložit ústavní protialkoholické léčení.

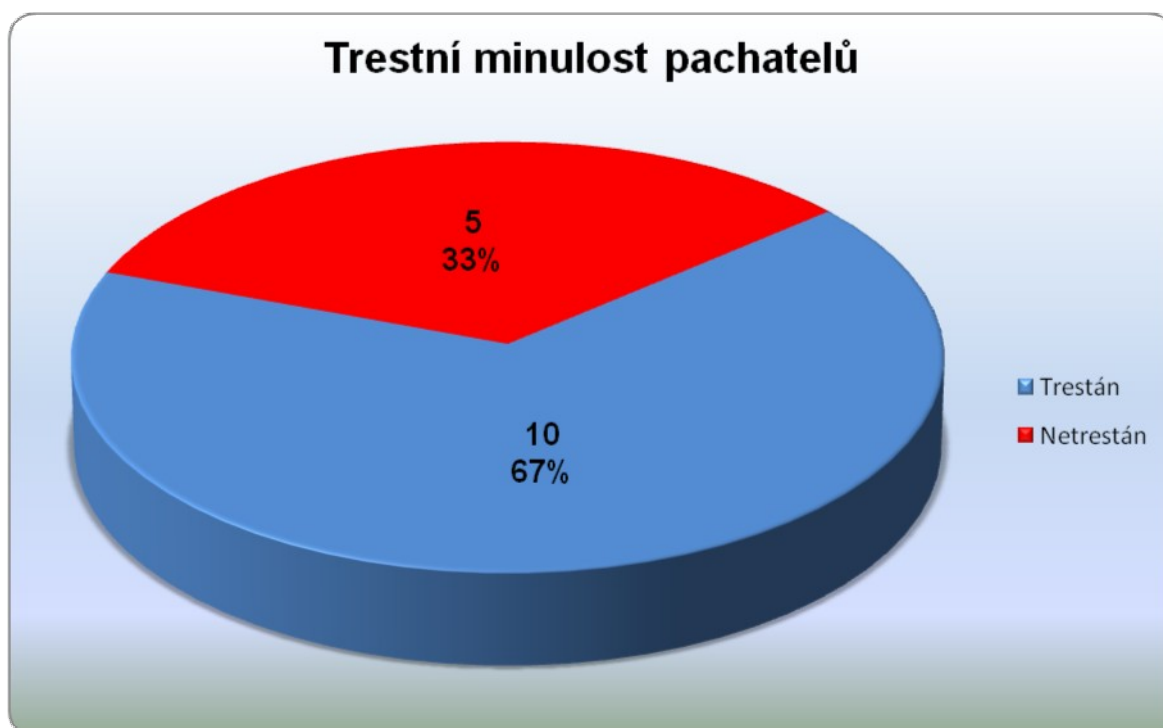
Trestní minulost pachatelů

V následující kapitole se budeme zabývat trestní minulostí pachatelů ze sledovaných patnácti případů domácího násilí. Dvě třetiny pachatelů bylo již v minulosti trestáno a pouze jedna třetina pachatelů má čistý rejstřík trestů – viz. tabulka a graf č. 10.

Tabulka č. 10 – trestní minulost pachatelů

Trestní minulost pachatelů	
Trestán	10
Netrestán	5

Graf č. 10 – trestní minulost pachatelů

Vitoušová³⁶ uvádí: „Při setkání s případy domácího násilí máme problém uvěřit, že se něco takového skutečně děje. Brání nám v tom mimo jiné vlastní zkušenosti, nepřesvědčivý projev ohrožené osoby, její ambivalentní postoj k násilné osobě se sklonem omlouvat její násilí, fenomén dvojí tváře násilné osoby, která se většinou na veřejnosti chová slušně, nemá kriminální minulost a je násilná jen vůči osobám ve společném obydlí. Z tohoto důvodu máme tendenci přijmout verzi násilné osoby, že si za to oběť může sama.“

Ke klasifikaci násilných partnerů se vyjadřuje Čírtková³⁷, která uvádí: „neexistuje zatím všeobecně akceptovaná a empiricky ověřená typologie osob, které se dopouštějí domácího násilí. Pro tento nepřilíš uspokojivý stav existuje celkem srozumitelné vysvětlení. Provádět potřebné empirické výzkumy na celé populaci domácích násilníků je totiž značně obtížné. Současné klasifikace násilných partnerů vznikají na základě specifických vzorků této populace. K dispozici jsou pouze studie, které se zaměřují na muže jakožto násilné osoby v partnerských vztazích. Většina šetření navíc pracuje s pachateli odsouzenými nebo s těmi, kteří uvíznou v psychiatrických léčebnách, čili zaměřuje se pouze na nejtěžší podoby domácího násilí. Tím je vypovídací hodnota a reprezentativnost závěrů současných studií a výzkumů omezena.“

V případě sledovaných případů zjišťujeme, že deset pachatelů z patnácti má záznam v rejstříku trestů a pouze pět pachatelů nebylo v minulosti trestáno. V tomto případě lze určitě souhlasit s názorem Vitoušové, že pachatelé domácího násilí mohou být „dvojí tváře“, tedy, že na veřejnosti se chovají jinak, než v soukromí. Rovněž nezbyvá, než souhlasit s vyjádřením Čírtkové, že je obtížné v této problematice výzkumem zjistit typologii osob, které se dopouštějí domácího násilí. V každém případě převážná část pachatelů sledovaných případů je policistům známa z páchaní trestné činnosti z dřívější doby. Jak je vyjádřeno v následujícím zobrazení, většina trestaných pachatelů měla co dočinění se zákonem z důvodu páchaní násilné trestné činnosti.

³⁶ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 110.

³⁷ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 36-37.

Četnost násilných činů u odsouzených pachatelů

V předešlé kapitole jsme si znázornili počet pachatelů, kteří byli v minulosti již soudně trestáni a počet pachatelů netrestaných. Z patnácti pachatelů domácího násilí bylo pouze pět pachatelů s čistým trestním rejstříkem, zbylých deset pachatelů bylo v minulosti již soudně trestáno. V této kapitole si znázorníme, za jakou trestnou činnost předmětní pachatelé byli potrestáni, tedy že osm pachatelů z deseti trestaných bylo mimo jiné trestáno za násilnou trestnou činnost a dva pachatelé byli potrestáni pouze za ostatní trestnou činnost, tím jsou myšleny majetkové trestné činy nebo ublížení na zdraví z nedbalosti při dopravní nehodě a podobně – viz. tabulka a graf č. 11.

Tabulka č. 11 – četnost násilných trestných činů u odsouzených pachatelů

Četnost násilných tr. činů u odsouzených pachatelů	
Násilná	8
Ostatní	2

Graf č. 11 – četnost násilných trestných činů u odsouzených pachatelů

Nahlédnutím do rejstříků trestů pachatelů ve sledovaných případech domácího násilí zjišťují, že deset z nich bylo v minulosti již soudně trestáno. Ve shora uvedené tabulce a grafu máme znázorněno, pro jakou trestnou činnost předmětní pachatelé byli trestáni. Osm pachatelů z deseti trestaných byli trestáni převážně pro násilnou trestnou činnost, tuto představují trestné činy jako je ublížení na zdraví, loupež, útok na veřejného činitele, braní rukojmí, dále pak byli trestáni i pro ostatní trestnou činnost, pro krádeže, maření výkonu úředního rozhodnutí, podvody. Dva pachatelé z deseti byli trestáni pro nenásilnou trestnou činnost: jeden pro krádeže a druhý pro ublížení na zdraví při dopravní nehodě.

Jedním z typů násilníků, které uvádí Čírtková³⁸ ve své publikaci je „obecně násilná osoba“. U tohoto typu se vztahové násilí kombinuje s dalšími antisociálními sklony a to i mimo vlastní rodinu. Do této typologie tedy zapadá i zmiňovaných osm pachatelů, kteří páchají domácí násilí vůči své partnerce doma, za zavřenými dveřmi, ovšem současně porušují sociální normy tím, že překračují hranice zákona, kdy převážně páchají násilnou trestnou činnost.

Kazuistika č. 5

Jako příklad si můžeme uvést obsah rejstříku trestů jednoho z pachatelů. V minulosti 14x soudně trestán, z toho 3x podmíněně a 11x nepodmíněně. Pachatel byl trestán pro následující trestné činy (pro některé i vícekrát): násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, ublížení na zdraví, nedovolené nakládání s buňkami tkáněmi a orgány, ohrožení pod vlivem návykové látky, výtržnictví, vydírání, útok na veřejného činitele.

A dále úryvek ze znaleckého posudku o duševním stavu stejného pachatele: Obviněný netrpí ani v minulosti netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu. Byla u něj zjištěna duševní porucha, tak zvaná smíšená porucha osobnosti s rysy a projevy nezdrženlivosti, emoční nestability a dále i dissociální porucha se sklony k protispolečenskému jednání.

³⁸ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 39.

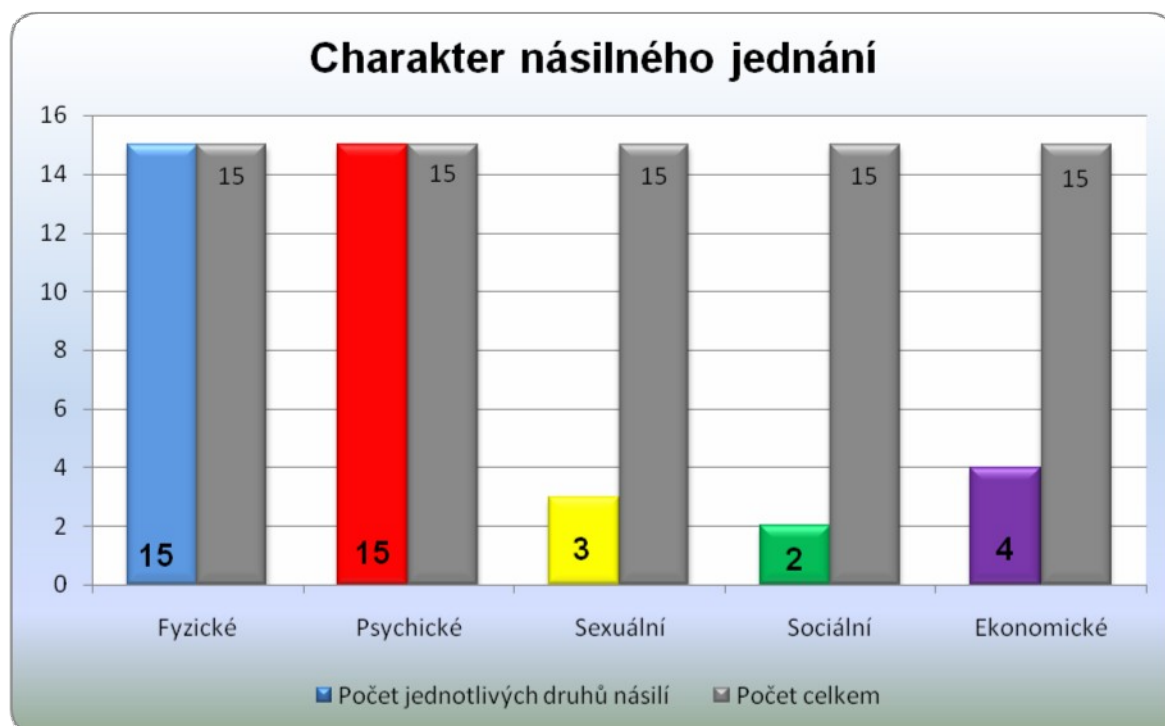
Charakter násilného jednání

Pokud se podíváme na samotný charakter násilného jednání pachatele vůči oběti v 15 sledovaných případech, zjistíme jeden společný faktor a to ten, že ve všech případech docházelo k týrání fyzickému a psychickému. Ve třech z případů docházelo mimo jiné i k týrání sexuálnímu, ve dvou z nich k týrání sociálnímu a ve čtyřech případech se jednalo také o týrání ekonomické. Tyto údaje nám nejlépe vyobrazuje tabulka a graf č. 12, kdy typ grafu musel být změněn oproti ostatním, aby bylo možné co nejpřehledněji vyobrazit zmiňovaná data.

Tabulka č. 12 – charakter násilného jednání

Charakter násilného jednání	
Fyzické	15
Psychické	15
Sexuální	3
Sociální	2
Ekonomické	4

Graf č. 12 – charakter násilného jednání

Ve své publikaci o domácím násilí Helen Conwayová³⁹ uvádí, že existuje více druhů agresivního chování, kdy tyto se zpravidla znázorňují v grafickém schématu, často pod názvem Duluthský model. Toto grafické znázornění je ve tvaru kruhu, kdy uprostřed jsou pojmy „moc a ovládání“, které jsou cílem násilí a týrání. Po obvodu kruhu jsou další pojmy – prostředky, kterými agresor svou oběť týrá:

- používání nátlaku a výhrůžek
- používání zastrašování
- používání citového týrání
- izolace
- zlehčování, popírání a obviňování
- využívání dětí
- uplatňování mužských privilegií
- používání ekonomického týrání.

Jak jsme si shora uvedli, existuje více druhů agresivního chování, které uplatňuje tyran vůči své oběti. Jinak tomu není ani v našich případech. Zcela ve všech jasně a prokazatelně docházelo k týrání fyzickému a současně týrání psychickému. K tomuto druhu týrání se vyjádřilo všech patnáct poškozených žen. Některé popisovaly své týrání velmi shodně. Pokud se týká fyzického týrání, tak ve většině případů ženy uvádějí ze strany pachatele facky, údery pěstí do obličeje a hlavy, kopance do různých částí těla, chytání pod krkem, škrcení rukou a podobně. Rovněž se ženy ve většině případů shodují na tom, že je partner mnohokrát uhodil, ale nejvíce se snažil, aby to bylo do míst, kde nebudou podlitiny vidět. Pokud se týká psychického týrání, tak na prvním místě poškozené ženy zmiňují hrubé vulgární nadávky, kterými je partner mnohokrát častoval i před dětmi. Dále to jsou pak výhrůžky zabitím, odebráním dětí, spácháním sebevraždy, v některých případech jsou to výhrůžky za použití zbraně – nože, pistole, sekery.

³⁹ CONWAYOVÁ, Helen L. *Domácí násilí*. 1. vydání, Albatros, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-00-01550-7, s. 15-16.

Kazuistika č. 1 - úryvek z výpovědi poškozené

Kolem půlnoci se vzbudila dcera a za chvíli pro mě přišla, že mám jít do obývacího pokoje, že mi táta napsal nějaký dopis. Já jsem šla do obýváku a dopis si přečetla. On mi ale po chvíli dopis vytrhl z ruky a v opilosti něco mlel. Já jsem zase šla spát. Asi za patnáct minut druh začal strašně křičet z koupelny, ať jdu za ním, že chce, abych viděla, jak si podřezává žíly. Já jsem k němu šla, kdy on seděl v napuštěné vaně a v ruce držel žiletku. Prosila jsem ho, ať to nedělá. Na to řekl, že má tak zničený život, že není jiné východisko. Přitom se začal řezat žiletkou do levé ruky. Poté začal křičet na dceru, ať se jde také podívat, jak se zabíjí. Dcera se strašně bála, ale do koupelny přišla a říkala, ať toho nechá, že se jí zdají ošklivé sny a že se bojí. Druh jí poté řekl, ať mu donese kuchyňský nůž, že se bodne do srdce. Dcera brečela a nechtěla mu nůž donést, ale protože se druh bojí, tak mu ho donesla. Já jsem mezitím pobalila nejnnutnější věci a poté, co dcera donesla druhovi nůž a on se v koupelně zamknul, tak jsem s dcerou utekla z bytu k mým rodičům.

Ve všech patnácti případech ženy uvedly fyzické a psychické týrání. Viditelně tato kombinace domácího násilí jde ruku v ruce. Těžko by šlo týrat fyzicky, aniž by to neovlivnilo psychiku týrané osoby. K této kombinaci týrání tři ženy uvádějí i týrání sexuální. Všechny tři shodně říkají, že je partner nutil k různých sexuálním praktikám. Dvě ženy popisují navíc i týrání sociální a čtyři týrání ekonomické. Co se týče sociálního týrání, tak převážně uvádějí partnerův zákaz návštěv příbuzenstva a přátel, žena nesměla bez partnera sama do společnosti, žádné schůzky s kamarádkami a podobně. Ohledně ekonomického týrání, tak to bylo jednoznačně tzv. „držení kasy“ ze strany partnera. Ženy dostávaly od partnera minimální částku peněz na domácnost a další potřebné věci, někdy peníze nedostaly žádné a musely vést domácnost z minimálních příjmů.

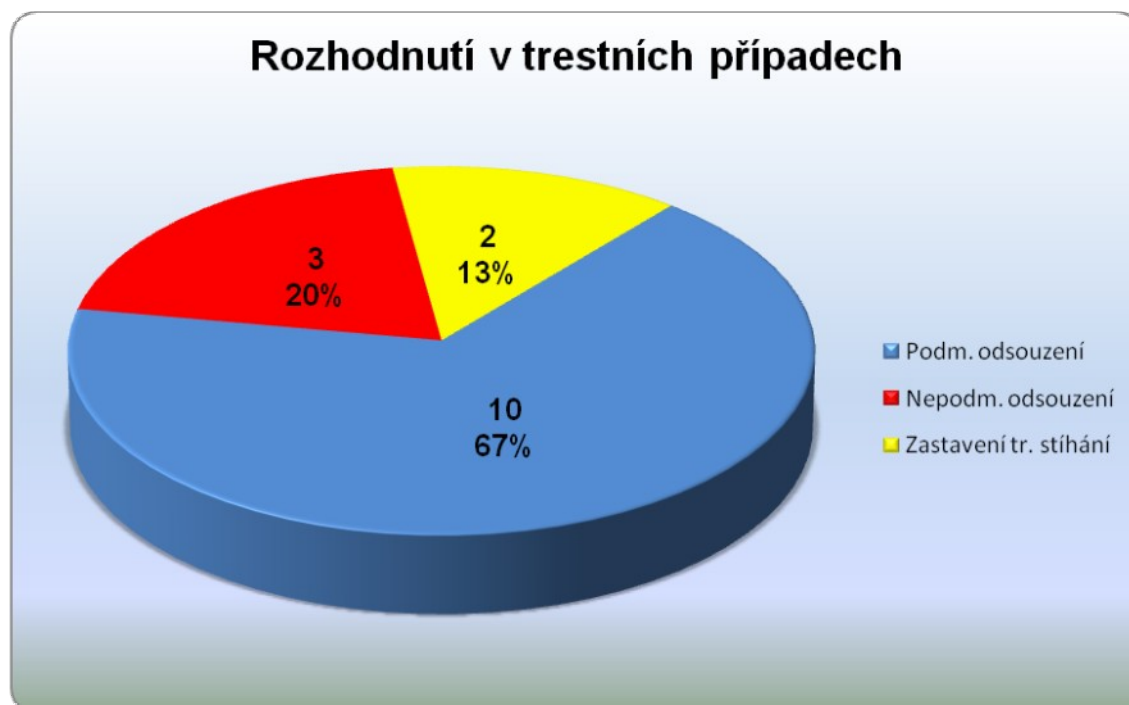
Rozhodnutí v trestních případech

Pokud nahlédneme do konečných rozhodnutí ve sledovaných případech, zjistíme, že v deseti případech byl pachatel domácího násilí odsouzen okresním soudem k podmíněnému trestu odnětí svobody, ve třech případech byl pachatel okresním soudem odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a ve zbylých dvou případech bylo státním zástupcem trestní stíhání zastaveno. Tato čísla jsou vyjádřena v následující tabulce a grafu č. 13.

Tabulka č. 13 – rozhodnutí v trestních případech

Rozhodnutí v trestních případech	
Podmíněné odsouzení	10
Nepodmíněné odsouzení	3
Zastavení tr. stíhání	2

Graf č. 13 – rozhodnutí v trestních případech

Kazuistika č. 7 - úryvek z rozsudku podmíněně odsouzeného:

Při úvaze o trestu bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, v místě bydliště i na pracovišti požívá dobré pověsti. Jedná se tedy o mimořádné vybočení z dosud řádného života. Navíc nehrozí, že by se mohl trestné činnosti opětovně dopustit, protože poškozená v současné době žije v jiném kraji. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roky. Pokud by se obžalovaný ve zkušební době řádně nechoval, byl by výkon tohoto trestu okamžitě nařízen. V opačném případě soud rozhodne, že se ve zkušební době osvědčil.

Kazuistika č. 8 - úryvek z rozsudku nepodmíněně odsouzeného:

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud ke všem skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti spáchaných skutků, osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalovaného, jeho dosavadního způsobu života i možností jeho nápravy. V daném případě je nutno k tíži obžalovaného přičíst zejména pluralitu přečinů i jejich vysokou míru společenské závažnosti, neboť jednotlivé útoky v sobě zahrnovaly vysoký prvek brutality a pro poškozenou mohly skončit daleko vážnějšími následky. Navíc je třeba poznamenat, že obžalovaný byl již v minulosti za násilné trestné činy odsouzen k mnohaletým nepodmíněným trestům odnětí svobody, z této zkušenosti se však zřejmě dostatečně nepoučil. V daném případě tak nelze uvažovat o jiném druhu trestu než nepodmíněném trestu odnětí svobody. Současně s tímto trestem mu soud ještě uložit trest propadnutí věci, a sice nedovoleně drženého revolveru a munice, jakožto věci ke spáchání trestné činnosti užitých. S ohledem na výsledky znaleckého posudku pak soud obžalovanému, jehož trestná činnost měla přímou souvislost s požitím alkoholických nápojů, uložil ochranné protialkoholické léčení v ústavní formě.

Uvedme si část z trestního zákona:

§ 215a – Týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě

1) „Kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společně obývaném bytě nebo domě, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uveden v odstavci 1 zvlášť surovým způsobem nebo na více osobách, nebo

b) pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu.“⁴⁰

⁴⁰ Zákon č. 140/1961 Sb., Trestní zákon ve znění pozdějších předpisů.

Kazuistika č. 12 - úryvek z usnesení o zastavení trestního stíhání:

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vyplývá, že obviněný v době spáchání trestného činu trpěl a nadále trpí duševní chorobou paranoidně – halucinatorní psychózou, zřejmě z okruhu schizofrenie. Vzhledem k této své chorobě nebyl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a toto nebyl schopen ovládat. Schopnosti obviněného chápat smysl trestního řízení jsou sníženy. Dále znalec vyjadřuje skutečnost, že pobyt obviněného na svobodě je velmi nebezpečný, proto znalec navrhuje nařídít obviněnému ochranné psychiatrické léčení ústavní formou.

Uvedme si část z trestního řádu:

§ 172 - Zastavení trestního stíhání

(1) „Státní zástupce zastaví trestní stíhání,

a) je-li nepochybné, že se nestal skutek, pro který se trestní stíhání vede,

b) není-li tento skutek trestným činem a není důvod k postoupení věci,

c) není-li prokázáno, že skutek spáchal obviněný,

d) je-li trestní stíhání nepřipustné (§ 11 odst. 1),

e) nebyl-li obviněný v době činu pro nepřítomnost trestně odpovědný, nebo

f) zanikla-li trestnost činu“.⁴¹

Intenzita fyzického násilí vůči oběti

Tato kapitola věnovaná intenzitě fyzického násilí páchaného tyranem vůči oběti nemá žádné tabulkové ani grafické vyobrazení a to z jednoho prostého důvodu. Ve všech patnácti sledovaných případech se oběti shodují na jednom, intenzita fyzického násilí se vůči nim stupňuje. Oběti hovoří o tom, že zprvu násilník užíval hrubé výrazy, později docházelo k rozbíjení věcí až došlo i k fyzickým útokům, které se stupňovaly na intenzitě a četnosti. Výsledek tohoto hlediska je stoprocentní a není tedy třeba grafického znázornění.

Gjuričová⁴² na toto téma uvádí: „Žena si ovšem nevybírám násilného muže, na počátku vztahu muž obvykle zdůvodňuje potřebu kontrolovat ženu láskou, chce s ženou být stále, musí vědět, kde byla, protože ji miluje, později připojuje zastrašování a

⁴¹ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

⁴² GJURIČOVÁ, Šárka a kolektiv. *Podoby násilí v rodině*. 1. vydání, Vyšehrad, s.r.o., Praha: 2000. ISBN 80-7021-416-3. s. 76.

ponižování ženy. Fyzické násilí bývá spojeno s omezováním sociálních možností ženy, jejich kontaktů s vnějším světem, s omezováním ekonomických možností, včetně omezování možnosti vlastního výdělků a vnucováním sexuálního styku.“

Vitoušová⁴³ říká: „Intenzita násilných incidentů se stupňuje a u obětí domácího násilí vede ke ztrátě schopnosti zastavit násilné incidenty a efektivně vyřešit narušený vztah.“

Kazuistika č. 10 - úryvek z výpovědi poškozené

Z našeho manželství se narodil syn a dcera, děti s námi žijí ve společné domácnosti. K drobným konfliktům docházelo v našem manželství již od počátku, a to zejména v obdobích, kdy manžel pil alkohol. Já jsem hádkám nepřikládala velkou váhu a považovala jsem to za normální. Ovšem před třemi lety začal manžel pít více a naše vztahy se ještě více vyostřily. Manžel mě čím dál častěji slovně napadal, zejména sprostými nadávkami. Dále mi během hádek vyhrožoval ve vzteku, že mě zabije. Později mne začal napadat fyzicky, zejména, když byl pod vlivem alkoholu. Rozmezí těchto útoků proti mé osobě se stále zkracovalo, kdy odhaduji, že během posledního roku se již jednalo téměř o každý týden. V posledním roce mě již manžel napadal i během jeho střízlivosti.

Podněty oznámení domácího násilí

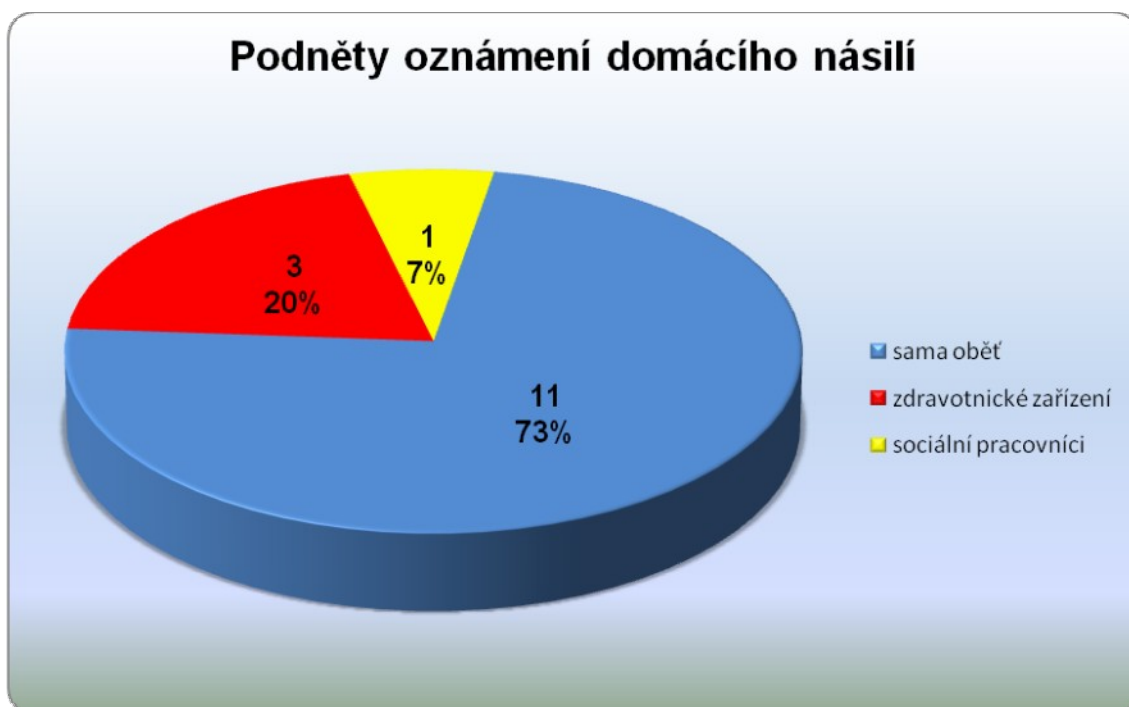
Pokud se zaměříme v trestních spisech na to, odkud přišel podnět k prošetřování domácího násilí, tak zjišťujeme, že v jedenácti případech podala trestní oznámení sama oběť, u třech případů bylo oznamovatelem zdravotnické zařízení a v jednom případě bylo domácí násilí oznámeno sociálními pracovníky. Uvedená zjištění jsou znázorněna v tabulce a grafu č. 14.

Tabulka č. 14 – podněty oznámení domácího násilí

Podněty oznámení domácího násilí	
Oznámeno samotnou obětí	11
Oznámeno zdravotnickým zařízením	3
Oznámeno sociálními pracovníky	1

⁴³ ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2. s. 110.

Graf č. 14 – podněty oznámení domácího násilí

V jedenácti případech oznámila domácí násilí na Policii ČR sama oběť, bylo to na základě toho, že útok ze strany tyrana již „překročil určitou mez“, kterou oběť nehodlala snášet. U třech případů po napadení vyhledala žena lékařské ošetření a na základě mechanismů zranění byla lékařem vyrozuměna Policie ČR. V jednom případě bylo domácí násilí oznámeno prostřednictvím dcery poškozené, která napsala ve škole dopis o tom, že tatínek maminku mlátí, že se doma bojí a že má o maminku velký strach. Tento dopis pak odevzdala s písemnou prací paní učitelce, která s dívkou promluvila, byla vyrozuměna sociální pracovnice a ta podala podnět k šetření Policii ČR.

Kazuistika č. 11 – úryvek z trestního oznámení poškozené:

Dnes jsem si v práci vyžádala volno, abych mohla celou věc nahlásit na policii, dojit si na ošetření k lékaři a nahlásit situaci na odboru sociálních věcí při magistrátu. O tom, že nejsem v práci, se druh dozvěděl a vzal si také volno. Po 12 hodině vyzvedl ve školce naši dceru a s touto odešel do restaurace. Když jsem se vrátila domů, dozvěděla jsem se, že druh je s dcerou v hospodě. Chtěla jsem si dceru odvést, ale on mi v tom bránil. Byl se mnou i můj otec, který se dostal s mým druhem do slovní rozepře, nakonec otce fyzicky napadl.

Na základě vlastní zkušenosti mohu konstatovat, že když se ženami hovořím v rámci zaměstnání, tak v mnoha případech poškozené vědí, že se se svým problémem mohou obrátit na Policii ČR, městskou policii, sociální pracovníky, lékaře či vyhledat jinou odbornou pomoc z řad psychologů, poraden pro rodiny a podobně. Problematika domácího násilí je v dnešní době již dosti medializovaná a nemyslím si, že by tato problematika nebyla v podvědomosti společnosti či přímo poškozených žen. Problémem je spíše jejich obava z budoucnosti, strach z tyрана, co bude, když domácí násilí ohlásí na policii, mají strach z pomsty. Po dlouhou dobu jej jim vyhrožováno, že pokud někde něco ohlásí, že je trest nemine, mohou přijít o děti, střechu nad hlavou a podobně. Strach, to je ten fenomén, který ženám mnohdy brání v tom, aby problém týrání řešily a vyřešily.

Na téma dostupnosti poradenství Čírtková⁴⁴ uvádí několik typů osob, které prošly domácím násilím a jak poradenství vnímají. První skupina osob se necítí traumatizovaná a nemá tím pádem potřebu hledat poradenství. Naopak je přesvědčená o tom, že poradenství se týká pouze tyрана a čeká, že k nějaké terapii bude donucen policií nebo jinou institucí. Další skupina poškozených má naopak tendence zapomenout na minulost a upíná se k budoucnosti, nemají zájem o psychologickou pomoc, ale spíše o právní konzultace a praktickou pomoc. Třetí skupina poškozených pomoc poradenských míst nevyhledává, je těžké s nimi navázat kontakt a vybudovat si jejich důvěru. V případě tohoto typu poškozených je důležitý správně vedený první kontakt s pomáhajícími profesionály, ať se jedná o lékaře, policii či OSPOD.

⁴⁴ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8. s. 18.

3.7 Vyhodnocení stanovených předpokladů

Předpoklad č. 1: Předpokládá se, že v převážné většině případů domácího násilí se jedná o násilí fyzické.

K ověření daného předpokladu z trestních spisů zjišťujeme, že u všech patnácti případů domácího násilí se jednoznačně jednalo o násilí fyzické a psychické. U třech případů z nich to bylo dále násilí sexuální, ve dvou případech se jednalo také o násilí sociální a u čtyř případů to bylo mimo jiné násilí ekonomické (viz. tabulka a graf č. 12, s. 54). Předpoklad byl potvrzen.

Předpoklad č. 2: Předpokládá se, že intenzita fyzického násilí se vůči oběti stupňuje.

Pro ověření tohoto předpokladu bylo čerpáno z výsledků poškozených žen. Ženy shodně uvádějí, že k útokům ze strany partnera docházelo nejprve prostřednictvím hrubých slov, kdy byly častovány vulgárními výrazy nebo partner vyhrožoval zabitím a ublížením na zdraví. Později násilníci svou agresivitu obrátili vůči věcem, které rozbíjeli, a pak už nebylo daleko k první facce. Agrese násilníků se zvyšovala, násilí nabíralo na intenzitě, některé s poškozených žen utrpěly vážná zranění i s trvalými následky (viz. s. 59). Tato zjištění rovněž korespondují s odbornou literaturou, se kterou bylo pracováno. Na základě těchto informací lze konstatovat, že předpoklad se potvrdil.

Předpoklad č. 3: Předpokládá se, že oběti domácího násilí lze poskytnout více možností pomoci.

Nahlédnutím do trestních spisů, ale i na základě vlastní zkušenosti, bylo zjištěno, že obětem domácího násilí je nabídnuto více možností pomoci v jejich tíživé životní situaci. Poškozená je nejprve policistou poučena o svých právech a povinnostech v trestním řízení. Stejně tak je i poučena o tom, že v případě jakéhokoli dalšího ohrožování ze strany pachatele má okamžitě volat linku policie. Rovněž je poškozené předán informační leták „Průvodce oběti trestného činu“ od probační a mediační služby včetně kontaktů, kdy tato služba je zcela bezplatná. Další poskytnutou důležitou informací o možné pomoci jsou kontaktní údaje na intervenční centra, která mají zákonnou povinnost nabídnout oběti odbornou pomoc, též zdarma. V případě, že se

v rodině nachází nezletilé děti, je ze zákona o tomto informován i orgán sociálně právní ochrany dětí, kdy sociální pracovnice je přítomna u jejich výslechu a dále poskytne důležité informace poškozené ženě. Nedílnou součástí pomoci je i zprostředkování náhradního bydlení v azylovém domě. Na základě těchto zjištění byl předpoklad potvrzen.

Předpoklad č. 4: Předpokládá se, že pachatelé domácího násilí byli již v minulosti trestně stíháni.

Pro ověření předpokladu bylo na základě studia trestních spisů, respektive rejstříků trestů zjištěno, že deset pachatelů bylo v minulosti trestně stíháno a odsouzeno pro trestnou činnost, zbylých pět pachatelů má čistý trestní rejstřík (viz. tabulka a graf č. 10, s. 50). Pokud bychom se zaměřili na druh trestné činnosti odsouzených pachatelů, zjišťujeme, že u osmi z nich se jednalo o násilnou trestnou činnost a u zbylých dvou pachatelů se jednalo o trestnou činnost majetkového charakteru a ublížení na zdraví z nedbalosti v důsledku dopravní nehody (viz. tabulka a graf č. 11, s. 52). Tento předpoklad se potvrdil.

4 Shrnutí výsledků

Studiem patnácti trestních spisů týkajících se problematiky domácího násilí páchaného na ženách, které byly v letech 2006-2008 vedeny u Policie ČR Mladá Boleslav, byly získávány údaje týkající se obětí, pachatelů, v jakém svazku žili oběť a pachatel, vzdělání a zaměstnání pachatele, zda při útocích byly přítomny děti, trestní minulost pachatelů, zda pachatel užíval alkohol či omamné a psychotropní látky, charakter násilného chování a rozhodnutí v trestních případech. Tato zjištěná data jsou prezentována v tabulkách a grafech se slovním popisem včetně komentářů autora, kdy současně jsou zjištěná fakta konfrontována s odbornou literaturou.

Jako první sledovaný údaj byl věk pachatele domácího násilí. Z tabulky a grafu jasně vyplývá, že žádná z věkových skupin není nějak zásadněji zastoupena oproti ostatním.

Dalším sledovaným údajem byl věk oběti domácího násilí, kdy nejsilnější zastoupení poškozených žen bylo v kategorii 30-39 let. Žádný z odborných zdrojů, které byly využity při tvorbě této práce, nezmiňuje nic o tom, že by věk agresora či poškozené osoby byl rozhodným faktorem pro násilné chování pachatele.

V případě údaje o vzdělání pachatele zjišťujeme, že pouze tři z patnácti pachatelů mají základní vzdělání, ostatní jsou vyučení v oboru, mají středoškolské vzdělání s maturitou a v jednom případě je pachatel vysokoškolsky vzdělán. K tomuto hledisku můžeme v odborné literatuře nalézt konstatování, že domácí násilí není odvislé od finančního zabezpečení rodiny ani dosaženého vzdělání pachatele či oběti.

Dalším posuzovaným ukazatelem je to, zda-li je pachatel zaměstnán či nikoliv. Zde zjišťujeme vcelku zajímavá čísla, tedy že pouze šest pachatelů z celkového počtu patnácti je zaměstnaných, zbylých devět pachatelů je bez zaměstnání. Toto zjištění je o to více překvapující, neboť se jedná o pachatele žijící na okrese Mladá Boleslav, kde v předmětných letech byla nezaměstnanost jednou z nejnižších v republice.

Dalším aspektem k porovnání byl vztah mezi obětí a pachatelem. V převážné většině se jednalo o svazek manželský, v šesti případech to byl vztah mezi druhem a družkou a v jednom z případů se jednalo o vztah syna a matky.

Přítomnost dětí při útocích, téma ožehavé a bezesporu i zajímavé pro zpracování. V našem případě zjišťujeme, že z patnácti případů domácího násilí je pouhých pět případů, kdy děti nebyly přítomny útokům a to z prostého důvodu, buď se

jednalo o partnerský svazek bezdětný nebo byly děti již dospělé a nežily ve společné domácnosti. Na toto téma se vyjadřují i odborné publikace autorů, které se shodují jednoznačně na tom, že v prostředí, kde dochází k domácímu týrání, trpí nejen matka, ale právě i děti, což je může negativně poznamenat v jejich dalším vývoji.

Bezesporu dalším důležitým ukazatelem je, zda-li pachatel užíval, lépe řečeno zneužíval alkohol či omamné a psychotropní látky. Z výsledků zjišťujeme, že pět pachatelů užívalo v nadměrném množství alkohol, dva pachatelé byli uživateli drog a u zbylých osmi nebyla zjištěna závislost na žádnou z látek. Odborná literatura říká, že agresor díky alkoholu spíše ztrácí zábrany a snadněji dává průchod jeho násilným sklonům.

Jedním z předpokladů této práce bylo, že pachatelé domácího násilí byli již v minulosti trestně stíháni. Tento předpoklad se potvrdil, neboť ze spisů zjišťujeme, že deset pachatelů z patnácti bylo v minulosti odsouzeno. Odborná literatura hovoří o tak zvaném fenoménu „dvojí tváře“ násilné osoby, která se na veřejnosti chová slušně a nemusí mít kriminální minulost. Díky mnoha různým faktorům dosud neexistuje akceptovaná a empiricky ověřená typologie osob, které se dopouštějí domácího násilí.

Dalším sledovaným činitelem bylo zjištění, kolik pachatelů s kriminální minulostí bylo odsouzeno pro násilnou trestnou činnost. Z deseti trestaných jich bylo osm v minulosti trestáno pro násilnou trestnou činnost, konkrétně pro ublížení na zdraví, loupež, útok na veřejného činitele, braní rukojmí a další. Pouze dva pachatelé byli v minulosti odsouzeni pro trestnou činnost méně závažného charakteru, konkrétně jeden pachatel byl trestán pro krádež a druhý pro ublížení na zdraví z nedbalosti způsobené při dopravní nehodě. Odborná literatura hovoří o jednom typu násilníka – „obecně násilná osoba“, kdy u tohoto typu je kombinováno vztahové násilí s dalšími antisociálními sklony právě mimo vlastní rodinu.

Předpoklad, že v převážné většině případů domácího násilí se jedná o násilí fyzické, byl potvrzen. Ze všech výpovědí poškozených žen jednoznačně vyplývá, že byly týrány fyzicky a psychicky, u třech žen docházelo i k týrání sexuálnímu, dvě ženy uvádějí týrání sociální a čtyři také ekonomické. Ženy se shodují v tom, že je tyrani zprvu častovali vulgárními výrazy, vyhrožovali ublížením na zdraví, později rozbíjeli věci a zařízení bytů a nakonec docházelo k fyzickým útokům vůči poškozeným ženám.

Z hlediska viny a trestu vyhodnocujeme, že deset pachatelů z patnácti bylo za předmětné jednání odsouzeno k podmíněnému trestu odnětí svobody, tři pachatelé k trestu odnětí svobody nepodmíněně a ve dvou případech bylo trestní stíhání státním zástupcem zastaveno.

Předpoklad, že intenzita fyzického násilí se vůči oběti stupňuje, byl jednoznačně potvrzen a to výpověďmi poškozených žen. Ženy vypovídají v tom smyslu, že násilí ze strany pachatelů bylo nejprve slovního rázu, poté docházelo k poškozování zařízení domácnosti a časem začalo docházet i k napadání fyzickému. Některé z žen utrpěly taková zranění, která zanechají trvalých následků – zlomený nos nebo ramenní kloub. Ovšem i po psychické stránce jsou ženy poznamenány na celý život - nízké sebevědomí, ztráta důvěry v muže, ale hlavně v sebe sama, i to jsou bohužel následky týrání. Daná zjištění se shodují s odbornou literaturou, která uvádí, že intenzita násilných incidentů se stupňuje.

Studiem spisů byl též zjištěn údaj o tom, odkud přišel podnět k prošetření domácího násilí. V jedenácti případech domácí násilí oznámila sama oběť, ve třech případech to bylo zdravotnické zařízení, ve kterém byla ošetřena napadená žena a v jednom případě bylo domácí násilí oznámeno prostřednictvím sociální pracovnice.

Rovněž předpoklad práce o tom, že oběti domácího násilí lze poskytnout více možností pomoci, byl potvrzen a to na základě studia trestních spisů i vlastní zkušenosti autora. Oběti domácího násilí jsou poučeny o svých právech a povinnostech v trestním řízení. Jsou jim předány informace a kontakty na probační a mediační službu, intervenční centra, dále je vyrozuměn orgán sociálně právní ochrany dětí a též, pokud si situace poškozené žádá, je zprostředkováno ubytování v azylovém domě.

5 Závěr

Bakalářská práce se zabývala tématem domácího násilí páchaného na ženách. Není to ojedinělý fenomén ve společnosti, naopak k domácímu násilí docházelo od nepaměti, ovšem po dlouhá staletí byl tento problém přehlížen. Konečně až v sedmdesátých letech minulého století došlo v této problematice k průlomů a dnes existuje mnoho organizací zabývajících se pomocí obětem domácího násilí. Rovněž po právní stránce došlo v této problematice k posunu dál. V letech minulých neexistoval v České republice žádný konkrétní zákon na ochranu obětí domácího násilí, až v roce 2004 vstoupila v platnost novela trestního zákona, která již umožňovala trestní postih domácího násilí.

Bakalářská práce je rozdělena do dvou částí, teoretické a praktické. V teoretické části byly na základě odborné literatury a dalších informačních zdrojů charakterizovány zejména základní pojmy týkající se problematiky domácího násilí, dále se práce zabývala právní úpravou, podobami domácího násilí a zejména zde bylo popsáno domácí násilí páchané na ženách. Do této teoretické části byly vloženy i úryvky z trestních spisů, které měly souvislost s daným tématem. V praktické části byly uvedeny konkrétní případy z praxe, kdy bylo posuzováno více faktorů týkajících se oběti a pachatele domácího násilí a samotného charakteru tohoto trestného jednání. Základní metodou a technikou byla analýza spisové dokumentace, která byla zpracována Policií ČR v letech 2006-2008. Tato analýza dat byla tabulkově a graficky znázorněna včetně příslušných komentářů.

Cílem bakalářské práce bylo charakterizovat pojem domácí násilí, zmapovat druhy pomoci, které lze obětem domácího násilí poskytnout a zjistit, zda existuje významná souvislost mezi domácím násilím a trestní minulostí pachatele. Cíl práce byl splněn, kdy pro praktickou část práce byly stanoveny čtyři předpoklady, které byly ověřovány na patnácti případech vedených u Policie ČR Mladá Boleslav v letech 2006-2008, přičemž tyto předpoklady byly potvrzeny (viz. s. 63-64).

Přínos bakalářské práce spatřuji především v přiblížení problematiky domácího násilí, kdy bylo čerpáno z odborné literatury známých autorů jako jsou Ludmila Čírtková, Marie Vágnerová, Oldřich Matoušek a mnoho dalších. Stejně tak je přínosná část praktická, která vychází ze samotných případů z praxe a umožňuje nám ověřit si určitá teoretická fakta uváděná v odborné literatuře.

6 Navrhovaná opatření

Stěžejním opatřením, které můžeme uvést, je prevence, tedy předcházení páchání tohoto sociálně patologického jevu – týrání osoby blízké. Takovou primární prevencí je jistě výchova jedince v rámci rodiny, která je tou nejdůležitější institucí v životě každého z nás. Určité vzory chování si od svých rodičů či pěstounů přebíráme, ať vědomky či nevědomky. Rodina plní mnoho důležitých funkcí, zmiňme v tomto ohledu zejména formování morálních postojů, zdravého sebevědomí, dalšími důležitými aspekty je naučit se respektovat druhé, vzájemná komunikace, empatie, tolerance a zodpovědnost.

Z výchovného hlediska na jedince jistě působí i předškolní a školní výuka. Ve školách by to měly být vzdělávací programy zaměřené na vzdělávání mládeže v dovednostech klidného řešení konfliktů a respektování práv druhých. V tomto ohledu se do vzdělávacích programů zapojila i Policie ČR a strážníci městské policie, kteří přednášejí v předškolních a školních zařízeních. Konkrétně mohu uvést z vlastní zkušenosti oddělení preventivně informační skupiny, kdy policisté z tohoto oddělení pravidelně dochází do školek, základních škol, středních škol a učilišť a přednášejí na různá aktuální témata týkající se problematiky drog, páchání majetkové trestné činnosti, šikany a rovněž týrání a zanedbávání blízké osoby. Sami kolegové mi potvrdili, že o tyto přednášky je velký zájem, mají mnohaletou spolupráci s několika školními zařízeními v okrese a každým rokem další školní zařízení přibývají. Stejně tak lze policisty vidět i při jiných příležitostech, jsou to oslavy Dne dětí, Mikuláše, Vánoc, různé slavnosti města, kde mají vždy své stanoviště a jsou připraveni vhodným způsobem preventivně působit na děti a mládež.

Cílem primární prevence je snížit riziko takového chování ve společnosti, s čímž souvisí i rozvoj rodinného poradenství. Takovým je například poradna pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy, což je zařízení poskytující odborné sociální poradenství a patří mezi sociální služby, které jsou ze zákona poskytovány klientům bezplatně. Cílovou skupinou poradny jsou rodiny s dětmi, osoby v krizi, děti a mládež do 26 let, osoby ohrožené výskytem domácího násilí, senioři a další. Významným faktorem tohoto poradenství je nejen jeho bezplatnost, ale i možná anonymita klientů.

Pokud hovoříme o sekundární prevenci, jedná se o včasné rozpoznání či vyhledání tohoto sociálně patologického jevu a jeho dalšímu zamezení. Touto prevencí je jistě trestní právo, které takové jednání postihuje, může pachatele odradit od recidivy a současně i působí preventivně, neboť riziko trestu varuje a může i odradit potencionálního pachatele od takového jednání. Dále jsou to instituce zabývající se danou problematikou. Můžou to být azylové domy pro týrané ženy, centra krizové intervence, telefonní linky zřízené konkrétně pro oběti domácího násilí, ale samozřejmě je to i státní a městská policie.

Zaměříme-li se na region Mladá Boleslav, tak v minulosti zde zcela chybělo intervenční centrum pro pomoc obětem postiženým domácím násilím. Lidé ohrožení domácím násilím tak museli vyhledávat pomoc v jiných službách, nebo museli cestovat za hranice regionu. Od roku 2009 je na mladoboleslavsku zřízeno intervenční centrum přímo pro tyto účely, kdy pomoc je poskytována zdarma a policie je ze zákona povinna informovat centrum o provedených vykázaních závadových osob. Centrum má pak za povinnost do 48 hodin nabídnout oběti domácího násilí příslušnou pomoc.

Dalším poskytovatelem sociálních služeb včetně poskytování konzultačních a poradenských služeb je nezisková organizace R-Mosty, která také spravuje azylový dům v tomto regionu. Mimo ubytovací služby nabízí i odborné sociální poradenství, asistenci při hledání bydlení a zaměstnání, návazně také vzdělávací služby. Maximální délka pobytu v azylovém domě je 1 rok, služba není určena mužům, ubytování se hradí minimální částkou na den. Azylový dům má také vyhrazen krizový pokoj pro okamžitý příjem, pobyt na tomto pokoji je omezen na dobu 5 dní a je zdarma. Tento krizový pokoj je určen výhradně ženám, které jsou v akutní nouzi spojené s ohrožením vlastního zdraví nebo zdraví dětí.

Terciální prevence pracuje již s narušenými vztahy a snaží se co nejvíce minimalizovat následky. Pro agresory domácího násilí rovněž existují určité poradenské programy, které mají za cíl znovuzачlenění pachatele do společnosti, kdy se zaměřují na výuku techniky zvládání hněvu. Pro oběti domácího násilí je to jednoznačně následná psychologická, sociální a právní pomoc, kterou může zprostředkovat právě intervenční centrum.

Domácí násilí je specifická trestná činnost, odehrává se doma, za zavřenými dveřmi, skrytá veřejnosti. Jistě je obtížné rozpoznat, co se u sousedů za zavřenými dveřmi děje, v každém případě bychom měli být více všímaví ke svému okolí. V poslední době často slýcháváme v médiích kauzy, kde docházelo k týrání dětí a je skoro nepochopitelné, jak dlouho se to dělo, než bylo týrání odhaleno. Mnoho lidí si může říci, že týraná žena je dospělý člověk a nemusí si to přeci nechat líbit, ovšem to není tak jednoduché, jak to může vypadat na první pohled. Roky ponižování a strach z fyzických útoků udělá své a žena ztrácí sebevědomí a životní jistoty a bez pomoci druhých se nedokáže týrání postavit a zamezit jej. V případě, že se týraná žena rozhodne, že už takové jednání nehodlá snášet dál, ať je to z důvodu strachu o děti nebo z důvodu jiných, je mnoho institucí, státních i nestátních, které jí mohou pomoci po stránce hmotné i psychické, ale zejména jí umožní začít „nový“ život a opět si vážit sama sebe.

7 Seznam použitých informačních zdrojů

CONWAYOVÁ, Helen L. *Domácí násilí*. 1. vydání, Albatros, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-00-01550-7.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Moderní psychologie pro právníky*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2008. ISBN 978-80-247-2207-8.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila, VITOUŠOVÁ, Petra a kol. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2007. ISBN 978-80-247-2014-2.

FISCHER, Slavomil, ŠKODA, Jiří. *Sociální patologie, analýza příčin a možnosti ovlivňování závažných sociálně patologických jevů*. 1. vydání, Grada, Praha: 2009. ISBN 978-80-247-2781-3.

GJURIČOVÁ, Šárka a kolektiv. *Podoby násilí v rodině*. 1. vydání, Vyšehrad, s.r.o., Praha: 2000. ISBN 80-7021-416-3.

KRATOCHVÍL, Stanislav. *Klinická hypnóza*. 1. vydání, Grada Publishing, a.s., Praha: 2009. ISBN 978-80-247-2549-9.

MATOUŠEK, Oldřich a kolektiv. *Metody a řízení sociální práce*. 1. vydání, Portál, Praha: 2003. ISBN 80-7178-548-2.

SOCHŮREK, Jan. *Nástin vybraných problémů viktimologie*. 1. vydání, TU Liberec: 2003. ISBN 80-7083-745-4.

SOCHŮREK, Jan. *Úvod do sociální patologie*. 1. vydání, TU Liberec: 2009. ISBN 978-80-7372-448-1.

ŠPATENKOVÁ, Naděžda a kolektiv. *Krizová intervence pro praxi*. 1. vydání, Grada, Praha: 2004. ISBN 80-247-0586-9.

VÁGNEROVÁ, Marie. *Psychopatologie pro pomáhající profese*. 1. vydání, Portál, Praha: 1999. ISBN 80-7178-214-9.

Zákon č. 140/1961 Sb., Trestní zákon ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

URL: <http://www.stopnasili.cz/verejnost/dn-statistiky-zpravy-studie.html>
[cit. 11.10.2010]

URL: <http://portal.mpsv.cz/> [cit. 31.10.2010]

URL: http://www.soscentrum.cz/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=6&Itemid=19 [cit. 1.12.2010]

URL: http://www.donalinka.cz/files/uploaded/UserFiles/File/2008_reka_volani_DONA_linka_od_roku_2001.pdf [cit. 10.12.2010]

URL: http://www.bkb.cz/redaction.php?action=showRedaction&id_categoryNode=246
[cit. 10.12.2010]

8 Seznam použitých tabulek a grafů

- Tabulka č. 1 - počet telefonických hovorů na Dona linku
Tabulka č. 2 - počet návštěv sdružení Bílý kruh
Tabulka č. 3 - věk pachatele
Tabulka č. 4 - věk oběti
Tabulka č. 5 - vzdělání pachatele
Tabulka č. 6 - zaměstnání pachatele
Tabulka č. 7 - vztah mezi obětí a pachatelem
Tabulka č. 8 - přítomnost dětí při útocích
Tabulka č. 9 - zneužívání AL či OPL
Tabulka č. 10 - trestní minulost pachatelů
Tabulka č. 11 - četnost násilných trestných činů u odsouzených pachatelů
Tabulka č. 12 - charakter násilného jednání
Tabulka č. 13 - rozhodnutí v trestních případech
Tabulka č. 14 - podněty oznámení domácího násilí

- Graf č. 1 - počet telefonických hovorů na Dona linku
Graf č. 2 - počet návštěv sdružení Bílý kruh
Graf č. 3 - věk pachatele
Graf č. 4 - věk oběti
Graf č. 5 - vzdělání pachatele
Graf č. 6 - zaměstnání pachatele
Graf č. 7 - vztah mezi obětí a pachatelem
Graf č. 8 - přítomnost dětí při útocích
Graf č. 9 - zneužívání AL či OPL
Graf č. 10 - trestní minulost pachatelů
Graf č. 11 - četnost násilných trestných činů u odsouzených pachatelů
Graf č. 12 - charakter násilného jednání
Graf č. 13 - rozhodnutí v trestních případech
Graf č. 14 - podněty oznámení domácího násilí

9 Příloha

Příloha č. 1: Seznam pomáhajících organizací

Příloha č. 2: Záznamové archy – kazuistiky pod čísly 1-15.

Organizace zabývající se pomocí obětí domácího násilí

Oběti žijící v násilném vztahu se těžko vypořádají se svým problémem bez pomoci. Pokud se rozhodnou pro život bez násilí, je třeba odborné pomoci, kterou mohou poskytnout organizace zabývající se danou problematikou. Mezi známé patří například:

BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ

Pomoc obětem trestných činů

Telefon 257 317 110

Nonstop linka DONA (pro oběti domácího násilí) 251 511 313

www.bkb.cz

PSYCHOSOCIÁLNÍ CENTRUM ACORUS

Pomoc osobám ohroženým domácím násilím

Nonstop linka 283 892 772

www.acorus.cz

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ ROSA

Komplexní psychosociální, sociálně-terapeutická a sociálně-právní pomoc pro ženy, oběti domácího násilí v Informačním a poradenském centru ROSA, azylové ubytování ROSA s utajenou adresou pro ženy oběti domácího násilí a jejich děti. Telefon 241 432 466, SOS linka 602 246 102

www.stopnasili.cz

CENTRUM KRIZOVÉ INTERVENCE

Zařízení pro psychosociální pomoc lidem v krizi

Nonstop linka 284 016 666

www.plbohnice.cz

PRÁVNÍ POMOC

proFEM o.p.s., konzultační středisko pro ženské projekty

Linka právní pomoci ženám, obětem domácího násilí

Telefon 224 910 744

www.profem.cz

SOS CENTRUM

Sdružení zaměřené mimo jiné na zvládání agrese ve vztazích, vše je pod vedením terapeutů. Cílem projektu je pomoc pachatelům domácího násilí ke změně jejich chování, zlepšení partnerské a rodinné komunikace a osvojení si řešení konfliktů nenásilnou formou.

Telefon 222 521 912

<http://www.soscentrum.cz>

INTERVENČNÍ CENTRA

Kontakty na intervenční centra v jednotlivých krajích lze nalézt na

www.mpsv.cz

POLICIE ČR

Telefon 158

www.policie.cz

MĚSTSKÁ POLICIE

Telefon 156

ZÁCHRANNÁ SLUŽBA

Telefon 155

OSPOD - orgán sociálně právní ochrany dětí

PORADNA PRO RODINU, MANŽELSTVÍ A MEZILIDSKÉ VZTAHY

Všechny zmiňované kazuistiky, popisované v záznamových arších, nejsou uvedeny v podrobnější verzi, neboť se jedná o citlivé informace, které by mohly vést k identifikaci osob.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 1

Pachatel: muž, 46 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: řidič z povolání

Oběť: žena, 35 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: druh a družka

Charakter násilného jednání: fyzické a psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: 3x trestán, z toho jednou nepodmíněně; pro trestné činy:
2x ublížení na zdraví a 1x krádež

Popis skutku:

Ve společně obývaném bytu týral po delší dobu svou družku tím, že jí před dcerami verbálně i fyzicky napadal a to tak, že ji častoval urážkami „kurvo“, uhodil ji kuchyňskou židlí přes tělo, uhodil jí pěstí do obličeje, zvedl čtyřletou dceru za krk ze země a držel jí takto ve vzduchu, nutil dceru přihlížet své údajné sebevraždě. Poškozená musela po posledním fyzickém napadení vyhledat lékařské ošetření, kdy utrpěla otoky a hematomy v oblasti obličeje a krku.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- vyslechnuta poškozená, která popsala jednání násilníka;
- vytěžení sousedé v domě, kteří v převážné většině uvedli, že z předmětného bytu dost často slyší rány, křik a pláč;
- podezřelému usnesením Policie ČR dle ustanovení § 160/1 trestního řádu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona;
- obviněný vyslechnut na protokol o výslechu obviněného, kdy uvedl, že se předmětného jednání dopustil, upřímně toho lituje a více k věci vypovídat nebude;
- policejním komisařem podán návrh na podání obžaloby okresnímu státnímu zastupitelství;
- státní zástupce podal pro výše uvedený trestný čin obžalobu k okresnímu soudu;
- obžalovaný sepsal s poškozenou prostřednictvím probační a mediační služby dohodu, ve které se zavázal, že bude docházet do poradny pro manželství, rodinu a mezilidské vztahy; že se bude chovat slušně vůči poškozené a svým dětem; uhradí finanční částku jako odškodné; v případě dalších konfliktů odevzdá své družce klíče od bytu a bez jejího výslovného souhlasu do bytu nebude vstupovat;
- okresní soud ve věci rozhodl trestním příkazem a uložil trest odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem výkonu uloženého trestu na zkušební dobu v trvání 3 let a zároveň vyslovil nad odsouzeným dohled; kdy se současně ve zkušební době odsouzenému ukládá povinnost dodržovat podmínky dohody uzavřené s poškozenou před probační úřednicí.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 2

Pachatel: muž, 62 let
vzdělání: středoškolské s maturitou
zaměstnání: v invalidním důchodu

Oběť: žena, 85 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: syn a matka

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické, ekonomické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ne

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: 4x trestán, z toho 3x podmíněně, 1x nepodmíněně; pro trestné činy: 2x ublížení na zdraví, 1x krádež, 1x zanedbání povinné výživy

Popis skutku:

Ve společně obývaném domě týral svou matku a to tak, že jí sprostě nadával, vyhrožoval jí zabitím a fyzicky ji napadal, kdy ji několikrát udeřil pěstí do obličeje nebo těla, čímž jí způsobil bolestivé zhmožděny, kdy musela vyhledat lékařské ošetření.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- s poškozenou sepsáno trestní oznámení, ve své výpovědi popsala více případů, kdy jí syn s nožem v ruce vyhrožoval zabitím, verbálně ji urážel, fyzicky napadal údery pěstí a bral ji finanční prostředky, které měla na obživu;
- vytěžení sousedé, kdy jeden ze sousedů uvedl, že: „soused je agresivní a chová se jako blázen, třeba z ničeho nic začne na dvorku křičet, jednou mi i rozbil okno kamenem, své matce vulgárně nadává“, další sousedi – manželé si nepřejí být kdekoli uváděni, neboť se dotyčného bojí, již jim v minulosti několikrát vyhrožoval, hází na silnici kameny, křičí, je jim známo, že bije svou matku, ale samotnému fyzickému napadení nikdy přítomni nebyli;
- podezřelému bylo komisařkou sděleno obvinění z trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona;
- obviněný byl vyslechnut na protokol o výslechu obviněného, kdy uvedl, že tomu, co mu je kladeno za vinu, nerozumí, nepamatuje si to a není to pravda. Dále uvedl, že matce nijak neublíží, pouze jednou jí praštil do ruky, ale to nebyla žádná velká rána, matka mu dělá naschvály, patří do blázince;
- ve věci byl přibrán soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který vypracoval znalecký posudek o duševním stavu obviněného. Psychiatrický diagnostický závěr: u posuzovaného nebyla vyšetřením zjištěna přítomnost duševního onemocnění ve vlastním slova smyslu, tedy psychóza ani jiné chorobné stavy duševní této úrovně a závažnosti, včetně takovýchto stavů krátkodobých. Do popředí obrazu při vyšetření vystupuje porucha struktury osobnosti posuzovaného, která je disharmonicky strukturovaná, v osobnostních rysech u posuzovaného dominují rysy emoční instability, hypersenzitivity, senzitivní vztahovačnosti se sníženou frustrační tolerancí, se sklonem k emoční instabilitě a explozivité v zátěžových situacích. Schopnosti posuzovaného rozpoznat nebezpečnost svého jednání byly zachovány v plném rozsahu;
- komisařkou byl podán návrh na podání obžaloby a trestní spis byl postoupen okresnímu státnímu zastupitelství;
- státní zástupce podal obžalobu pro výše uvedený trestný čin k okresnímu soudu
- okresní soud ve věci rozhodl, že jmenovaný je vinen a odsoudil ho k odnětí svobody na 1 rok s podmíněným dokladem na zkušební dobu 3 roky.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 3

Pachatel: muž, 34 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: nezaměstnaný

Oběť: žena, 39 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: rozvedení manželé

Charakter násilného jednání: fyzické a psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ano

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ano

Trestní minulost pachatele: trestán 1x podmíněně pro trestný čin ublížení na zdraví

Popis skutku:

V domě a na přilehlém pozemku, který dosud obývá se svojí bývalou manželkou, na poškozenou, zařízení domu a osobní věci poškozené opakovaně zaútočil:

- po poškozené v opakovaných případech házel různé věci, zejména popelník nebo hrnky, kdy mohl způsobit poškozené zranění, pokud by sama aktivně úhybnými pohyby zranění nezabránila,
- násilím dovlekl poškozenou do ložnice v patře domu, vzal zde sekeru, kterou tu zanechal při předchozích hádkách, se slovy „teď se dívej“ touto sekerou rozbil zrcadlo vestavěné skříně, následně poškozenou zahnal do rohu postele, klekl si

na její hrud' tak, že ona ležela naznak a nemohla hýbat rukama, na obličej ji přitlačil polštář, který ji tam vždy po určitou dobu držel tak, že nemohla dýchat, pak polštář sejmul a následně jej stejně přiložil znovu a celkem třikrát tento útok opakoval, tím poškozenou dusil, přitom křičel, že ji zabije, že bude mrtvá, kdy v poškozené vzbudil důvodnou obavu o její život a zdraví, vše pro údajnou nevěru poškozené – bývalé manželky,

- zaútočil na poškozenou, zahnal ji do ložnice domu, tam proti ní napřáhl sekeru, naznačil úder na hlavu a krk poškozené, následně vedl sekerou pohyb proti jejímu tělu, tento pohyb pak ve vzdálenosti 50 cm od poškozené zastavil, přitom říkal: „já tě zabiju“, útoku zanechal až poté, kdy na něj křičeli rodiče poškozené, aby přestal,
- sekerou zničil věci poškozené, poté pěstí zaútočil na poškozenou a dceru, která se snažila matku bránit, následně udeřil bývalou manželku do nosu, až upadla na zem, útoku zanechal, až když na něho křičela matka poškozené, napadené způsobil zranění – zlomeninu kosti nosní a zlomeninu přepážky nosní s nutností operačního řešení.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- ve věci vytěžen soused, který zavolal policii; uvedl, že pro něho příběhla jedna z dcer obviněného s tím, že „táta zase vyvádí“, byl svědkem toho, jak obviněný máchá sekerou v ruce před poškozenou, zakřičel na něho, ať toho zanechá a obviněný ho udeřil pěstí do obličeje, poté soused opustil dům a ihned telefonicky přivolal policii;
- byla vyslechnuta poškozená – bývalá manželka obviněného, která popsala napadání ze strany bývalého manžela jak shora uvedeno;
- dále vytěžena matka obviněného, která uvedla, že když byl syn malý, rozvedla se s jeho otcem pro jeho agresivní chování; synova agrese se začala projevovat až poté, co se oženil, syn žárlil na svou ženu, na její práci, podezíral jí z nevěry; dále matka uvedla, že ví, že syn bral drogy, ale bližší informace nemá, několikrát byla sama svědkem toho, jak syn svou bývalou ženu fyzicky i verbálně napadá;

- komisař pachateli sdělil obvinění z trestných činů: týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 trestního zákona;
- obviněný ve svém výslechu uvedl, že využívá svého práva a vypovídat nebude; pouze dodal, že svého jednání lituje a chce se bývalé rodině omluvit, tedy bývalé manželce a dětem;
- komisař podal okresnímu státnímu zastupitelství návrh na podání obžaloby pro výše uvedené trestné činy;
- státní zástupce pachatele obžaloval z těchto skutků
- okresní soud ve věci rozhodl s tím, že obžalovaný jej vinen a odsuzuje se k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem výkonu uloženého trestu na zkušební dobu v trvání 3 let a zároveň vyslovil nad odsouzeným dohled; kdy se současně odsouzenému ukládá zákaz užívání pervitinu.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 4

Pachatel: muž, 27 let
vzdělání: středoškolské s maturitou
zaměstnání: dělník

Oběť: žena, 23 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: manžel a manželka v rozvodovém řízení

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické, sexuální, sociální

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ano

Přítomnost dětí při útoku: ne

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: netrestán

Popis skutku:

Vylákal svou manželku před dům, kterou poté násilím, proti její vůli, i když se aktivně bránila, odvedl mimo obydlenou část obce, kde ji povalil se na ní pokoušel vykonat soulož, což se mu nepodařilo, neboť byl vyrušen projíždějícím vozidlem, poškozená při tomto utrpěla lehká poranění spočívající v pohmoždění břicha, pánve a drobné oděrky na zádech.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- sepsáno s poškozenou trestní oznámení, ve kterém mimo jiné uvedla, že s manželem jsou v rozvodovém řízení pro jím časté fyzické napadání její osoby, ovšem toto nikde neoznamovala, styděla se za to, pouze ve třech případech vyhledala lékařské ošetření, manžel často požívá alkohol a pod jeho vlivem je agresivnější než je u něj běžné a jeho reakce jsou ještě více nepřiměřené;
- vytěžena matka poškozené, která uvedla, že byla v několika případech svědkem toho, jak zeť přišel domů opilý a na dceru křičel vulgární výrazy, také na dceři dost často vídala modřiny;
- lékařským vyšetřením byla potvrzena drobná poranění, která poškozená utrpěla při výše popsaném jednání;
- proti pachateli bylo zahájeno trestní stíhání pro pokus trestného činu znásilnění podle § 8 odst. 1 k § 241 odst. 1 trestního zákona;
- obviněný byl vyslechnut, kdy uvedl, že poslední rok jsou mezi jím a manželkou neshody, rozhodně popírá, že by manželku jakkoli fyzicky napadal nebo dokonce se pokusil o její znásilnění, v žádném případě to není pravda;
- následně komisař podal státnímu zástupci návrh na zastavení trestního stíhání dle § 172 odst. 1, písm. d) trestního řádu, neboť se dne 28.5.2008 dostavila poškozená a dle ustanovení § 163 odst. 1 tr. řádu udělený souhlas s trestním stíháním svého manžela vzala zpět.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 5

Pachatel: muž, 53 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: bez zaměstnání, invalidní důchodce

Oběť: žena, 54 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: druh a družka

Charakter násilného jednání: fyzické a psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ne

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: 14x trestán, z toho 3x podmíněně a 11x nepodmíněně;
pro trestné činy: 1x násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, 3x ublížení na zdraví, 1x nedovolené nakládání s buňkami, tkáněmi a orgány, 1x ohrožení pod vlivem návykové látky, 3x výtržnictví, 1x vydírání, 4x útok na veřejného činitele

Popis skutku:

Ve společně obývaném rodinném domě úmyslně týral fyzickým a psychickým způsobem svou družku takovým způsobem, že ji v několika případech surovým způsobem bil a to opakovanými útoky pěstmi rukou do obličeje a hlavy, elektrickým kabelem ji mlátil přes hlavu a obličej, při jednom incidentu ji přiložil sekyrku ke krku a vyhrožoval, že jí uřízne hlavu a jejím synům také. V posledním případě vzal kapesní nůž, se kterým poškozené vyhrožoval, že jí propíchne hlavu a následně jí kapesním

nožem bodl nad koleno levé nohy. Následně vzal rýč, kterým poškozenou opakovaně uhodil do levého kolene a hlavy. Při všech fyzických napadeních poškozené vulgárně nadával a vyhrožoval zabitím, jednalo se o opakované útoky, které se svou intenzitou stupňovaly. Po posledním útoku musela být poškozená ošetřena na úrazové ambulanci místní nemocnice.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- vyslechnuta poškozená, která podrobně popsala soužití se svým druhem, incidenty, ke kterým docházelo a zranění, která jí byla způsobena;
- podezřelému bylo usnesením Policie ČR dle ustanovení § 160/1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona;
- obviněný byl vyslechnut, kdy ve své výpovědi uvedl, že poškozenou v několika případech fyzicky napadl, vždy se jednalo o facky a bylo to z toho důvodu, že mu družka lhala ohledně peněz, zásadně však popřel, že by jí jakkoli týral;
- na podkladě zjištěných skutečností a z obavy, že obviněný ve svém jednání bude pokračovat, byl podán návrh na vzetí do vazby, kterému bylo státním zástupcem a následně soudem vyhověno;
- svědkyně, sousedka poškozené, vypověděla, že se jí poškozená asi třikrát nebo čtyřikrát svěřila s tím, že ji její druh natloukl, v některých případech viděla v obličeji poškozené modřiny;
- svědek, známý poškozené, vypověděl, že v jednom případě na prosbu poškozené ji odvezl na policii, viděl na ní, že měla pod očima podlitiny a řekla mu, že ji napadl druh;
- byl vyžádán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ke zjištění duševního stavu obviněného, kdy podle závěru znalce obviněný netrpí ani v minulosti netrpěl duševní chorobou, a ve vztahu k posuzované trestné činnosti hodnotí znalec rozpoznávací i ovládací schopnosti obviněného jako plně zachované, přičemž znalec nenavrhuje u obviněného žádná léčebná opatření;
- policejní komisařkou podán návrh na podání obžaloby okresnímu státnímu zastupitelství;
- státní zástupce podal pro výše uvedený trestný čin obžalobu k okresnímu soudu;
- okresní soud ve věci rozhodl rozsudkem a odsoudil pachatele k trestu odnětí svobody nepodmíněně v trvání 2 let se zařazením do věznice s ostrahou.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 6

Pachatel: muž, 58 let
vzdělání: základní
zaměstnání: bez zaměstnání, v částečném invalidním důchodu

Oběť: žena, 52 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: manžel a manželka

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické, ekonomické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: v minulosti 7x soudně trestán, z toho 1x podmíněně a 6x nepodmíněně; pro trestné činy: 4x krádež, 1x loupež, 1x ublížení na zdraví, 1x týrání zvířat

Popis skutku:

Ve společně obývaném bytě opakovaně po celou dobu slovně a fyzicky napadal svou ženu, kdy ji v několika případech udeřil pěstí do obličejové části hlavy, do zad, v jednom případě ji chytil do kravaty a škrtil, poté ji povalil na zem a následně vzal vodítko na psa a karabinou ji chtěl udeřit, kdy ho odprosila, aby to nedělal a nadále ji slovně urážel vulgárními výrazy, kdy poškozená po poslední hádce utekla z domu a pokusila se o sebevraždu.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- Vyslechnuta poškozená, která se nacházela v psychiatrické léčebně z důvodu pokusu o sebevraždu. Uvedla, že již jednou v předchozí době se pokusila o sebevraždu z důvodu hádky a psychického a fyzického týrání jejím manželem. Popsala případy napadání ze strany manžela.
- Vyslechnuta dcera, která uvedla, že do jejich deseti let bylo u nich doma vše jako v jiných rodinách, ale potom si pamatuje, že se táta začal na všechny lidi zlobit, jak na mámu a ji, tak i na lidi venku, jeho agresivita se stupňovala, dcera své matce vyčítala, že si to nechá líbit, že od otce neodejde. Nakonec dcera sama ve své plnoletosti odešla z domova, nechala otci dopis na rozloučenou, ten jí několikrát volal a vydíral ji o peníze, tak si změnila telefonní číslo. S matkou je v kontaktu, je moc ráda, že od otce odešla.
- Vytěženi sousedé z domu, většina z nich uvedla, že se v této rodině odehrávaly časté hádky, slyšeli křičet podezřelého vulgární nadávky.
- Podezřelému usnesením dle § 160/1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1,2 písm. b) tr. zákona.
- Obviněný byl vyslechnut, kdy ke sdělenému obvinění uvedl, že to není pravda. Přiznal, že se s manželkou hádají od rána do večera, ale že hádky vyvolává manželka sama. Manželka vůbec neuklízí, nemyje okna, nevaří, to on vaří a snaží se starat o domácnost. Přiznává, že dal manželce za 20 let jejich soužití tři facky, ale bylo to z důvodu, že jednou na něj manželka vytáhla nůž a v ostatních případech to bylo kvůli dceři, že se jí manželka neustále zastávala.
- Vyžádány lékařské zprávy týkající se psychického stavu a zranění poškozené, posudky z místa bydlíště a rejstřík trestů na obviněného.
- Policejní komisařkou podán k okresnímu státnímu zastupitelství návrh na podání obžaloby.
- Okresní státní zástupce podal obžalobu pro výše uvedený trestný čin k okresnímu osudu.
- Okresní soud ve věci rozhodl o vině obžalovaného a rozsudkem mu uložil trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem výkonu uloženého trestu na zkušební dobu v trvání 5 let a zároveň vyslovil nad odsouzeným dohled.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 7

Pachatel: muž, 27 let
vzdělání: středoškolské s maturitou
zaměstnání: dělník

Oběť: žena, 23 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: druh a družka

Charakter násilného jednání: fyzické a psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ne

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: netrestán

Popis skutku:

Během soužití ve společně obývaném domě týral svou přítelkyni a to tak, že jí sprostě nadával a fyzicky ji napadal, kdy jí opakovaně dával facky do obličeje, tahal jí za vlasy, kroutil ruce, dupal jí na nohy. Po posledním napadení musela vyhledat lékařské ošetření, kdy po předchozí hádce vzal jednu ze svých legálně držených zbraní, do řemenu zbraně poškozené zaškrtil ruku, až řemen přetrhl, poté začal poškozenou rdousit, namířil na poškozenou a vyhrožoval, že vystřelí, posléze zbraň vybil a pažbou zbraně mlátil poškozenou přes nohy, čímž jí způsobil bolestivé zhmožděniný. Poškozené roztrhl tričko a udeřil ji pěstí do obličeje, přičemž jí způsobil zlomeninu

nosních kůstek s posunem. V důsledku napadení se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- Vyslechnuta poškozená, které se vyjádřila k okolnostem vztahu se svým druhem a jeho násilnému chování vůči ní. Vypověděla, že jí přítel fyzicky a psychicky napadal, jeho násilí se vůči ní stupňovalo. Po incidentu ji odprosil a byl hodný, a to se pořád opakovalo dokola.
- Svědkyně vypověděla, že jí poškozená vyprávěla o jednotlivých případech napadení, jednou viděla poškozenou s velkou podlitinou přes celou tvář a jednou s modřinami na krku.
- Svědkyně vypověděla, že jednou nad ránem k nim poškozená přišla, říkala, že jí přítel zbil, v obličeji, na krku a rukách měla podlitiny, a tak ji odvezla na pohotovost. To, že poškozená se svým přítelem mají mezi sebou problémy tušila, neboť co spolu začali žít, tak poškozená změnila své chování.
- Vyžádány lékařské zprávy o zranění poškozené, dále zpráva z intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím, které poškozená navštívila.
- Podezřelému bylo vyšetřovatelem sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona.
- Obviněný se k předmětnému jednání nedoznal. K věci vypověděl, že přítelkyni nijak netýral, jejich vztah hodnotí jako normální soužití, občas s nějakou hádkou, s tím, že měli mezi sebou pouze jednu větší konflikt, ale jindy poškozenou fyzicky nenapadl.
- Policejní komisař podal státnímu zástupci návrh na podání obžaloby.
- Státní zástupce podal obžalobu pro výše uvedený trestný čin k okresnímu soudu.
- Obžalovaný byl okresním soudem uznán vinným a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 let, kdy se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 8

Pachatel: muž, 40 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: bez zaměstnání

Oběť: žena, 34 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: druh a družka

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické, sexuální

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ano

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: v minulosti 6x soudně trestán, z toho 3x podmíněně a 3x nepodmíněně; pro trestné činy: 2x nedovolené nakládání s buňkami, tkáněmi a orgány, 1x krádež, 1x ublížení na zdraví, 1x maření výkonu úředního rozhodnutí, 1x útok na veřejného činitele, 1x výtržnictví, 1x ohrožení pod vlivem návykové látky.

Popis skutku:

Ve společně obývaném bytě fyzicky a psychicky týral svou družku a to tím způsobem, že jí v několika případech udeřil pěstí do obličeje, škrtil, kopal, vulgárně nadával před dětmi, vyhrožoval, že podpálí dům, že jí zbije a vyrazí všechny zuby a vulgárně jí nadával s přáním její smrti, kdy poškozená musela v několika případech vyhledat lékařské ošetření. V jednom případě přiložil poškozené ke spánku po domácky vyrobenou krátkou střelnou zbraň a vyhrožoval jí zastřelením, což vyvolalo obavu, že to

uskuteční. Ve čtyřech případech přes slovní i fyzický odpor poškozené na této vykonal soulož. Naposledy jí při fyzickém napadení způsobil zranění spočívající v drobných odřeninách na čele, hematomu pod levým okem a na čele, dále hematomech na zadní stěně levého stehna, rozsáhlých hematomech na obou pažích, loktech a pravém rameni, vyžadující si hospitalizaci vzhledem ke graviditě poškozené a to na gynekologicko-porodnickém oddělení místní nemocnice.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- Vyslechnuta poškozená na protokol o trestním oznámení, kde popsala případy fyzického a psychického týrání, kterému byly přítomny i děti.
- Vyžádány lékařské zprávy ke zraněním poškozené.
- Proti podezřelému bylo zahájeno trestní stíhání pro trestné činy týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 tr. zákona a dále pro trestný čin nedovolené ozbrojování dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona.
- Obviněný byl vyslechnut, kdy jednání, pro které je stíhán, z převážné části zcela popírá, připouští, že mohl dát poškozené nějakou facku, ale v žádném případě ji více nenapadal a nekopal do ní. Dále pak doznává, že po dlouho dobu přechovával podomácku vyrobenou pistoli a větší množství střeliva, a to odůvodňuje tím, že se jednalo o sbírku.
- Byli vytěženi sousedé z vedlejšího bytu, kteří uvedli, že v domě slyšeli křik, proto vyběhli na chodbu a viděli obviněného, jak kope do poškozené, která ležela na zemi a hrubě ji nadává.
- Vyslechnut svědek, který potvrdil, že byl přítomen tomu, jak obviněný prakticky bez přestávek soustavně hrubě slovně i fyzicky napadal poškozenou.
- K osobě obviněného byl vyžádán znalecký posudek k posouzení jeho duševního stavu a podle závěrů znalce obviněný trpí smíšenou poruchou osobnosti s převahou rysů nezdrženlivosti, explosivity a agresivity a bylo u něj zjištěno symptomatické pijáctví až k hranici návyku na alkohol. Projevy sexuálně deviantního jednání zjištěny nebyly. U obviněného se však v žádném případě nejednalo o patickou opilost a byl si vědom, že po požití destilátů má sklony k páchání trestné činnosti. Tedy mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání, i když se toho dopouštěl pod vlivem alkoholu. Ovládací schopnosti u něj mohly

být sníženy pouze vlivem alkoholu. Znalec doporučuje uložení ochranného protialkoholního léčení ústavní formou.

- Policejním komisařem podán návrh na podání obžaloby.
- Okresním státním zástupcem podána obžaloba k okresnímu soudu.
- Okresní soud ve věci rozhodl o vině obžalovaného a uložil mu trest odnětí svobody nepodmíněně v trvání 3 let se zařazením do věznice s ostrahou a současně mu uložil ochranné protialkoholní léčení ústavní formou a propadnutí věci – nelegálně vyrobeného revolveru.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 9

Pachatel: muž, 24 let
vzdělání: základní
zaměstnání: nezaměstnaný

Oběť: žena, 34 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: druh a družka

Charakter násilného jednání: fyzické a psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ano - drogy

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ano

Trestní minulost pachatele: v minulosti 5x soudně trestán, z toho 4x podmíněně a 1x nepodmíněně; pro trestné činy: 2x útok na veřejného činitele, 1x porušování domovní svobody, 2x násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci.

Popis skutku:

Fyzicky a psychicky týral svou družku a to tak, že jí častoval vulgárními výrazy, fyzicky napadal fackami, údery pěstí, kopy a škrcením. V jednom z případů úmyslně rozkopř skleněnou výplň kuchyňských dveří a poté rozdupř její mobilní telefon, strhl poškozenou za vlasy k zemi, kopř do ní a svého jednání zanechal v momentě, kdy ho poškozená uprosila. V jiném případě poškozenou začal slovně urážet a pak ji fyzicky napadř, udeřil jí tzv. hlavičkou do čela, načež poté vzal z kuchyňské linky nůž, s napřaženým nožem se k ní přibřžoval a s nožem před ní šerموval a stále ji slovně

urážel, přičemž tato měla obavu, že jí nožem bodne, kdy v dalším násilném jednání mu zabránil bratr poškozené, který přišel na návštěvu.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- Poškozená se v trestním oznámení a úředním záznamu o podaném vysvětlení vyjádřila k jednotlivým případům jejího fyzického napadení, ohrožování nožem a ničení a poškozování zařízení bytu. Při incidentech s podezřelým měla obavu, že jak měl v ruce nůž, byl by ji byl schopen bodnout.
- Svědkyně, sousedka poškozená, potvrdila, že byla přítomna incidentu, kdy podezřelý při hádce chytil poškozenou zezadu za vlasy, až ji stáhnul k zemi. Když se jí podařilo zvednout, tak jí dal čelem „hlavičku“ a začal jí rukama škrtit.
- Podezřelému bylo sděleno obvinění pro trestný čin týrání osoby žijí ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 tr. zákona.
- Obviněný byl k předmětnému jednání vyslechnut, kdy se částečně doznal. Přiznal, že poškozenou v několika případech chytil pod krkem a poničil vybavení bytu. Pokud jde o událost s nožem, tak to není pravdou, ani není pravdou, že by poškozenou slovně nebo fyzicky napadl nebo jí vyhrožoval.
- Byl vyžádán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ve kterém znalec v závěru posudku hodnotí rozpoznávací a ovládací schopnosti obviněného jako plně zachovalé. Žádná léčebná opatření znalec nenavrhuje.
- Vyšetřovatel podal návrh na podání obžaloby k okresnímu státnímu zastupitelství.
- Okresní státní zástupce podal na jmenovaného obžalobu pro výše uvedený trestný čin.
- Okresní soud ve věci rozhodl rozsudkem o vině obžalovaného a odsoudil ho k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, kdy pro výkon tohoto trestu se zařazuje do věznice s dozorem. Současně je obžalovaný povinen nahradit poškozené způsobenou škodu.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 10

Pachatel: muž, 47 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: pracovník v zemědělství

Oběť: žena, 40 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: manžel a manželka

Charakter násilného jednání: fyzické a psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ano - alkohol

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: trestán 1x podmíněně pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky

Popis skutku:

Ve společně obývaném bytě opakovaně slovně vulgárními výrazy urážel a fyzicky napadal svoji manželku, která nejméně ve čtyřech případech byla nucena vyhledat lékařské ošetření, kdy jí způsobil tržnou ránu na dolním rtu a hematomy v obličeji a na pažích, četné hematomy po celém těle, zhmožděny na hrudníku, levé paži, pod bradou a hematomy na dolních končetinách a zlomeninu nosních kostí.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- poškozená vypověděla, že vztahy mezi jí a manželem se vyostřily v posledních třech letech, kdy ji manžel stále častěji fyzicky napadal, zejména pod vlivem alkoholu, během hádek ji slovně napadal sprostými nadávkami, vyhrožoval jí, rozmezí jeho útoků proti ní se stále zkracovalo a v posledním roce se jednalo o téměř každý týden;
- vyslechnuta dcera, která uvedla, že otec matku bil často, škrtil jí pod krkem, bil jí pěstmi do celého těla i obličeje a škulal jí za vlasy, při fyzických útocích byl většinou pod vlivem alkoholu, matka se s ním hádat nechtěla a jen se bránila;
- syn vypověděl, že nebyl nikdy přímo svědkem žádného napadení matky otcem, ale že matka měla často po těle modřiny, za nejhorší zranění považuje zranění, kdy otec matce zlomil nos;
- podezřelému bylo usnesením Policie ČR dle ustanovení § 160 odst. 1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona;
- obviněný byl vyslechnut na protokol o výsledku obviněného, kdy se k předmětnému jednání v podstatě doznal s tím, že však vždycky manželku nenapadal jen on, ale napadení byla i z její strany, kdy tomuto většinou předcházely hádky o společném soužití;
- po nashromáždění nezbytných důkazů byl policejním komisařem podán návrh na podání obžaloby k okresnímu státnímu zastupitelství;
- okresní soud ve věci rozhodl rozsudkem a jmenovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 1 roku, kdy výkon uloženého trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 3 roky a současně nad obžalovaným vyslovil dohled a zároveň uložil ve zkušební době zákaz požívání alkoholických nápojů.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 11

Pachatel: muž, 26 let
vzdělání: základní
zaměstnání: nezaměstnaný

Oběť: žena, 27 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: druh a družka

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické, sociální

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ano - alkohol

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: trestán 1x podmíněně pro trestný čin ublížení na zdraví

Popis skutku:

Minimálně v deseti případech, převážně ve společně obývaném bytě, týral svou družku tím, že ji verbálně i fyzicky napadal a to tak, že jí nazýval kurvou, bil ji dlaní do týla, přičemž jí vyhrožoval zabitím v případě, že věc oznámí na policii, vyhrožoval jí tím, že si opatří střelnou zbraň, se kterou nejprve zabije ji a následně sebe. Pak jmenovanou udeřil pěstí levé ruky zezadu do hlavy a několikrát do bederní části, následně jí zabránil v odjezdu k rodičům a v přivolání policie či lékaře tím, že držel ve své moci její klíče a její mobilní telefon. Lékařským ošetřením byl zjištěn krevní výron ve spánkové oblasti hlavy a bolestivost levé bederní krajiny.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- vyslechnuta poškozená, která popsala násilné jednání svého druha s tím, že v mnoha případech napadání byla přítomna i jejich nezletilá dcera;
- podezřelému bylo usnesením Policie ČR dle ustanovení § 160/1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona;
- obviněný byl vyslechnut na protokol o výslechu obviněného, kdy uvedl, že popsaného jednání se v žádném případě nedopustil. Svou družku nikdy fyzicky nenapadl, je pravdou, že měli s družkou občas neshody, že se občas pohádali, bylo to vždy kvůli hloupostem;
- policejním komisařem podán návrh na podání obžaloby okresnímu státnímu zastupitelství;
- státní zástupce podal pro výše uvedený trestný čin obžalobu k okresnímu soudu;
- okresní soud ve věci rozhodl trestním příkazem a uložil trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců s podmíněným odkladem výkonu uloženého trestu na zkušební dobu v trvání 2 roků.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 12

Pachatel: muž, 53 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: v invalidním důchodu

Oběť: žena, 39 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: manžel a manželka

Charakter násilného jednání: fyzické a psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ano - alkohol

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: 1x trestán podmíněně pro trestný čin ublížení na zdraví § 224 tr. zákona (dopravní nehoda)

Popis skutku:

Opakovaně i několikrát týdně v místě svého bydliště bezdůvodně fyzicky napadal svou manželku, kdy jí bil údery rukama – otevřenou dlaní, údery páskem od kalhot do různých částí těla, nebo jí štípal na rukách a nohách, až se jí vytvořily krvavé podlitiny, manželku bezdůvodně napadal, když byl pod vlivem alkoholu.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- vyslechnuta poškozená, která popsala uvedená napadání ze strany manžela;
- podezřelému usnesením Policie ČR dle ustanovení § 160/1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 trestního zákona;
- obviněný vyslechnut k předmětnému jednání, kdy uvedl, že to není pravdou, že by manželku nějakým způsobem fyzicky napadal, dále uvedl, že často slyší nějaký mladší ženský hlas, který navádí jeho manželku, aby mu dělala naschvály;
- na základě pochybností o duševním stavu obviněného byl přibrán znalec k vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Ze znaleckého posudku vyplývá, že obviněný v době spáchání trestného činu trpěl a nadále trpí duševní chorobou paranoidně – halucinatorní psychózou, zřejmě z okruhu schizofrenie. Vzhledem k této své chorobě nebyl obviněný schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a toto nebyl schopen ovládat. Schopnosti obviněného chápat smysl trestního řízení jsou sníženy. Dále se znalec vyjadřuje ke skutečnosti, že pobyt obviněného na svobodě je velmi nebezpečný, proto znalec navrhuje nařídít obviněnému ochranné psychiatrické léčení ústavní formou;
- na základě zjištěných skutečností podal policejní komisař návrh na zastavení trestního stíhání obviněného z výše uvedených důvodů;
- okresní státní zástupce trestní stíhání obviněného zastavil a současně podal návrh k okresnímu soudu na nařízení ochranného psychiatrického léčení ústavní formou.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 13

Pachatel: muž, 52 let
vzdělání: vysokoškolské
zaměstnání: manažer

Oběť: žena, 58 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: manžel a manželka

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické, ekonomické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ano

Trestní minulost pachatele: netrestán

Popis skutku:

Ve společně obývaném bytě, týral svoji manželku tak, že jí slovně vulgárně urážel, vyhrožoval fyzickou újmou a zabitím a fyzicky napadal; kdy jí při jednom incidentu způsobil zlomeninu pravé pažní kosti, krčku a odlomení hrbolu ramenního kloubu s nutností operativního řešení, kdy zranění zanechalo trvalé následky. V jiném případě jí vyhrožoval bodnutím nožem, vyhrožoval zabitím, oběma rukama jí škrtil, čímž jí způsobil poranění s nutností ošetření.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- poškozená ve své výpovědi popsala jednotlivá napadení ze strany manžela; jako důvod, proč vše začalo, vidí v pracovním vytížení svého manžela, myslí si, že si manžel svou přepracovanost kompenzoval tím způsobem, že s ní špatně zacházel a při sebemenším konfliktu či nedorozumění se situace vyhrotila tak, že jí začal urážet hrubými výrazy, později docházelo i k fyzickému napadání, nedával jí peníze na domácnost a nebo jen malou část peněz, kdy všemu byl přítomen syn;
- podezřelému bylo na základě nashromážděných důkazů, tedy lékařských zpráv, výslechů svědků – sousedů, přátel, spolupracovníků, podle ustanovení § 160/1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1, odst. 2, písm. b) trestního zákona a trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 trestního zákona;
- policejním komisařem byl podán návrh na podání obžaloby;
- státní zástupce podal pro výše uvedený trestný čin obžalobu k okresnímu soudu;
- okresní soud ve věci rozhodl a uznal obžalovaného vinným ze spáchání trestných činů týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a/1,2b) tr. zákona poškozování cizí věci podle § 257/1 tr. zákona a odsoudil ho k trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu uloženého trestu na zkušební dobu v trvání 3 let.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 14

Pachatel: muž, 36 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: bez zaměstnání

Oběť: žena, 32 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: manžel a manželka

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ano

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: netrestán

Popis skutku:

Za použití násilí a pod pohrůzkami zabitím a použitím nože pokud do vozidla nenastoupí, nutil manželku k tomu, že jí nakonec násilím vtlačil do osobního vozidla, kde utrl klíčku na dveřích spolujezdce, aby nemohla utéct, a s touto následně odjel do lesa, kde jí opětovně vyhrožoval zabitím, přičemž byl zadržen policií, poškozená musela být vzhledem k vážným zraněním hospitalizována.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- vyslechnuta poškozená, která popsala soužití s manželem, které trvalo 10 let. Uvedla, že problémy s manželem začaly poté, co se trávil plynem z nezávislého topení, byl hospitalizován v nemocnici, několik dnů se nacházel v komatu a od této nehody začal trpět psychickými problémy, které se projevovaly v jeho chování. Začal být ke své manželce a synovi lhostejný, agresivní, velmi se změnil. Následně začalo docházet ze strany manžela ke slovním útokům a fyzickému napadání, tyto útoky se stupňovaly, mnohokrát měla podlitiny po celém těle, nikdy však nezavolala policii ani nevyhledala lékařské ošetření;
- podezřelému bylo dle usnesení § 160/1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestných činů vydírání podle § 235/1,2c) tr. zákona, omezování osobní svobody podle § 231/1 tr. zákona a násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a/1 tr. zákona;
- obviněný k předmětné události uvedl, že se skutku dopustil proto, že jeho manželka podala žádost o rozvod a on dostal velký vztek; napadání manželky v minulosti zcela popřel;
- na základě nashromážděných důkazů podal policejní komisař návrh na podání obžaloby;
- okresní státní zástupce podal obžalobu pro výše uvedené trestné činy k okresnímu soudu;
- okresní soud rozhodl rozsudkem a obžalovaného odsoudil k trestu odnětí svobody na 2 roky, kdy se trest podmíněně odkládá na zkušební dobu 3 roky, dále uložil trest propadnutí zajištěného nože a dále uložil obžalovanému, aby zaplatil poškozené finanční částku jako náhradu škody.

ZÁZNAMOVÝ ARCH

– kazuistika č. 15

Pachatel: muž, 43 let
vzdělání: střední odborné učiliště
zaměstnání: řemeslník

Oběť: žena, 38 let

Vztah násilné a ohrožené osoby: manžel a manželka

Charakter násilného jednání: fyzické, psychické, sexuální, ekonomické

Zranění osob: ano

Podezření na zneužívání alkoholu nebo jiných psychotropních látek: ne

Přítomnost dětí při útoku: ne

Škoda na majetku: ne

Trestní minulost pachatele: netrestán

Popis skutku:

Ve společně obývaném bytě opakovaně po delší dobu fyzicky, opakovanými údery otevřenou dlaní i pěstí do obličeje a dále i psychicky týral svoji manželku, přičemž ji užitím násilí nebo i pohrůzkou násilí nutil k pohlavnímu styku, kdy využíval zejména bezbrannosti poškozené a svého postavení, její závislosti na jeho zabezpečení obživy a možnosti bydlení, kdy její osobu opakovaně uzamkl v bytě, kdy jí bránil v užívání její osobní svobody, čímž tímto svým jednáním přivodil poškozené nejen fyzické, ale zejména psychické útrapy.

Provedené úkony a rozhodnutí:

- vyslechnuta poškozená manželka, která v trestním oznámení uvedla, že jí manžel fyzicky napadal, převážně jí dával facky, bylo to kvůli hloupostem; stalo se, že jí fyzicky napadl a poté, když byla samá modřina, tak jí uzamkl v bytě, aby nemohla na policii a aby nikdo neviděl, jak je zmlácená. Důvodem fyzického napadání bylo zejména to, že on vyžadoval po ní každý den sexuální styk, který tato odmítala. Také ví o tom, že její manžel podobným způsobem týral i přítelkyni, se kterou žil před uzavřením jejich manželství;
- podezřelému bylo usnesením podle § 160/1 tr. řádu sděleno obvinění ze spáchání trestných činů týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a/1,2b) tr. zákona, omezování osobní svobody podle § 231/1 tr. zákona a znásilnění podle § 241/1 tr. zákona;
- obviněný byl vyslechnut na protokol o výslechu obviněného, ve kterém uvedl, že jejich vztah s manželkou se dá přirovnat k „italskému manželství“. Manželce se nechce do práce, doma se nudí, pak si vymýšlí a pořád se jí něco nezdá, takže se hádají. Občas se pohádají, ale „neperou se“, o manželku má starost;
- vyslechnuti sousedé, kteří potvrdili, že z bytu manželů slyší často křik, rány a pláč a paní párkrát viděli s podlitinami v obličeji; rovněž vytěžena matka a kamarádka poškozené, které potvrdily, že se jim poškozená s napadáním ze strany manžela v několika případech svěřila, chtěly jí pomoci, radily, aby vše oznámila na policii, toto však striktně odmítala, měla strach;
- na základě nashromážděných důkazů byl policejním komisařem podán návrh na podání obžaloby k okresnímu státnímu zastupitelství;
- státní zástupce podal obžalobu pro výše uvedené trestné činy k okresnímu soudu;
- okresní soud shledal obžalovaného vinným a rozsudkem mu uložil trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem výkonu uloženého trestu na zkušební dobu v trvání 5 let a zároveň vyslovil nad odsouzeným dohled.